

ET UTVALG AV BÁBS SKRIFTER

ET UTVALG AV
BÁBS SKRIFTER

*Sammenstilt av forskningsavdelingen ved
Det Universelle Rettferdighetens Hus
og oversatt til engelsk
av Habib Taherzadeh
med bistand av en komité
ved Bahá'í Verdenssenter.*

Bahá'í
FORLAG

© 2020 Bahá'í Forlag

ISBN 978-82-90224-17-7 (trykt)

ISBN 978-82-90159-93-6 (PDF)

www.bahaiforlag.no

Engelsk originaltittel:

Selections from the Writings of The Bab

© 1976, 2006 Bahá'í World Centre

INNHOOLD

1. Tavler og meddelelser	1
2. Utdrag fra Qayyúmu'l-Asmá'	39
3. Utdrag fra den persiske Bayán	75
4. Utdrag fra Dalá'il-i-Sab'ih	115
5. Utdrag fra Kitáb-i-Asmá'	129
6. Utdrag fra forskjellige skrifter	153
7. Bønner og betraktninger	173

1

TAVLER OG MEDDELELSER

EN TAVLE STILET TIL
«HAM SOM VIL BLI ÅPENBART»

Dette er et brev fra denne ringe tjener til den allherlige Herre – han som fordum er blitt og heretter vil bli åpenbart. Han er sannelig den mest åpenbare, den allmektige. 1

I den høyeste Herres navn, han som er maktens Herre. 2
Forherliget er han som alle jordens og himmelens 3
innvånere bøyer seg for i tilbedelse, og som alle mennesker vender seg til i bønnfallelse. Han er den som i sitt grep holder alle skapte tings veldige rike, og som alle skal vende tilbake til. Han er den som åpenbarer hva han enn vil, og som ved sin befaling «Bli til» har frembrakt alle ting.

Dette er et brev fra bokstaven «thá»* til ham som vil bli 4
åpenbart ved sannhetens kraft – han som er den allherlige, den høystelskede – for å bekrefte at alle skapte ting så vel som jeg selv for all tid bevitner at der ikke er noen annen Gud enn deg, den allmektige, den selvbestående; at du er Gud, at

* Dette er den første bokstaven i ordet thamarih, som betyr «frukt». I sine skrifter henviser Shoghi Effendi til Báb som frukten (thamarih) av det tre som Guds suksessive åpenbaringer utgjør. (Se Shoghi Effendis brev til bahá'iene i Østen datert naw-rúz 110, side 5.)

der ingen Gud er utenom deg, og at alle mennesker skal bli oppreist til liv ved deg.

5 Lovet og forherliget være ditt navn, o Herre min Gud!

6 Fra all evighet har jeg virkelig anerkjent deg og vil i all evighet alltid så gjøre gjennom ditt eget selv og ikke gjennom noen utenom deg. Du er sannelig kilden til all kunnskap, den allvitende. Fra evighet av har jeg bønnfalt om tilgivelse for min begrensede forståelse av deg, og vil i all evighet så gjøre, idet jeg er oppmerksom på at der ingen Gud er utenom deg, den allherlige, den allmektige.

7 Jeg ber deg, o min høystelskede, om å tilgi meg og dem som oppriktig søker å fremme din Sak; du er virkelig den som tilgir hele menneskehetens synder. Og i dette annet år av min åpenbaring – en åpenbaring som fant sted på din befaling – vitner jeg om at av alle ting som er til i himlene og på jord, kan overhodet intet forpurre din hensikt, og at du er den som vet alle ting, og maktens og majestetens Herre.

8 Vi har sannelig trodd på deg og på dine tegn før din manifestasjons daggry, og om deg er vi trygt forvisset. Vi har sannelig trodd på deg og dine tegn etter at din manifestasjon ble fullbyrdet, og på deg tror vi alle. Vi har sannelig trodd på deg og dine tegn i den stund da du manifesterte deg, og vi bevitner at ved din befaling «Bli til» er alle ting blitt skapt.

9 Hver manifestasjon er bare en åpenbaring av ditt eget selv; med enhver av dem har vi i sannhet fremstått, og vi bøyer oss i tilbedelse overfor deg. Du, o min høystelskede, har alltid vært mitt vitne i henfarne tider og vil så være i de kommende dager. Sannelig, du er den allmektige, den evig trofaste, den altformående.

Jeg har vitnet om din enhet gjennom ditt eget selv overfor 10
 himlenes og jordens innvånere og båret vitnesbyrd om at du i
 sannhet er den allherlige, den høystelskede. Jeg har oppnådd
 å anerkjenne deg gjennom ditt eget selv overfor himlenes og
 jordens innvånere og båret vitnesbyrd om at du i sannhet er
 den allmektige, den høylovede. Jeg har forherliget ditt navn
 gjennom ditt eget selv overfor himlenes og jordens innvånere
 og båret vitnesbyrd om at du i sannhet er den sterke Herre,
 han som er mest åpenbar. Jeg har opphøyet din hellighet ved
 ditt eget selv overfor himlenes og jordens innvånere og båret
 vitnesbyrd om at du i sannhet er den overmåte helligede, den
 aller helligste. Jeg har lovprist din hellighet ved ditt eget selv
 overfor himlenes og jordens innvånere og båret vitnesbyrd
 om at du i sannhet er den ubeskrivelige, den utilgjengelige,
 den overmåte forherligede. Jeg har lovsunget din overvel-
 dende majestet ved ditt eget selv overfor himlenes og jordens
 innvånere og båret vitnesbyrd om at du alene er den mektige
 Herre, den evige, den gamle av dager.

Helliget og forherliget er du; der er ingen annen Gud enn 11
 deg, og til deg vender vi alle i sannhet tilbake.

Og angående dem som har tatt livet av 'Alis slektninger, 12
 de skal om ikke så lenge forstå hvilke fortapelsens dybder de
 har sunket til.

1:2

EN ANNEN TAVLE STILET TIL
«HAM SOM VIL BLI ÅPENBART»

1 *Måtte øyekastene fra «ham som Gud vil åpenbare» kaste lys over dette brev på den første skole.**

2 Han er den herligste.

3 **H**an er Gud, ingen Gud er der utenom ham, den allme-
ktige, den høystelskede. Alle som er i himlene og på
jorden og hva som enn ligger mellom dem, hører ham til. Han
er sannelig hjelperen i fare, den selvbestående.

4 Dette er et brev fra Gud, hjelperen i fare, den selvbestående,
til Gud, den allmektige, den høystelskede, for å bekrefte at
Bayánen og slike som er tro mot den, kun er en gave fra meg
til deg, og for å uttrykke min faste tro på at der ingen Gud er
utenom deg, at skapelsens og åpenbaringsens riker er dine, at
ingen kan oppnå noe uten ved din kraft, og at han som du har
oppreist, kun er din tjener og ditt vitnesbyrd. Med din tilla-
telse ber jeg sannelig om å få henvende meg med disse ord til
«ham som Gud vil åpenbare»: «Skulle du ved kun et fingerpek
sende bort hele skaren av Bayánens tilhengere på Den Siste
Oppstandelses Dag mens du ennå fortsatt er et diebarn, ville

du sannelig være lovprist i din antydning. Og skjønt det ikke finnes noen tvil derom, så gi du meg en frist på nitten år som et tegn på din gunst, slik at de som har sluttet seg til din Sak, nådigst kan bli belønnet av deg. Du er sannelig den overmåte nåderike Herre. For enhver skapt ting er du sannelig nok, og du gjør den uavhengig av alle ting, mens intet i himlene eller på jorden eller det som ligger mellom dem, noensinne kan være tilstrekkelig for deg.

Du er sannelig den selvbestående, den allvitende; du er sannelig mektig over alle ting. 5

* I en av sine tavler forklarer 'Abdu'l-Bahá at noen ble villedet av dette utsagnet og tenkte at den nevnte skolen var en fysisk skole for undervisning av uopplyste barn, mens henvisningen var til en åndelig skole helliget fra den betingede verdens grenser. I Kitáb-i-Aqdas henviser også Bahá'u'lláh til dette brev fra Báb med følgende ord: O den høyestes Penn! Beveg du deg på tavlen etter befaling fra din Herre, himlenes Skaper, og berett om den tid da han som er den guddommelige enhets daglysning, hadde til hensikt å rette sine skritt mot den Transcendente Enhets Skole; kanskje de rene av hjertet derved kan få et glimt, om enn så lite som et nåløye, av mysteriene til din Herre, den allmechtige, den allvitende, som ligger skjult bak slørene.

Si: Vi besøkte sannelig den indre betydnings og forklarings Skole mens alle skapte ting var vankundige. Vi så ordene nedsendt av ham som er den overmåte barmhjertige, og vi tok imot versene fra Gud, hjelperen i fare, den selvbestående, som han [Báb] foreviste oss, og lyttet til det han høytidelig hadde bekreftet i tavlen. Dette skuet vi for visst. Og vi samtykket i hans ønske gjennom vår befaling, for vi har i sannhet makt til å forordne.

O Bayánens folk! Vi besøkte sannelig Guds Skole mens dere lå slumrende, og vi leste gjennom tavlen mens dere var i dyp søvn. Ved den ene sanne Gud! Vi leste tavlen før den ble åpenbart, mens dere var uvitende, og vi hadde fullkommen kunnskap om Boken da dere ennå ikke var født.

Disse ord er i henhold til deres mål, ikke Guds. Dette bevitnes av det som er nedlagt i hans kunnskap, om dere skulle være av dem som begriper; og om dette bærer den allmechtiges tunge vitnesbyrd, om dere skulle være av dem som forstår. Jeg sverger ved Gud at hadde vi løftet på sløret, ville dere miste både munn og mæle. Vokt dere for ørkesløs ordstrid om den allmechtige og hans Sak, for se – han har fremstått blant dere med en åpenbaring så stor at den favner alle ting, i fortid som i fremtid. Om vi skulle målbære vårt anliggende ved å tale språket til rikets innvånere, ville vi si: «I sannhet, Gud skapte denne Skole før han skapte himmel og jord, og vi begynte der før bokstavene ble forbundet og føyd sammen til ordet 'bli'.»

1:3

TAVLE TIL DEN FØRSTE AV DEN LEVENDES BOKSTAVER

¹ *Dette er det vi har åpenbart for den første til å tro på «ham som Gud vil åpenbare», så det skal kunne tjene som en formaning fra vårt nærvær til hele mennesketheten.*

² I den allmektiges, den høystelskedes, navn.

³ **L**ovpriset og forherliget er han som er den suverene Herre over himmelens og jordens riker og over alt som er mellom dem. Si, alle skal sannelig vende tilbake til ham, og han er den som ved sin egen forordning leder hvem han enn behager. Si, alle mennesker trygler om hans velsignelser, og han har den høyeste myndighet over alle skapte ting. Han er virkelig den allherlige, den mektige, den høytelskede.

⁴ Dette er et brev fra bokstaven «thá»^{*} til ham som er den første troende. Vær du et vitne på at han sannelig er meg, meg selv, herskeren, den allmektige. Han er den som forordner liv og død, og til ham skal alle vende tilbake. Der er visselig ingen

* Tallverdien av bokstavene i ordet «hín» er 68. År 1268 etter hijrah (1851–1852 e.Kr.) er året før bahá'í-åpenbaringsens fødsel.

annen Gud enn ham, og alle mennesker bøyer seg i tilbedelse foran ham. Sannelig, Herren din Gud skal om ikke lenge gjengjelde enhver således som han behager, og det hurtigere enn man ytrer ordene «Bli, og det blir».

Gud har i sannhet bevitnet i sin Bok at du har trodd på 5
Gud og på hans tegn, og at enhver blir ledet rett ved din ledelse, og vitnet om dette har også hans englers flokk, hans budbringere og de som er inngitt guddommelig kunnskap. Dette er så visst en grenseløs gunst som Gud, den alltid levende, den selvbestående, nådigst har forunt deg tidligere og vil forunne deg heretter. Og siden du trodde på Gud før skapelsen, har han i sannhet oppreist deg på sin egen forordning i hver åpenbaring. Der er ingen Gud utenom ham, den høyeste beskytter, den allherlige.

Det sømmer seg for deg å forkynne Guds Sak for alle 6
skapte ting, som en nådesbevisning fra hans nærvær; ingen Gud er der utenom ham, den mest gavmilde, den altbevingende.

Si: Enhver sak må henvises til Guds Bok; jeg er sannelig 7
den første til å tro på Gud og på hans tegn; jeg er den som avdekker Sannheten og forkynner den, og jeg er blitt forlenet med enhver av Guds ypperste titler, av ham som er den mektige, den uforlignelige. Sannelig, jeg har nådd dagen for den første åpenbaring, og skal, ved Herrens bud og som et tegn på hans nåde, nå frem til dagen for hans siste åpenbaring. Der er ingen Gud utenom ham, og i den fastsatte time skal alle bøye seg for ham i tilbedelse.

Jeg takker og priser Gud for å være utvalgt av ham som 8
talsmannen for hans Sak både i de henfarne og i de kommende dager; der er ingen Gud utenom ham, den forherligede, den

høylovede, den evig forblivende. Ham tilhører alt som finnes i himlene og på jorden, og gjennom ham ledes vi rett.

- 9 O Bayánens folk! De som slutter seg til sannheten, må vende seg til meg som forordnet i Boken, og guddommelig ledelse vil tilfalle hver den som oppnår mitt nærvær.

UTDRAG FRA ET BREV
TIL SJAH MUHAMMAD

Det stoff hvorav Gud har skapt meg, er ikke den leire ¹
som andre er blitt laget av. Han har skjenket meg noe
som de verdenskloke aldri kan forstå, ei heller de trofaste
oppdage. ... Jeg er en av bæresøylene for Guds Første Ord.
Den som har anerkjent meg, har erkjent alt som er sant og
riktig, og oppnådd alt som godt og sømmelig er; og hver den
som har unnlatt å anerkjenne meg, har vendt seg bort fra alt
som er sant og riktig, og bukket under for alt som ondt og
usømmelig er.

Jeg sverger ved din Herres rettferdighet, Herren over alle ²
skapte ting, Herren over alle verdener! Skulle et menneske
reise så mange byggverk i denne verden som det overhodet
er mulig, og skulle det tilbe Gud gjennom hver eneste god
gjerning som Guds kunnskap omfatter, og oppnå Herrens
nærvær, og skulle det, om så mindre enn hva Gud kaller oss
til regnskap for, i sitt hjerte nære en antydning til fiendskap
mot meg, så ville alle dets gjerninger bli gjort til intet, og det
ville berøves Guds nådesbevisninger, bli gjenstand for hans
vrede og utvilsomt fortapes. For Gud har forordnet at alle de
gode ting som ligger i hans kunnskaps skattkammer, skal

oppnås gjennom lydighet mot meg, og hver ild nedtegnet i hans Bok, gjennom ulydighet mot meg. På denne dag og fra dette stade synes jeg å se alle dem som skatter min kjærlighet og følger min befaling, hvile i Paradisets palasser og alle mine motstandere henvist til helvetesildens dypeste avgrunn.

3 Så sant jeg lever! Var det ikke for plikten til å anerkjenne Saken til ham som er Guds vitnesbyrd ..., ville jeg ikke ha bekjentgjort dette for deg. ... Alle himmelens nøkler har Gud valgt å legge i min høyre hånd, og alle helvetets nøkler i min venstre. ...

4 Jeg er Det Første Punkt, som alle skapte ting er blitt frembrakt fra. Jeg er Guds åsyn, hvis prakt aldri kan formørkes, Guds lys, hvis stråleglans aldri kan blekne. Forvisning og alt som godt er, venter den som anerkjenner meg, og den som unnlater å anerkjenne meg, har i vente helvetets ild og alt som er ondt. ...

5 Jeg sverger ved Gud, den makeløse, den uforlignelige, den sannferdige: Ingen annen grunn er det til at han – Guds ypperste vitnesbyrd – har utstyrt meg med klare tegn og bevis, enn at alle mennesker skal bli i stand til å underkaste seg hans Sak.

6 Ved hans rettferdighet, han som er den absolutte sannhet! Skulle sløret løftes, ville du på dette jordiske plan bli vitne til at alle mennesker er såre hjemsøkt av Guds vredes ild, en ild som er frykteligere og større enn helvetesilden, unntagen dem som har søkt ly i skyggen av min kjærlighets tre. For salige er disse, det er visst. ...

7 Gud er mitt vitne: Jeg var ingen lærd person, for jeg ble opplært som handelsmann. I år seksti* innga Gud nådigst

* År 1260 etter hijrah; 1844 e.Kr.

min sjel de avgjørende tegn og den vektige kunnskap som kjennetegner ham som er Guds vitnesbyrd – fred være med ham – inntil jeg i samme år til sist forkynte Guds skjulte Sak og avslørte dens velbevoktede søyle, på en slik måte at ingen kunne gjendrive den. «Gud avgjorde saken slik den ble ordnet, slik at den som falt, falt, og den som overlevde, overlevde, ved et klart vitnesbyrd.»*

Samme år [år 60] sendte jeg en budbringer og en bok til deg, slik at du kunne opptre overfor hans Sak som er Guds vitnesbyrd, på en måte som anstår din herskermakts stade. Men ettersom en mørk, forferdelig og skjebnesvanger ulykke var blitt ugjenkallelig forordnet av Guds vilje, ble boken ikke overbrakt til ditt nærvær, fordi slike som mener seg å ønske øvrighetens beste, grep inn. Frem til i dag, da det har gått nesten fire år, har de ikke fremlagt den for Deres Majestet på behørig vis. Men når skjebnestunden nå nærmer seg, og siden det er en trossak og ikke et verdslig anliggende, har jeg derfor gitt deg et glimt av hva som har foregått.

Jeg sverger ved Gud! Dersom du skulle kjenne til de ting som i løpet av disse fire år har rammet meg ved ditt folks og din hærs hender, ville du holde pusten av frykt for Gud, med mindre du ville reise deg for å adlyde ham som er Guds vitnesbyrd, og bøte på dine feil og forsømmelser.

De ydmykelser som under mitt opphold i Shíráz overgikk meg ved byens onde og lastefulle guvernørs hender, ble så ille at om du ble kjent med en tiendedel derav, ville du gjengjelde ham med rettferdig straff. For som en følge av hans uforminskede undertrykkelse er det kongelige hoff blitt gjenstand for Guds vrede frem til Oppstandelsens Dag. Enn videre er hans

* Koranen 8:42.

henfallenhet til alkohol nå blitt så overdreven at han aldri var tilstrekkelig edru til å utøve sunn dømmekraft. Jeg ble derfor foruroliget og dro fra Shíráz i den hensikt å få komme i Deres Majestetts opplyste og opphøyede nærvær. Mu'tamidu'd-Dawlihen ble da klar over Sakens sannhet og utviste eksemplarisk tjeneste og hengivenhet overfor Guds utvalgte. Da noen av de uvitende personer i hans by reiste seg for å anstifte uro, forsvarte han den guddommelige sannhet ved for en stund å gi meg uforstyrret beskyttelse i guvernørens bolig. Etter å ha vunnet Guds velbehag, dro han til sist til sin bolig i det aller høyeste Paradis. Måtte Gud nådigst belønne ham. ...

11 Etter at han hadde steget opp til det evige rike, tydde den ondsinnede Gurgín til all slags svik, mened og tvang og sendte meg av sted til Işfahán med en eskorte på fem vakter på en reise som varte i sju dager, uten å sørge for det aller nødvendigste for min ferd (Akk og ve, akk og ve for de ting som har rammet meg!), inntil Deres Majestetts ordre kom og ga meg anvisning om å dra videre til Máh-Kú. ...

12 Jeg sverger ved den største Herre! Dersom du skulle bli fortalt hva slags sted jeg oppholder meg på, ville du selv være den første til å ha barmhjertighet med meg. I hjertet av fjellet er det en festning [Máh-Kú] ... der beboerne er begrenset til to vakter og fire hunder. Forestill deg så mine kår. ... Jeg sverger ved Guds sannhet! Han som har vært villig til å behandle meg på en slik måte – om han skulle få vite hvem han har behandlet slik, ville han sannelig aldri være lykkelig i sitt liv. Ja – jeg gjør deg virkelig kjent med sannheten i saken – det er som om han har fengslet alle profetene, alle sannhetens mennesker og alle de utvalgte. ...

Da denne forordning ble bekjentgjort for meg, skrev jeg 13
 til ham som forvalter rikets anliggender, og sa: «Ta mitt liv,
 besverger jeg deg ved Gud, og send mitt hode dit du enn
 ønsker. For en uskyldig person som jeg kan ikke forsone seg
 med å bli sendt til et sted som er forbeholdt forbrytere, og la
 sitt liv fortsette.» Det kom ikke noe svar på min appell. Hans
 eksellense Hájí er tydeligvis ikke fullt klar over sannheten
 i vår Sak. Det ville være en langt avskyeligere gjerning å
 bedrøve de trofastes hjerter, de være seg menn eller kvinner,
 enn å ødelegge Guds hellige hus.

Sannelig, den ene sanne Gud gir meg på denne dag 14
 vitnesbyrd om at jeg er Guds sanne mystiske helligdom
 og innbegrepet av alt som er godt. Den som gjør godt mot
 meg, det er som om han gjør godt mot Gud, hans engler og
 hele forsamlingen av hans elskede. Den som gjør ondt mot
 meg, det er som om han gjør ondt mot Gud og hans elskede.
 Nei, Guds og hans elskedes stade er for opphøyet til at noen
 persons gode eller onde gjerning skulle nå deres hellige terskel.
 Hva som enn når meg, det er forordnet å skulle nå meg; og
 det som er kommet til meg, til giveren vil det vende tilbake.
 Ved den som har min sjel i sin hånd: Ingen andre enn seg selv
 har han kastet i fengsel. For hva enn Gud har bestemt for meg,
 det vil visselig skje, og intet annet enn det Gud har forordnet
 for oss, vil noensinne røre ved oss. Ve den som lar ondt utgå
 fra sine hender, og velsignet være det menneske som lar godt
 utgå fra sine hender. Overfor ingen annen enn Gud fremfører
 jeg mitt klagemål, for av dommere er han den beste. Enhver
 ugunstig eller salig tilstand er fra ham alene, og han er den
 allmektige, den altformående.

15 Kort sagt holder jeg i mitt grep hva et menneske enn måtte ønske seg av det gode i denne verden og den neste. Dersom jeg skulle fjerne sløret, ville alle gjenkjenne meg som sin høystelskede, og ingen ville fornekte meg. La ikke denne påstand forbløffe Deres Majestet, for den som virkelig tror på Guds enhet og holder øynene rettet mot ham alene, vil betrakte alt annet enn ham som det rene intet. Jeg sverger ved Gud! Jeg søker ikke noe jordisk gods fra deg, enn ikke så meget som et sennepsfrø. Etter min vurdering ville det å eie noe fra denne verden eller den neste faktisk være jevngodt med åpen gudsbespottelse. For å vende blikket mot noe annet, enn si ha det i sin besittelse, sømmer seg dårlig for den som tror på Guds enhet. Jeg vet for visst at siden jeg har Gud, den evig levende, den tilbedte, er jeg eieren av alle ting, synlige og usynlige. ...

16 I dette fjell er jeg blitt værende alene og har havnet i et slikt uføre at ingen av dem før meg har lidt som jeg har lidt, ei heller har noen overtredet utholdt hva jeg har utholdt! Jeg lovpriser Gud og priser ham nok en gang. Jeg befinner meg fri for sorg, for jeg har tilhold i min Herre og Mesters velbehag. Jeg synes å være i det aller høyeste Paradis og fryde meg over å ha samfunn med Gud, den største. Dette er sannelig en gave som Gud har skjenket meg; og han er Herren med velsignelser uten ende.

17 Jeg sverger ved Guds sannhet! Dersom du visste det som jeg vet, ville du gi avkall på herredømmet over denne verden og den neste, så du kunne vinne mitt velbehag, ved din lydighet overfor den sanne. ... Om du skulle avslå, ville verdens Herre oppreise en som ville opphøye hans Sak, og Guds befaling ville sannelig bli gjennomført.

Ved Guds nåde kan intet forpurre min hensikt, og jeg er 18
 meg fullt bevisst det som Gud har skjenket meg som et tegn
 på sin gunst. Hvis det var min vilje, ville jeg avsløre alle ting
 for Deres Majestet; dette har jeg ikke gjort og vil heller ikke
 gjøre det, slik at sannheten kan skjernes fra hva som helst
 utenom den, og slik at denne profeti uttalt av imam Báqir
 – fred være med ham – kan bli oppfylt: «Det som nødvendigvis
 må skje oss i Ádhirbáyján er uunngåelig og uten sidestykke.
 Når dette skjer, hvil da i deres hjem og forbli tålmodige slik vi
 er forblitt tålmodige. Så snart Bevegeren beveger seg, skynd
 dere da hen til ham, om dere så måtte kravle over snøen.»

Jeg trygler Gud om tilgivelse for meg selv og for alle ting 19
 som angår meg, og bekrefter «Pris skje Gud, Herren over alle
 verdener».

1:5

UTDRAG FRA ET ANNET BREV
TIL SJAH MUḤAMMAD

¹ **Æ**re være ham som kjenner alt som er i himlene og på jorden. Det er sannelig ingen Gud utenom ham, den overlegne hersker, den allmektige, den store.

² Han er den som på Adskillelsens Dag skal felle dom ved sannhetens kraft; det er i sannhet ingen Gud utenom ham, den makeløse, den altbetvingende, den opphøyede. Han er den som i sitt grep holder alle de skapte tings rike; det er ingen annen Gud enn ham, den ene, den uforlignelige, den evig forblivende, den utilgjengelige, den største.

³ I denne stund vitner jeg overfor Gud slik han vitnet overfor seg selv før alle ting ble skapt: Det er sannelig ingen Gud utenom ham, den allherlige, den allvise. Og jeg vitner om hva han enn har formet eller vil forme, slik han selv i sin herlighets majestet har båret vitnesbyrd: Ingen Gud er der utenom ham, den makeløse, den selvbestående, den vidunderligste.

⁴ Til Gud, som er Herren over alle skapte ting, har jeg satt all min lit. Det er ingen Gud utenom ham, den makeløse, den mest opphøyede. Til ham har jeg hengitt meg, og i hans hender har jeg overgitt alle mine anliggender. Ingen Gud er

der utenom ham, den øverste hersker, den strålende sannhet. Han er meg i sannhet nok; uavhengig av alle ting strekker han til, mens utenom ham strekker intet i himlene eller på jorden til. Han er i all sannhet den selvbestående, den strengeste.

Pris skje ham som i denne selvsamme stund i dette 5
avsidesliggende fengsel fornemmer målet for min attrå. Han er den som til alle tider bærer vitnesbyrd om meg og ser meg før begynnelsen av «etter hín».*

Hvorfor avsa du dom uten å ihukomme Gud, den allvise? 6
Hvordan kan du holde ut i ilden? Sannelig, mektig og overmåte streng er din Gud.

Du er stolt over de ting du besitter, men ingen som tror 7
på Gud og hans tegn, ei heller noe rettferdig menneske, ville noensinne nedlate seg til å bry seg om dem. Dette jordiske liv er som et hundeåtsel som ingen ville samle seg rundt eller forsyne seg av, med unntak av dem som benekter det etterfølgende liv. Sannelig, det påhviler deg å bli sann i troen på Gud, den altbesittende, den allmektige, og vende deg bort fra den som leder deg til helvetesildens pine.

Jeg har ventet en tid så du må hende ville gi akt og bli 8
ledet på rett vei. Hvordan kan du svare Gud på den dag som er nær forestående – dagen da vitner vil stå frem for å gi sine vitnemål i nærvær av Herren, alle verdens Herre?

Ved hans rettferdighet som har skapt deg, og som du 9
om ikke lenge vil vende tilbake til! Hvis du i din dødsstund fortsatt mistror din Herres tegn, vil du visselig tre inn gjennom helvetets porter, og ingen av dine hendes gjerninger vil

* Tallverdien av bokstavene i ordet «hín» er 68. År 1268 etter hijrah (1851–1852 e.Kr.) er året før bahá'í-åpenbaringens fødsel.

gagne deg, ei heller vil du finne noen til å beskytte deg eller til å gå i forbønn for deg. Frykt Gud, og hovmod deg ikke av dine jordiske besittelser, for det Gud besitter, er bedre for dem som betrer rettferdighetens sti.

10 Sannelig, alle som bor på jord, er på denne dag Guds tjenere. Når det gjelder dem som virkelig tror på Gud og er vel forvissnet om tegnene åpenbart av ham, kan hende vil han nådigst tilgi dem de ting deres hender har øvet, og gi dem adgang til sin barmhjertighets enemerker. Han er i sannhet den evig tilgivende, den medlidende. Men dommen om guddommelig straff avsies mot dem som med forakt har vendt seg bort fra meg og avvist de avgjørende bevis og den ufeilbare Bok som Gud har utstyrt meg med, og på Adskillelsens Dag vil de finne seg hverken beskytter eller hjelper.

11 Jeg sverger ved ham som skaper alle vesener, og som alle skal vende tilbake til: Hvis noen i sin dødsstund nærer hat mot meg eller reiser tvil om de klare tegn jeg er utstyrt med, da vil intet annet enn pinefull smerte bli vedkommendes lodd. På den dag vil ingen løsepenge bli godtatt, ei heller vil noen megling bli tillatt, med mindre Gud skulle så behage. Han er sannelig den altbetvingende, den allherlige, og det er ingen Gud utenom ham, den overlegne hersker, den allmektige, den strengeste.

12 Hvis du fryder deg over min fengsling, da ve deg for den smertelige pine som snart vil ramme deg. Gud har virkelig ikke tillatt noen å felle urettferdige dommer, og om du gjerne ville gjøre det, da skal du snart få lære.

13 Det er nå gått fire år fra den første dag da jeg advarte deg mot å hovmode deg overfor Gud, og til denne tid og i løpet av dette tidsrom har jeg, enten fra deg eller fra dine soldater,

ikke vært vitne til annet enn fryktelig undertrykkelse og foraktfull arroganse. For meg ser det ut til at du forestiller deg at jeg ønsker å vinne meg en eller annen ussel ting fra dette jordiske liv. Nei, ved min Herres rettferdighet! De som har rettet øynene mot den barmhjertige Herre, vurderer det slik at verdens rikdom og dens prunk og prakt er verdt like mye som øyet i en død skrott, ja, enda mindre. Måtte det være langt fra hans herlighet, det de forbinder med ham! ... Jeg søker tålmodighet bare hos Gud. Han er sannelig den beste beskytter og den beste hjelper. Tilflukt søker jeg bare hos Gud. Han er sannelig beskytteren og den beste understøtter. ...

Jeg sverger ved Guds herlighet, min Herre, den mest opphøyede, den største: Han vil visselig få sin Sak til å stråle, slik det er guddommelig forordnet, mens det ikke vil være noen hjelper for de urettferdige. Hvis du har noen plan, da legg den frem. Enhver åpenbaring av myndighet utgår sannelig fra Gud. Til ham setter jeg min lit, og til ham vender jeg meg. 14

Har du hørt om at noen i henfarne tider felte en dom lik den du fant på, eller lik den som du samtykket i? Ve undertrykkerne! Både dine hensikter og måten du behandler folket på, viser klart at du ikke er tro mot Gud, og derfor har han bestemt en streng straff for deg. Tålmodighet søker jeg sannelig bare hos Gud, og ham betrakter jeg som målet for min attrå. Dette betyr at jeg har den utvilsomme sannhet på min side. 15

Hvis du ikke engster deg for at sannheten kunne bli avslørt og de ugudeliges gjerninger kunne komme for dagen, hvorfor tilkaller du ikke landets geistlige og deretter meg, så jeg umiddelbart kan gjendrive dem, likesom de vantro som 16

jeg tidligere har gjendrevet? Dette er mitt sikre vitnesbyrd overfor deg og dem, om de sier sannheten. Sammenkall dem alle. Skulle de da være i stand til å ytre ord som disse, da ville du vite at deres sak er oppmerksomhet verdt. Nei, ved min Herres rettferdighet! De er uten kraft, og innsikt har de heller ikke. De bekjente sin tro i fortiden uten å forstå hva den betyr, og senere vraket de så sannheten; for skjønnsomhet er de blottet for.

17 Hvis du har bestemt deg for å utgyte mitt blod, hvorfor nøler du? Du er nå utstyrt med makt og myndighet. For meg vil det være en uendelig gave skjenket av Gud, mens det for deg og for dem som ville begå en slik gjerning, vil utgjøre en straff utmålt av ham.

18 Hvor stor er vel ikke den salighet som ville vente meg om du skulle avsi en dom som denne! Og hvilken overmåte stor glede ville vel ikke bli min om du skulle si deg enig i dette! Dette er en gave som Gud har avsatt for dem som har nær adgang til hans kongesete. Gi derfor din tillatelse, og vent ikke lenger. Mektig er i sannhet din Herre, hevneren.

19 Skammer du deg ikke i Guds nærvær over å ha samtykket i å overgi til en festning ham som er Guds vitnesbyrd, og over at han holdes fanget i de troløses hender? Ve deg og dem som i denne stund fryder seg over å tilføye meg en så gruffull ydmykelse. ...

20 Jeg sverger ved ham som har kalt meg til verden, jeg kan ikke oppdage noe spor av syndefullhet hos meg selv, ei heller har jeg fulgt noe annet enn sannheten; og Gud er meg et tilstrekkelig vitne. Skam ta verden og dens folk og dem som gleder seg over jordisk rikdom uten å akte på det kommende liv.

Dersom sløret skulle bli fjernet fra dine øyne, ville du 21
 kripe til meg på ditt bryst, om så gjennom snøen, av frykt for
 Guds straffedom, som er rask og nær forestående. Ved hans
 rettferdighet som har skapt deg: Dersom du skulle bli kjent
 med det som har foregått i løpet av ditt styre, ville du ønske
 at du ikke hadde utgått fra din fars lender, men heller hadde
 gått i glemme. Men det som er forordnet av Herren din Gud,
 har nå skjedd, og ve undertrykkerne på denne dag.

For meg synes det som du ikke har lest den ufeilbare Bok. 22
 Hvis du er tilfreds med din egen måte å opptre på og ikke
 ønsker å følge sannheten, la da min måte være for meg og din
 måte for deg. Hvis du ikke hjelper meg, hvorfor søker du å
 fornedre meg? Sannelig, Gud hører den som bønnfaller, og
 i ham finner alle ting sin høyeste fullbyrdelse, både i denne
 verden og i den kommende verden.

Det som verdens folkeslag bekrefter om Gud, Herren over 23
 himmel og jord, skapningens Herre: måtte det være fjernt fra
 ham, med unntak av det som bekrefte av slike som trofast
 overholder hans bud. Måtte Guds fred hvile over de oppriktige
 blant hans tjenere.

All pris skje Gud, Herren over alle verdener. 24

1:6

UTDRAG FRA ENDA ET BREV TIL SJAH MUḤAMMAD

¹ Dette er et brev fra ham som er den sanne, den utvilsomme leder. I det åpenbares loven om alle ting for dem som gjerne ville høre hans appell eller ønsker å regnes til dem som ledes på rett vei. I det forvares loven om alle ting for slike som ville bære vitnesbyrd om din Herres åpenbaring i samsvar med denne tydelige vekt. Sannelig, Guds forordninger om alle ting ble tidligere fremsatt på veltalende arabisk. De sjeler som er skapt ved din Herres lysglans, erkjenner virkelig sannheten og telles til slike som trofast adlyder den ene sanne Gud og er vel forvissset. ...

² O Muḥammad! Din Herres befaling ble utført for fire år siden; og helt siden begynnelsen av din Herres Sak har jeg formant deg til å frykte Gud og ikke være av de uvitende. Jeg sendte en budbringer til deg med en virkelig strålende tavle, men djevelens tilhengere viste ham foraktelig bort og stilte seg mellom ham og deg. De utstøtte ham fra det land hvor du er den ubestridte hersker. Således har du gått glipp av det gode i denne verden og den neste, med mindre du bøyer deg for befalingen forordnet av Gud og er av dem som ledes på rett vei.

Da jeg vendte tilbake fra Guds hellige hus*, sendte jeg deg 3
 et budskap lik – ja, enda større enn – det jeg tidligere hadde
 sendt deg. Gud er sannelig den beste som beskytter og vitne.
 Jeg sendte en budbringer til deg med brev åpenbart av meg, så
 du kunne adlyde Guds befaling og ikke være av dem som har
 avvist sannheten. Men undertrykkeren begikk en ting som
 ingen ville begå maken til, ikke engang noen av de onde, ei
 heller noen blant de skjendige misdederne. ...

Motgangen jeg har lidd i dette land, har ingen i henfarne 4
 dager lidd. Hele saken vil sannelig vende tilbake til Gud, og
 han er i sannhet den beste beskytter og kjenner alt. De ting
 som fra den første dag til nå har overgått meg ved ditt folks
 hånd, er intet annet enn Satans** verk. Helt siden din Herres
 Sak har vist seg, har ingen av dine gjerninger vært akseptable,
 og du har vært tapt i påtagelig villfarelse, mens alt du kunne
 se, for deg syntes som gjerninger gjort for din Herres skyld.
 Din dag er i sannhet nær for hånden, og du vil bli spurt om
 alt dette, og Gud er visselig ikke uoppmerksom på de ondes
 gjerninger.

Om det ikke var for deg, ville dine støttespillere ikke 5
 foraktfullt ha forkastet meg, selv om de er mer villfarne enn
 dårene.

Forestiller du deg at han du har utpekt til minister i ditt 6
 rike, er den beste leder og den beste støtte? Nei, jeg sverger
 ved din Herre. Han vil føre deg ut i alvorlige vanskeligheter
 på grunn av det som Satan inngir ham i hjertet, og han selv er
 sannelig Satan. Han forstår ikke en eneste bokstav fra Guds

* Kaba i Mekka.

** Jf. Koranen 4:119.

Bok og gripes av frykt på grunn av det hans hender har øvet. Han ville gjerne slukke det lys som din Herre har tent, slik at den gamle ugudelighet som er gjemt i hans indre vesen, ikke skal bli avslørt. Om ikke du hadde utpekt ham til din minister, ville ingen ha viet ham den ringeste oppmerksomhet. I folkets øyne er han virkelig ikke annet enn åpenbart mørke. ...

7 Frykt Gud, og la ikke din sjel bli tuktet med mer enn det som den alt er blitt pint av; for om ikke lenge vil du gå bort og vil erklære deg å være kvitt den djevel du har utpekt som din minister, idet du sier: «Å, om jeg bare ikke hadde tatt den djevelen som min minister, og heller ikke utpekt en bedrager som min veileder og rådgiver.»

8 Hvorfor bebyrder du din sjel med det som er langt nedri- gere enn faraos gjerninger, og likevel fortsetter å kaller deg en av de trofaste? Hvorledes leser du Koranens vers, mens du er av de urettferdige? Aldri ville jødene og heller ikke de kristne eller noe annet slikt folk som har forkastet sannheten, gå med på å gjøre slik urett mot sønnen av sin profets datter. Ve deg, for Refselsens Dag nærmer seg. Frykter du ikke vreden fra din Herre, den allmektige, himlenes Herre, alle verdeneres Herre? Disse tydelige vers er i sannhet avgjørende bevis for dem som søker sann ledelse.

9 Jeg har intet ønske om å beslaglegge din eiendom, selv ikke i monn av et sennepsfrø, ei heller ønsker jeg å innta din stilling. Hvis du ikke følger meg, la da tingene i ditt eie være for deg og den ufeilbare sikkerhets land være for meg. Hvis du ikke lyder meg, hvorfor ser du på meg med forakt og søker å behandle meg med grov urett? Sannelig, se min bolig – et høyt fjell der ingen bor. Ve dem som på krenkende vis opptrer urettferdig mot folk og med urett og svik tilraner seg

de troendes eiendom idet de forbryter seg mot hans lysende Bok; mens jeg, som i all sannhet er den rettmessige hersker over alle mennesker, utpekt av den sanne, ubestridelige leder, aldri ville forgripe meg på folkets eie, enn ikke i monn av et sennepsfrø, og heller ikke behandle dem urettferdig. Snarere ville jeg omgås dem som en av deres egne, og jeg ville være deres vitne.

Det som påhviler meg, er kun å nevne din Herres Bok 10 og å formidle dette klare budskap. Hvis du ønsker å tre inn gjennom Paradisets porter, da se, de er åpne for ditt ansikt, og ingen skade kan nå meg fra noen. Ethvert sendebrev jeg inntil nå har rettet til deg og til ivaretageren av dine anliggender, har vært bare et tegn på min gavmildhet overfor dere begge, så dere må hende kan bli bekymret for den dag som er nær forestående. Fra det øyeblikk dere ble foraktfulle, ble det likevel felt en guddommelig dom over dere i Guds Bok, for dere begge har i sannhet fornektet deres Herre og telles blant dem som vil forgå. ... Dette er virkelig min siste påminnelse til dere, og jeg vil heretter ikke nevne dere, ei heller skal jeg komme med noen bemerkning utenom å bekrefte at dere er vantro.

Til Gud overgir jeg mine anliggender, og han er sannelig 11 den beste dommer. Men om dere skulle vende tilbake, ville dere bli innrømmet hva dere enn ønsker av jordiske besittelser og av det kommende livs usigelige gleder, og dere ville arve en slik herlig makt og majestet som deres sinn knapt kan forestille seg i dette jordiske liv. Men hvis dere unnlater å vende tilbake, så vil deres overtredelser være over dere.

Dere kan ikke forandre de ting som den allmektige har 12 foreskrevet meg. Intet skal røre ved meg unntatt det som Gud,

min Herre, har forutbestemt for meg. Til ham har jeg satt all min lit, og til ham setter de trofaste all sin fortrøstning.

13 Bær du vitnesbyrd for meg, o Herre. Ved å sende ut dette strålende brev vil jeg ha forkynt dine vers for dem begge og vil ha fullført mitt vitnesbyrd for dem. Jeg er vel tilfreds med å ofre livet på din sti og om ikke lenge vende tilbake til ditt nærvær. Deg skje lov i himlene og på jorden. Gjør med dem i samsvar med din befaling. Du er i sannhet den beste beskytter og hjelper.

14 Rett opp, o Herre, slike tilfeller av uro som folk anstifter, og la ditt Ord stråle over hele jorden, slik at ingen spor av de gudløse skal bli værende igjen.

15 Jeg ber deg om tilgivelse, o min Herre, for det jeg har ytret i ditt brev, og jeg angrer overfor deg. Jeg er kun en av dine tjenere som priser deg. Forherliget er du; ingen Gud er der utenom deg. Til deg har jeg satt all min lit, og deg ber jeg om tilgivelse for å bønnfalle ved din dør.

16 Helliget er Herren din Gud, Herren på den veldige trone, over det som folket med urette og uten veiledning fra den lysende Bok bekrefter om ham. Fred være med dem som trygler om tilgivelse fra Herren din Gud idet de sier: «Sannelig, pris skje Gud, verdenenes Herre.»

UTDRAG FRA EN TAVLE SOM
INNEHOLDER ORD STILET
TIL FOGDEN I MEKKA

O fogd! ... Hele ditt liv har du vist oss tilbedelse, men da 1
vi åpenbarte oss for deg, avholdt du deg fra å vitne om
vår Ihukommelse og fra å bekrefte at han sannelig er den
mest opphøyede, den høyeste sannhet, den overmåte herlige.
Således har din Herre satt deg på prøve på Oppstandelsens
Dag. I sannhet er han den allvitende, den allvise.

For hadde du ytret ordene «Her er jeg» den gang da vi 2
sendte deg Boken, ville vi ha latt deg tre inn i skaren av slike
av våre tjenere som virkelig tror, og ville nådigst ha rost deg i
vår Bok inntil den dag da alle mennesker skal stå frem for oss
for å dømmes. Dette er i sannhet langt mer gagnlig for deg
enn all den tilbedelse du har vist din Herre gjennom hele ditt
liv, ja, fra den begynnelse som ingen begynnelse har. Dette
er uten tvil det som ville ha tjent og for alltid vil tjene deg
best. Sannelig, vi er vitende om alle ting. Men på tross av at
vi hadde kalt deg til live i den hensikt at du skulle oppnå vårt
nærvær på Oppstandelsens Dag, lukket du deg selv ute fra oss
uten noen grunn eller noe entydig Skrift. Hadde du derimot
vært blant dem som var inngitt kunnskap om Bayánen, ville

du ved synet av Boken straks ha vitnet at der ingen Gud er uten ham, hjelperen i fare, den selvbestående, og du ville ha bekræftet at han som har åpenbart Koranen, også har åpenbart denne Bok, at hvert ord i den er fra Gud, og at vi alle bekjenner vår troskap mot den.

- 3 Men det som forut var forordnet, har skjedd. Skulle du vende tilbake til oss mens åpenbaringen fremdeles fortsetter gjennom oss, skal vi forvandle din ild til lys. Vi er sannelig mektige over alle ting. Men dersom du svikter i dette, skal du ikke finne noen annen vei åpen for deg enn å slutte deg til Guds Sak og trygle om at «han som Gud vil åpenbare» skal bli gjort oppmerksom på spørsmålet om din troskap, så han nådigst kan gjøre deg i stand til å lykkes og la din ild forvandles til lys. Dette er det som er blitt sendt ned til oss. Skjer ikke dette, vil alt vi har nedtegnet, forbli bindende og ugjenkallelig forordnet av Gud, hjelperen i fare, den selvbestående, og vi vil følgelig bortvise deg fra vårt nærvær som et tegn på rettferdighet fra vår side. Sannelig, vi er rimelige i vår dom.

MEDDELELSE TIL EN MUSLIMSK GEISTLIG

O ‘Abdu’-Şāḥib! Sannelig, Gud og enhver skapt ting ¹
bevitner at der ingen Gud er utenom meg, den allmek-
tige, den høystelskede. ...

Ditt syn er formørket av troen på at guddommelig åpen- ²
baring tok slutt ved Muḥammads komme, og om dette har
vi gitt vitnesbyrd i vårt første brev. Sannelig, han som har
åpenbart vers for Muḥammad, Guds Apostel, har likeledes
åpenbart vers for ‘Alí-Muḥammad. For hvem annen enn Gud
kan åpenbare for et menneske slike klare og tydelige vers
som overvelder alle de lærde? Siden du har anerkjent åpen-
baringen ved Muḥammad, Guds Apostel, er ingen annen
vei åpen for deg enn å vitne om at hva som enn er åpen-
bart av Det Første Punkt, også er utgått fra Gud, hjelperen i
fare, den selvbestående. Er det ikke sant at Koranen er blitt
sendt ned fra Gud, og at alle mennesker er maktesløse overfor
åpenbaringen av den? På samme vis er også disse ord blitt
åpenbart av Gud, om du bare fatter. Hva er det i Bay’ānen
som avholder deg fra å anerkjenne disse vers som utsendt av
Gud, den utilgjengelige, den mest opphøyede, den allherlige?

- 3 Essensen av disse ord er dette: Dersom vi skulle kreve deg til regnskap, ville du vise deg å være tomhendt; vi vet i sannhet alle ting. Dersom du hadde ytret ordet «ja» ved å høre Guds Ord, ville du blitt sett å ha tilbedt Gud inntil denne dag fra den begynnelse som ingen begynnelse har, og aldri å ha vært ulydig mot ham, enn ikke et øyeblikk. Likevel, hverken de rettskafne gjerninger du har gjort gjennom hele ditt liv, og heller ikke de bestrebelse du gjorde for å fordrive enhver tanke fra ditt hjertet utenom tanken på Guds velbehag – ingen av disse var virkelig til gagn for deg, ikke engang i monn av et sennepsfrø, siden du tilslørte deg fra Gud og holdt deg tilbake ved tiden for hans manifestasjon.
- 4 Sannelig, alle de geistlige i landet Káf [Kúfih] skal som du selv bli spurt av Gud: «Er det ikke merkelig at en budbringer skulle ha kommet til dere med en Bok, og skjønt dere bekjente deres maktesløshet, nektet dere å følge Guds tro som han hadde brakt, og holdt frem i deres vantro?» Du skal derfor bli tildelt den ild som var ment for dem som vendte seg bort fra Gud der i landet, siden du er deres leder; gid du kunne være blant dem som gir akt.
- 5 Dersom du trofast hadde adlydt Guds befaling, ville alle ditt lands innvånere ha fulgt deg og ville selv ha trådt inn i det himmelske Paradis, tilfredse med Guds velbehag i all evighet. Men på den dag skal du ønske at Gud ikke hadde skapt deg.
- 6 Du har innsatt deg selv som en av de lærde i islams tro, så du kunne frelse de troende, likevel forårsaket du at dine tilhengere steg ned inn i ilden, for da Guds vers ble sendt ut, berøvet du deg selv for dem og holdt likevel deg selv for å være av de rettferdige. ... Nei, ved hans liv «som Gud vil åpenbare»! Hverken du eller noen blant hans tjenere kan fremlegge det

ringeste bevis, mens Gud stråler over sine skapninger og står ved sin befalings kraft opphøyet over alle som bor i himmelen og jordens riker og i hva som enn ligger mellom dem. Han er i sannhet mektig over alle skapte ting.

Du har kalt deg selv 'Abdu'-Şāhib [Herrens tjener]. Mens Gud i all sannhet har åpenbart din Herre, og du så ham for dine øyne, så anerkjente du ham likevel ikke, selv om du var blitt skapt av Gud i den hensikt å oppnå hans nærvær om du bare virkelig hadde trodd på det tredje vers i kapitlet kalt «Tordenen».*

Du hevder «Hvordan kan vi anerkjenne ham når vi ikke har hørt annet enn ord som ikke utgjør ugjendrivelige bevis?» Men siden du har anerkjent og erkjent Muḥammad, Guds Apostel, gjennom Koranen, hvordan kan du unnlate å anerkjenne ham som sendte deg Boken, til tross for at du kaller deg selv «hans tjener»? Han utøver i sannhet ubestridelig myndighet over sine åpenbaringer overfor hele menneskeheten.

Om du skulle komme til oss mens guddommelige åpenbaringer stiger ned over oss, da vil Gud kan hende forandre din ild til lys. Han er sannelig den evig tilgivende, den mest gavmilde. Det som er blitt åpenbart, er ellers avgjørende og endelig og vil bli nøyaktig overholdt av alle inntil Oppstandelsens Dag. ... Hvis den guddommelige åpenbaring stanser, bør du skrive en anmodning til «ham som Gud vil åpenbare» med bønn om at den overbringes til hans nærvær. I den bør du be din Herre om forlatelse, vende deg til ham i anger og være av dem som er ham fullstendig hengivne. Kan hende

* Koranen 13.

vil Gud gjøre din ild om til lys ved den neste oppstandelse. Han er i sannhet beskytteren, den mest opphøyede, den evig tilgivende. I tilbedelse overfor ham bøyer alle seg som er i himlene og på jorden og i hva som ligger mellom dem; og til ham skal alle vende tilbake.

- 10 Vi anbefaler deg å redde deg selv og alle innbyggerne der i landet fra ilden, og deretter å tre inn i hans velbehags makeløse og opphøyede Paradis. I annet fall nærmer dagen seg da du skal forgå og komme i ilden, da du vil ha hverken noen beskytter eller hjelper fra Gud. Vi har fattet medlidenhet med deg, som et tegn på vår nåde, siden du har satt deg i forbindelse med oss. Vi er sannelig oppmerksomme på alle ting. Vi er kjent med dine rettferdige gjerninger, skjønt de ikke vil være deg til noen nytte; for hele hensikten med slik rettferdighet er kun å anerkjenne Herren din Gud og å ha ubestridt tro på ordene åpenbart av ham.

MEDDELELSE TIL SULAYMÁN,
EN AV DE MUSLIMSKE GEISTLIGE
I LANDET MASQAṬ

Dette er et brev fra Gud, hjelperen i fare, den selvbestående, ¹
til Sulaymán i landet Masqaṭ, til høyre for sjøen. Det
er i sannhet ingen Gud utenom ham, hjelperen i fare, den
selvbestående. ... Dersom alle innvånerne av himmel og jord
og hva som enn eksisterer mellom dem, skulle samle seg,
ville det i sannhet fullstendig mislykkes dem å frembringe en
slik bok, og ikke ville de makte det selv om vi gjorde dem til
mestere i veltalenhet og lærdom på jord. Siden du fremleg-
ger bevis fra Koranen, vil Gud med bevis fra den selvsamme
Bok rettfærdiggjøre seg selv i Bayánen. Dette er intet annet
enn en befaling fra Gud; han er i sannhet den allvitende, den
allmektige.

Hvis du er av dem som i sannhet tror, har du ingen annen ²
mulighet enn å være tro mot den. Dette er Guds måte for alle
innbyggere i himmel og på jord og i alt det som ligger mellom
dem. Der er ingen annen Gud enn meg, den allmektige, den
utilgjengelige, den mest opphøyede.

Fra dette land dro vi så videre til det hellige hus, og på ³
tilbaketuren landet vi igjen på dette sted, da vi merket at du

ikke hadde gitt akt på det vi hadde sendt deg, og at du heller ikke er av dem som virkelig tror. Skjønt vi hadde skapt deg til å skue vårt åsyn og vi faktisk steg i land på ditt sted, unnlot du å oppnå den hensikt du ble skapt for, og det til tross for at du hele livet hadde tilbedt Gud. Derfor vil alle gjerninger gjort av deg være fåfengte fordi du som ved et slør er lukket ute fra vårt nærvær og fra våre skrifter. Dette er en uomstøtelig befaling forordnet av oss. Vi er sannelig rettferdige i vår dom.

4 Dersom du hadde merket deg innholdet i det brev vi sendte deg, ville det ha vært langt gagnligere for deg enn å tilbe din Herre fra den begynnelse som ingen begynnelse har, inntil denne dag, og faktisk mer fortjenstfullt enn å vise deg fullt hengiven i din gudsdyrkelse. Og dersom du hadde oppnådd å komme i nærvær av din Herre i dette land og vært av dem som virkelig tror at Guds åsyn sees i Det Første Punkts person, ville det ha vært langt mer fordelaktig enn å falle ned i nesegrus tilbedelse fra den begynnelse som ingen begynnelse har, og frem til denne tid. ...

5 Vi satte deg i sannhet på prøve og fant at du ikke var av dem som er utstyrt med forståelse, og derfor felte vi dommen om fornektelse over deg, som et tegn på rettferdighet fra vårt nærvær; og vi er sannelig rettferdige.

6 Men skulle du vende tilbake til oss, ville vi omgjøre din fornektelse til bekreftelse. Vi er sannelig den som er overmåte gavmild. Men skulle Det Første Punkt ikke lenger være med deg, da vil dommen gitt i Guds ord være endelig og uforanderlig, og alle vil visselig overholde den.

7 Dersom du skulle stile et brev til «ham som Gud vil åpenbare», med bønn om at det blir levert til hans nærvær, ville han kanskje nådigst tilgi deg og etter egen befaling vende din

fornektelse til bekræftelse. Han er i sannhet den evig gavmilde, den mest rundhåndede, den som besitter nåde uten ende. Ellers vil du ikke finne noen vei som er åpen for deg, og fordi du unnlot å svare «ja, her er jeg», vil du ingen fordel vinne av de gjerninger du har gjort. Deg og dine gjerninger har vi sannelig gjort til intet, som om du aldri var blitt til og ikke engang hadde vært av dem som gjør gode gjerninger, så dette kan tjene som en lærepenge for dem som Bayánen er gitt til, slik at de kan være særlig aktpågivende når de hellige skrifter fra «ham som Gud vil åpenbare» vil nå dem, og slik at de ved å grunne over dem kan bli satt i stand til å frelse sin egen sjel.

Vår nåde gjennomtrenger visselig alle som bebor jordens ⁸ og himmelens riker og hva som enn ligger mellom dem, og hinsides dem hele menneskeheten. Men sjeler som har stengt seg selv ute som ved et slør, kan aldri få del i Guds nådesutgytelser.

2

UTDRAG FRA
QAYYÚMU'L-ASMÁ'

2:1

Høylovet være Gud som ved sannhetens kraft har sendt
1 ned denne Bok til sin tjener, så den kan tjene som et
skinnende lys for hele menneskeheten. ... Dette er sannelig
intet annet enn den ypperste sannhet; det er den sti som Gud
har anlagt for alle som er i himmel og på jord. Den som vil, la
ham for egen del ta den rette sti til sin Herre. Dette er virkelig
Guds sanne tro, og Gud og slike som er gitt kunnskap om
Boken, strekker til som vitner. Dette er virkelig den evige
sannhet som Gud, den gamle av dager, har åpenbart for sitt
allmektige Ord – han som er oppreist fra midten av den bren-
nende busk. Dette er det mysterium som har vært skjult for
alle som er i himmel og på jord, og i denne underfulle åpen-
baring er den i all sannhet blitt fremsatt i Moderboken ved
Guds hånd, han den opphøyede. ...

O skare av konger og kongesønner! Legg alle som én vekk 2
deres herredømme, som hører Gud til. ...

La ikke din herskermakt bedra deg, o sjah, for «hvert 3
menneske vil smake døden»,* og dette er i all sannhet nedskre-
vet som en befaling fra Gud. *Kapittel I.*

* Koranen 3:185.

2:2

¹ **O** konge av islam! Etter at du har hjulpet Boken, bistå da med sannheten ham som er vår Største Ihukommelse, for i all sannhet har Gud på Dommens Dag bestemt en ansvarlig stilling på sin sti for deg og for slike som kretser om deg. O sjah, jeg sverger ved Gud! Hvis du viser fiendskap overfor ham som er Guds Ihukommelse, vil han overfor kongene på Oppstandelsens Dag fordømme deg til helvetesilden, og på den dag vil du i all sannhet ikke finne noen hjelper utenom Gud, den opphøyede. O sjah, rens du etter tillatelse fra Gud, den høyeste, Det Hellige Land [Ṭihrán] for slike som har avvist Boken, før dagen da Guds Ihukommelse kommer, forferdelig og brått, med sin mektige Sak. For Gud har sannelig foreskrevet deg å bøye deg for ham som er hans Ihukommelse, og for hans Sak, og å underlegge deg landene ved sannheten og med hans tillatelse, for i denne verden er du nådigst blitt utstyrt med herskermakt, og du vil i den neste bo nær hellighetens sete sammen med innvånerne av hans velbehags Paradis. ...

² Ved Gud! Hvis dere handler vel, vil dere handle vel til egen nytte; og hvis dere fornekter Gud og hans tegn, så kan vi i all sannhet godt unnvære alle skapninger og alt jordisk herredømme, siden vi har Gud. *Kapittel I.*

2:3

¹ **V**ær du tilfreds med budet fra Gud, den sanne, for som oppteignet i Moderboken av Guds hånd, er herredømme visselig tillagt ham som er hans Ihukommelse. ...

² O sjahens minister! Frykt Gud, den høyeste sannhet, den rettferdige, som ingen annen Gud finnes i tillegg til, og legg

vekk ditt herredømme, for etter tillatelse fra Gud, den allvise, arver vi jorden og alle som er på den,* og han skal med rette være et vitne for deg og for sjahen. Om du skulle adlyde Guds Ihukommelse med absolutt oppriktighet, garanterer vi med Guds tillatelse at på Oppstandelsens Dag vil et veldig herredømme være ditt i hans evige Paradis.

Ditt herredømme er virkelig forgjengelig, for Gud har avsatt jordiske besittelser for slike som har fornektet ham; for den mest fremragende bolig vil tilfalle ham som er din Herre, han som i sannhet er den gamle av dager. ...

O forsamling av konger! Versene som er nedsendt til oss, oversend dem med sannhet og i all hast til folkene i Tyrkia og India, og hinsides dem med kraft og sannhet til land i både Østen og Vesten. ... Og vit at hvis dere bistår Gud, vil han på Oppstandelsens Dag nådigst bistå dere på Broen, ved ham som er hans Største Ihukommelse. ...

O jordens folk! Hver den som adlyder Guds Ihukommelse og hans Bok, har i sannhet adlydt Gud og hans utvalgte og vil i det kommende liv telles i Guds nærvær blant innvånerne av hans velbehags Paradis. *Kapittel I.*

2:4
1 Vi gjorde sannelig åpenbaringen av vers til et vitnesbyrd for vårt budskap til deg. Kan dere frembringe en eneste bokstav for å gjøre disse vers rangen stridig? Fremlegg da deres bevis, om dere skulle være av dem som kan skjelve den ene sanne Gud. Jeg bekrefter høytidelig overfor Gud at om alle

* Jf. Koranen 19:40.

mennesker og ånder skulle gå sammen for å forfatte maken til ett kapittel av denne Bok, ville de avgjort mislykkes, selv om de skulle bistå hverandre.*

2 O forsamling av geistlige! Frykt Gud fra denne dag og videre fremover i de synspunkter dere fremmer, for han som er vår Ihukommelse i deres midte, og som kommer fra oss, er i all sannhet dommeren og vitnet. Vend dere bort fra det som dere griper tak i, og som ikke er godkjent av Boken fra Gud, den sanne, for på Oppstandelsens Dag vil dere på Broen i all sannhet holdes ansvarlig for den stilling dere innehadde ... Og til dere har vi nedsendt denne Bok som virkelig ingen kan ta feil av. ...

3 O forsamling av Bokens folk! Frykt Gud, og hovmod dere ikke av deres lærdom. Følg Boken som hans Ihukommelse har åpenbart som en lovprisning av Gud, den sanne. Han som er den evige sannhet, gir meg vitnesbyrd: Enhver som følger denne Bok, har virkelig fulgt alle de fordums skrifter som er blitt nedsendt fra himmelen av Gud, den høyeste sannhet. Sannelig, han er godt underrettet om hva dere gjør. ... Slike som er de sanne følgere av islam, ville si: «O Herre vår Gud! Vi har lyttet til appellen fra din Ihukommelse og adlydt ham. Tilgi oss våre synder. Du er sannelig den evige sannhet, og til deg, vår ufeilbare tilflukt, må vi alle vende tilbake.»**
Kapittel II.

* Jf. Koranen 17:88.

** Jf. Koranen 2:285.

2:5
 1 **A**ngående dem som forneker ham som er Guds Sublime Port, for dem har vi beredt en smertelig pine, som med rette bestemt av Gud. Og Gud, han er den mektige, den vise.

2 Vi har i sannhet nedsendt denne guddommelig inspirerte Bok til vår tjener. ... Spør ham som er vår Ihukommelse, om tolkningen av den, for ved Guds nåde er han inngitt kunnskapen om dens vers, som guddommelig forordnet. ...

3 O menneskebarn! Hvis dere tror på den ene sanne Gud, følg meg, denne Guds Største Ihukommelse utsendt av deres Herre, så han nådigst kan tilgi dere deres synder. Han er sannelig tilgivende og medlidende overfor de trofastes forsamling. Vi velger i sannhet budbringerne ved kraften i vårt Ord, og vi opphøyer deres avkom, noen over andre, ved Guds Store Ihukommelse, slik det er bestemt i Boken og skjult i den. ...

4 Noen av byens folk har erklært: «Vi er Guds hjelpere,» men da denne Ihukommelse brått kom til dem, vendte de seg bort fra å bistå oss. Gud er sannelig min Herre og deres sanne Herre, tilbe derfor ham, for denne sti fra 'Alí [Báb] er intet annet enn den strake sti,* slik deres Herre ser det.
Kapittel III.

2:6
 1 **T**il ethvert folk har vi sendt ned Boken på deres eget språk.** Denne Bok har vi sannelig åpenbart på vår Ihukommelses språk, og det er i sannhet et vidunderlig språk. Han er i sannhet den evige sannhet kommet fra Gud, og i henhold til den guddommelige bedømmelse som er gitt i

* Jf. Koranen 3:51.

** Jf. Koranen 14:4.

Moderboken, er han den fornemste blant de arabisk-skrivende og den mest veltalende i sin ytring. Han er i sannhet den ypperste talisman og er utstyrt med overnaturlige evner, slik det er fremsatt i Moderboken. ...

- 2 O byens folk! Dere har mistrodd deres Herre. Hvis dere er virkelig trofaste mot Muḥammad, Guds Apostel og profetenes Segl, og hvis dere følger hans Bok Koranen, som er uten feil, så er dens like her – denne Bok som vi i sannhet og med Guds tillatelse har nedsendt til vår tjener. Hvis dere unnlater å tro på ham, da vil deres tro på Muḥammad og hans Bok, som ble åpenbart i fortiden, faktisk bli behandlet som falsk, sett med Guds øyne. Hvis dere fornekte ham, vil den kjensgjerning at dere har fornektet Muḥammad og hans Bok, i all sannhet og med absolutt visshet bli innlysende for dere selv. *Kapittel IV.*

2:7

- 1 **F**rykt Gud, og tal intet ord om hans Største Ihukommelse annet enn det som er forordnet av Gud, for vi har inngått en separat pakt angående ham med enhver profet og hans tilhengere. Faktisk har vi ikke sendt noen budbringer uten denne bindende pakt, og vi feller sannelig ikke dom over noe unntatt etter at hans pakt som er den ypperste Port, er blitt opprettet. Om ikke lenge vil sløret bli løftet fra deres øyne på den fastsatte tid. Dere skal da se Guds sublime Ihukommelse, udekket og levende. *Kapittel V.*

2:8

Forestiller mennesker seg at vi er langt borte fra verdens folk? Nei, den dag da vi lar dem bli angrepet av dødens* kvaler, skal de på oppstandelsessletten se hvordan barmhjerlighetens Herre og hans Ihukommelse var nær. Deretter vil de utbryte: «Gid vi hadde fulgt Bábs sti! Gid vi hadde søkt tilflukt hos ham alene og ikke hos frafalne og villfarne mennesker! For Guds Ihukommelse viste seg foran oss,** bak oss og på alle kanter, men vi var i all sannhet stengt ute fra ham som av et slør.» *Kapittel VII.*

2:9

Si ikke: «Hvordan kan han tale om Gud når hans alder sannelig ikke er mer enn tjuedefem år?» Lån meg øre! Jeg sverger ved himlenes og jordens Herre: Jeg er i sannhet en Guds tjener. Jeg er gitt å bære ugjendrivelige bevis fra hans nærvær, fra ham som er Guds lenge forventede Levning. Her er min Bok for deres øyne, slik det i Guds nærvær virkelig er nedtegnet i Moderboken. Gud har sannelig gjort meg salig, hvor jeg enn måtte være, og han har pålagt meg å be og være standhaftig så lenge jeg lever på jorden iblant dere. *Kapittel IX.*

2:10

Forherliget er han som ingen annen Gud finnes i tillegg til. I sin hånd holder han kilden til myndighet, og Gud er sannelig mektig over alle ting. Vi har bestemt at ethvert langt

* Jf. Koranen 68:42.

** Jf. Koranen 7:63, 69.

liv i sannhet skal oppleve forfall,* og at enhver motgang skal følges av hvile,** slik at mennesker må hende kan gjenkjenne Guds Port som han som er den evige sannhet, og Gud skal sannelig stå som vitne for dem som har trodd. *Kapittel XIII.*

2:11

¹ **O** dere Guds tjenere! Sannelig, vær ikke sørgmodige hvis noe dere ba ham om, forblir ubesvart, for han er av Gud blitt befalt å forholde seg taus, en taushet som i sannhet er prisverdig. Vi har virkelig satt deg i stand til å se et monn av vår Sak i drømme, men om du skulle gjøre dem kjent med det skjulte mysterium, ville de strides seg imellom om sannheten av det. Sannelig, din Herre, sannhetens Gud, kjenner selve sannheten i hjertene. ... ***

² O verdens folkeslag! Alt dere har ofret på den ene sanne Guds sti, det skal dere virkelig finne bevart av Gud, bevareren, helt og ubeskåret ved Guds Hellige Port. O jordens folkeslag! Vær tro mot dette strålende lys som Gud nådigst har utstyrt meg med ved den ufeilbare sannhets kraft, og gå ikke i den ondes fotspor,**** for han tilskynder dere til å mistro Gud, deres Herre, og Gud vil sannelig ikke tilgi å bli mistrodd, selv om han vil tilgi andre synder for hvem han så ønsker.*****
Hans kunnskap omslutter sannelig alle ting. ... *Kapittel XVII.*

* Jf. Koranen 36:68.

** Jf. Koranen 65:7; 94:5.

*** Jf. Koranen 8:43.

**** Jf. Koranen 2:208.

***** Jf. Koranen 4:48.

1
O Østens og Vestens folkeslag! Vær fryktsomme overfor Gud når det gjelder den sanne Josefs Sak, og bytt ham ikke bort for en spottpris* fastsatt av dere selv, eller for en slikk og ingenting av deres jordiske gods, slik at dere i all sannhet kan bli rost av ham og regnes blant de fromme som står nær ved denne Port. Sannelig, Gud har tatt sin nåde bort fra ham som lot vår forfader Ḥusayn lide døden som martyr, ensom og forlatt som han var i landet Ṭaff [Karbilá]. Drevet av forkvaklet begjær byttet Mu'áviyih's sønn Yazid bort den sanne Josefs hode til det grusomme folk for en ussel pris og et ringe beløp av sin eiendom. Sannelig, de forkastet Gud ved å begå en fryktelig feil. Om ikke lenge vil Gud ramme dem med sin hevsn, ved tiden for vår gjenkomst, og han har i all sannhet beredt dem en streng pine i den kommende verden.
Kapittel XXI.

1
O Qurratu'l-'Ayn!** Vi har sannelig fått ditt hjerte til å svulme i denne åpenbaring, som virkelig er enestående annerledes enn alle skapte ting, og har opphøyet ditt navn ved at Báb fremsto, slik at menneskene kan bli klar over vår transcendent kraft og innse at Gud er umåtelig helliget over alle menneskers lovprisning. Han er sannelig uavhengig av hele skaperverket. *Kapittel XXIII.*

* Jf. Koranen 12:20.

** I disse avsnittene fra Qayyúmu'l-Āsmá' henviser Qurratu'l-'Ayn (En vederkvegelse for øynene) til Báb selv.

2:14

¹ **M**ed Guds tillatelse stiger englene og åndene ned over denne Port,* fylket i rad og rekke, og kretser om dette Midtpunkt i en vidstrakt linje. Hils dem med æresbevisninger, o Qurratu'l-'Ayn, for dagen har virkelig grydd; forkynn så for de trofastes skare: «Tiden for dem er morgenstunden. Er ikke morgenstunden nær?»**

² O Qurratu'l-'Ayn! Vend deg ivrig hen til Gud i din Sak, for verdens folkeslag har reist seg i urett, og om det ikke var for Guds nådesutgytelse og din barmhjertighet mot dem, ville ingen i all evighet kunne rense selv en eneste sjel.***

³ O Qurratu'l-'Ayn! Det kommende liv er virkelig langt mer fordelaktig for deg og for slike som følger din Sak, enn dette jordiske liv og dets gleder. Dette er det som er blitt forutbestemt i samsvar med forsynets tilskikkelser. ...

⁴ O Qurratu'l-'Ayn! Si: Jeg er sannelig «Guds Port», og med tillatelse fra Gud, den høyeste sannhet, gir jeg deg å drikke av hans åpenbarings krystallrene vann som strømmer fra den evige kilde beliggende på det hellige fjell. Og de som oppriktig streber etter den ene sanne Gud, la dem strebe etter å nå frem til denne Port.**** Gud er sannelig mektig over alle ting. ...

⁵ O jordens folkeslag! Lån øre til Guds hellige røst som målbæres av denne arabiske yngling, som den allmektige nådigst har valgt som sitt eget selv. Han er faktisk ingen annen enn den sanne, som Gud har betrodd denne livsopp-gave fra midten av den brennende busk. O Qurratu'l-'Ayn! Avslør det du ønsker av den allherliges hemmeligheter, for havet bølger høyt***** som befalt av den uforlignelige Herre.
Kapittel XXIV.

* Jf. Koranen 78:38. ** Jf. Koranen 11:81. *** Jf. Koranen 24:21.

**** Jf. Koranen 83:25–28. ***** Koranen 52:6.

2:15

Er dere på nederdrektig vis, basert på deres selviske innbil-
 1 ninger, i ferd med å utpønske en ond sammensvergelse
 mot ham som er Guds største Ihukommelse? Ved Guds
 rettfærdighet: Alle som er i himmelen og på jorden og i hva
 som enn ligger mellom dem, er i mine øyne å betrakte som
 edderkoppspinn,* og Gud gir i sannhet vitnesbyrd om alle ting.
 Sammensvergelse vil de sannelig ikke utpønske mot andre
 enn seg selv. Gud gjorde i all sannhet denne Ihukommelse
 uavhengig av alle jordens og himmelens innvånere. *Kapittel*
XXV.

2:16

Odere jordens folkeslag! I løpet av mitt fravær nedsendte
 1 jeg Portene til dere. Men med unntak av en håndfull
 adlød ikke de troende dem. Til dere sendte jeg tidligere ut
 Aḥmad, og litt nyligere Kázim, men med unntak av de rene av
 hjerte blant dere var det ingen som fulgte dem. Hva har skjedd
 med dere, o Bokens folk? Vil dere ikke frykte den ene sanne
 Gud, han som er deres Herre, den gamle av dager? ... O dere
 som bekjenner tro på Gud! Jeg besverger dere ved ham som
 er den evige sannhet: Har dere i disse Porters forskrifter sett
 noe som er i uoverensstemmelse med Guds bud som fremsatt
 i denne Bok? Har deres lærdom forledet dere på grunn av
 deres gudløshet? Da ta dere i akt, for Gud, den evige sannhets
 Herre, er hos dere og har i all sannhet et våkent øye med dere.
 ... *Kapittel XXVII.*

* Jf. Koranen 29:41.

2:17

¹ **O** dere slektninger av Den Største Ihukommelse! Dette hellighetens tre, farget karmosinrødt med tjenestens olje, har sannelig vokst frem fra deres egen jordbunn midt i den brennende busk, men dere forstår overhodet intet av det, heller ikke av hans sanne, himmelske egenskaper, ei heller av de faktiske omstendigheter vedrørende han jordiske liv eller av vitnemålene om hans mektige og plettfrie opptreden. Drevet av deres egne innbilninger anser dere ham for å være fremmed for den ypperste sannhet, mens han i Guds øyne ikke er noen annen enn den lovede selv, utstyrt med den ypperste sannhets kraft, og som bestemt i Moderboken står han i sannhet til ansvar midt i den brennende busk. ...

² O Qurratu'l-'Ayn! Overbring det mest opphøyede Ords appell til tjenerinnene blant dine slektninger, advar dem mot den største ild, og kunngjør for dem de glade tidender om at etter denne mektige pakt vil det være evig gjenforening med Gud i hans velbehags Paradis, nær hellighetens sete. Gud, skaperverkets Herre, er sannelig mektig over alle ting.

³ O du Ihukommelsens mor! Måtte Guds fred og hilsen hvile over deg. Du har sannelig holdt tålmodig ut i ham som er Guds sublime selv. Erkjenn så stadet for din sønn, som ikke er noen annen enn Guds veldige Ord. Han har sannelig forpliktet seg til å svare for deg både i din grav og på Dommens Dag, mens du i Guds forvarte tavle er udødeliggjort som «de trofastes mor» av hans Ihukommelses Penn. *Kapittel XXVIII.*

2:18

O Qurratu'l-'Ayn! Utstreck ikke dine hender vidåpne i 1
 Saken, for folket ville befinne seg i en sløv tilstand på
 grunn av mysteriet, og jeg sverger ved den sanne, allmektige
 Gud at det etter denne religionsordning er enda en tur til
 for deg.

Og når den fastsatte time er slagen, avslør da, med 2
 tillatelse fra Gud, den allvise, fra det overmåte høye og
 mystiske fjells høyder et svakt, et ørlite glimt av ditt ugjen-
 nomtrengelige mysterium, så de som har gjenkjent skinnet
 av stråleglansen fra Sinai, kan falle i avmakt og dø idet de
 oppfanger et lynglimt av det heftige og karmosinrøde lys som
 omgir din åpenbaring. Og Gud er i all sannhet din ufeilbare
 beskytter. *Kapittel XXVIII.*

2:19

O Persias folk! Er dere ikke tilfredse med denne herlige 1
 heder som Guds ypperste Ihukommelse har skjenket
 dere? Dere er sannelig blitt særskilt begunstiget av Gud
 gjennom dette mektige Ord. Trekk dere derfor ikke tilbake
 fra hans nærværs helligdom, for – ved den ene sanne Guds
 rettferdighet – han er ingen annen enn den ypperste sannhet
 fra Gud; han er den mest opphøyede og kilden til all visdom,
 som bestemt i Moderboken. ...

O jordens folkeslag! Hold iherdig fast ved den aller høyeste 2
 Guds rep, som kun er denne arabiske yngling, vår Ihukom-
 melse – han som står skjult på ispunktet midt i ildhavet.
Kapittel XXIX.

2:20

¹ **O**jordens folk! Ved den ene sanne Guds rettferdighet, jeg er himmelens jomfru, avlet av Bahás Ånd. Sart og sitrende dveler jeg i palasset som er uthugget av massiv rubin. I dette mektige Paradis har jeg aldri vært vitne til noe som ikke forkynner Guds Ihukommelse ved å hylle denne arabiske ynglings dyder. Der er sannelig ingen annen Gud enn din Herre, den overmåte barmhjertige. Pris derfor hans stade, for se – midt i det aller høyeste Paradis hviler han i fullkommen ro som legemliggjørelsen av Guds lovprisning i det tabernakel hvor han lovsynges.

² En gang hører jeg hans røst når han tiljubler ham som er den alltid levende, den gamle av dager, og en annen gang når han taler om sitt mest opphøyede navns mysterium. Og når han istemmer lovsanger for Guds storhet, klager hele Paradis i sin lengsel etter å skue hans skjønnhet, og når han fremsynger ord som priser og herliggjør Gud, stilner hele Paradis lik is innesluttet i hjertet av et dypfrossent fjell. Som i et syn så jeg ham gå langs en rak sti i midten, hvor hvert paradis var hans eget paradisi, hver himmel hans egen himmel, mens hele jorden og alt på den kun syntes som en ring på hans tjeneres finger. Ære være Gud, hans Skaper, Herren med evigvarende herredømme. Sannelig, han er ingen annen enn Guds tjener, din Herre Guds Levnings Port, den høyeste sannhet. *Kapittel XXIX.*

2:21

¹ **O**du Guds ypperste Ord! Frykt ikke, og sørg ei heller, for til dem som har besvart din kallen, mann som kvinne, har vi sannelig gitt forsikring om syndenes tilgivelse, således

som det er kjent i den høystelskedes nærvær og i overensstemmelse med det du ønsker. Sannelig, hans kunnskap omfatter alle ting. Jeg besverger deg ved mitt liv, vend ditt ansikt mot meg og vær ikke fryktsom. Sannelig, du er den som er opphøyet i den himmelske hærskare, og ditt skjulte mysterium er sannelig blitt nedtegnet på skapelsens tavle midt i den brennende busk. Om ikke lenge vil Gud skjenke deg herredømme over alle mennesker, for hele skapningen er underlagt hans styre. *Kapittel XXXI.*

2:22

O forsamling av sjaier! Frykt Gud og vår Sak som angår 1
ham som er Guds Største Ihukommelse. For stor er
dens ild, som fastsatt i Moderboken. *Kapittel XL.*

2:23

Fremsi så meget som det passer fra denne Koran morgen 1
og aften, og syng versene fra denne Bok, etter tillatelse
fra den evige Gud, i de liflige toner fra denne fugl som lar sin
melodi lyde under himmelens hvelv. *Kapittel XLI.*

2:24

Kom ut av deres byer, o Vestens folk, og hjelp Gud før den 1
dag kommer da barmhjertighetens Herre stiger ned til
dere overskygget av skyer og omkretset av engler som lovpriser
ham* og søker tilgivelse for dem som i sannhet har trodd på

* Jf. Koranen 2:210.

våre tegn. Sannelig, hans bud er utgått, og Guds befaling som gitt i Moderboken er visselig blitt åpenbart. ...

- 2 Bli som sanne brødre i Guds ene og udelelige religion, fri for alt som skiller, for sannelig, Gud ønsker at deres hjerter skal bli som speil for deres trosfeller, slik at dere finner dere selv gjenspeilet i dem, og de i dere. Dette er den allmektige Guds sanne sti, og han våker så visst over deres handlinger. *Kapittel XLVI.*

2:25

- 1 **O** jordens folkeslag! Lytt til min appell, som lyder fra dette hellige tres enemerker – et tre som er satt i brann av den pre-eksisterende ild: Det er ingen Gud utenom ham; han er den opphøyede, den allvise. O dere tjenerne av den barmhjertige! Tre inn, alle som én, gjennom denne Port, og følg ikke i den ondes fotspor, for han tilskynder dere til å vandre på ugudelighetens og ondskapens veier; han er i sannhet deres erklærte fiende.* *Kapittel LI.*

2:26

- 1 **V**ær du tålmodig, o Qurratu'l-'Ayn, for Gud har virkelig lovet å opprette ditt herredømme i alle land og over folket som bor der. Han er Gud, og han er sannelig mektig over alle ting. *Kapittel LIII.*

* Jf. Koranen 2:168–169.

2:27

Ved min herlighet! Med min makts hender vil jeg gi de
 1
 vantro gjengjeldelser å smake som er ukjente for enhver
 utenom meg, og henover de trofaste vil jeg føre disse moskus-
 angende pust som jeg har fostret i min trones innerste
 hjertekammer; og Guds kunnskap omfatter sannelig alle ting.

O lysets forsamling! Ved Guds rettferdighet: Vi taler ikke
 2
 i kraft av selvisk begjær, heller ikke er en eneste bokstav av
 denne Bok blitt åpenbart uten etter tillatelse fra Gud, den
 ypperste sannhet. Frykt Gud, og nær ingen tvil angående
 hans Sak, for mysteriet ved denne Port er i sannhet hyllet
 i hans skrifts mystiske ytringer og er blitt skrevet hinsides
 skjulthetens ugjennomtrengelige slør av Guds hånd, av ham
 som er Herren over det synlige og det usynlige.

Faktisk har Gud rundt denne Port skapt oseaner av
 3
 guddommelig eliksir overalt, farget karmosinrøde med
 eksistensens essens og belivet ved den attråede frukts styrk-
 ende kraft; og for dem har Gud besørget arker av rubin, sarte,
 karmosinfargede, hvori ingen andre enn Bahás folk skal seile,
 med tillatelse av Gud, den mest opphøyede; og han er sannelig
 den allherlige, den allvise. *Kapittel LVII.*

2:28

Herren har i sannhet inspirert meg: Sannelig, sannelig,
 1
 jeg er Gud, han som ingen annen Gud finnes i tillegg
 til, og jeg er virkelig den gamle av dager. ...

O rikets folk! Ved den sanne Guds rettferdighet: Hvis dere
 2
 forblir standhaftige på denne linje som står oppreist mellom
 de to linjer, vil dere i all sannhet drikke det levende vann fra
 denne vidunderlige åpenbarings kilde som frembudt av hans
 Ihukommelses hånd. ...

3 Jeg sverger ved deres sanne Herre, ved ham som er Herren over himlene og jorden, at det guddommelige løfte angående hans Ihukommelse ikke er annet enn den ypperste sannhet, og det skal bli oppfylt, som bestemt i Moderboken. ...

4 Si, o jordens folkeslag! Hvis dere skulle komme sammen for å frembringe maken til en eneste bokstav av mine verker, ville dere aldri makte det,* og Gud er sannelig oppmerksom på alle ting. ...

5 O Qurratu'l-'Ayn! Si: Se! Sannelig har månen bleknet; sannelig har natten veket tilbake; sannelig gryr dagen;** sannelig er befalingen gitt av Gud, deres sanne Herre, gjenomført. ...

6 Ut av det ytterste intet har du, o store og allmektige Mester, ved din veldes himmelske kraft frembrakt meg og oppreist meg for å forkynne denne åpenbaring. Til ingen andre enn deg har jeg satt min lit; til ingen annen vilje enn din har jeg klamret meg. Du er i sannhet den evig fyllestgjørende, og bakenom deg står den sanne Gud, han som overskygger alle ting. Tilstrekkelig for meg er sannelig Gud, den opphøyede, den sterke, opprettholderen. *Kapittel LVIII.*

2:29

1 **O** du Guds Levning! Jeg har ofret meg fullstendig for deg; jeg har godtatt forbannelser for din skyld og har ikke lengtet etter annet enn martyrdøden på din kjærlighets sti. Som vitne har jeg nok med Gud, den opphøyede, beskytteren, den gamle av dager.

* Jf. Koranen 17:88.

** Jf. Koranen 74:32-34.

O Qurratu'l-'Ayn! Ordene du har ytret i denne veldige 2
 appell, har voldt meg bitter sorg. Men den ugjenkallelige
 beslutning ligger ikke hos noen utenom Gud, og fra ingen
 utenom ham alene utgår befalingen. Ved mitt liv, du er den
 høytelskede i Guds og hans skaperverks øyne. Det finnes
 sannelig ingen kraft unntatt hos Gud, og et tilstrekkelig vitne
 for meg er din Herre, som i all sannhet er den allmektige
 hevner. *Kapittel LVIII.*

2:30

O jordens folkeslag! Ved Guds rettferdighet: Ved den 1
 ypperste sannhets kraft har denne Bok gjennomtrengt
 jorden og himmelen med det mektige gudsord vedrørende
 ham som er det ypperste vitnesbyrd, den forventede Qá'im, og
 Gud har sannelig kunnskap om alle ting. Den guddommelig
 inspirerte Bok har fastlagt hans bevis for alle som befinner
 seg i Østen og i Vesten, ta dere derfor i akt så dere ikke
 ytrer annet enn sannheten angående Gud, for jeg sverger ved
 deres Herre at dette mitt ypperste bevis gir vitnesbyrd om
 alle ting. ...

O Guds tjenere! Vær tålmodige, for måtte Gud gi at han 2
 som er den ypperste sannhet, brått vil vise seg blant dere,
 utstyrt med kraften i Guds mektige Ord, og dere vil da bli
 motsagt av sannheten selv, og dere vil ikke makte å avverge
 det;* og jeg er sannelig et vitne overfor hele menneskeheten.
Kapittel LIX.

* Jf. Koranen 21:40.

2:31

¹ Sannelig, slike som gjør narr av de vidunderlige, guddommelige vers som er åpenbart gjennom hans Ihukommelse, gjør bare seg selv til gjenstand for latter, og vi bistår dem i sannhet i å øke i deres synd.* Guds kunnskap overgår virkelig alle skapte ting. ...

² De vantro søker i sannhet å adskille Gud fra hans Ihukommelse,** men Gud har satt seg fore å gjøre sitt lys*** fullkomment gjennom sin Ihukommelse, og han er sannelig mektig over alle ting. ...

³ Sannelig, Kristus er vårt Ord som vi meddelte Maria;**** og la ingen si det de kristne kaller «den tredje av tre»,***** for det ville være jevngodt med å baktale Ihukommelsen som er utstyrt med overlegen myndighet, som bestemt i Moderboken. Gud er virkelig bare én Gud, og det være langt fra hans herlighet at det skulle finnes noen utenom ham. Alle de som skal komme til ham på Oppstandelsens Dag, er bare hans tjenere, og Gud er i sannhet en tilstrekkelig beskytter. Sannelig, jeg er ingen annen enn Guds tjener og hans Ord, og jeg er ingen annen enn den første til å bøye meg ned i tilbedelse overfor Gud, den mest opphøyede; og Gud er sannelig vitne til alle ting. *Kapittel LXI.*

2:32

¹ O Koranens folk! Dere er som intet med mindre dere underkaster dere Guds Ihukommelse og hans Bok. Hvis

* Jf. Koranen 2:15.

** Jf. Koranen 4:150.

*** Jf. Koranen 9:32.

**** Jf. Koranen 4:171

***** Koranen 5:73.

dere følger Guds Sak, vil vi forlate deres synder, og hvis dere vender dere bort fra vår befaling, vil vi i vår Bok sannelig fordømme deres sjeler til den største ild. Vi behandler sannelig ikke mennesker urettferdig, selv ikke i monn av flekken på en daddelsten. *Kapittel LXII.*

2:33

O jordens folkeslag! Sannelig, Guds strålende lys har vist seg midt iblant dere, utstyrt med denne ufeilbare Bok, så dere kan bli ledet rett til fredens veier og med Guds tillatelse kan tre ut av mørket over i lyset og inn på denne sannhetens vidstrakte sti. ...*

Ut av det rene intet og ved sin befalings kraft har Gud skapt himlene og jorden og hva som enn ligger mellom dem. Han er alene og makeløs i sin evige enhet uten noen som partner for sin hellige essens, ei heller finnes det noen sjel utenom ham selv som på behørig vis kan forstå ham. ...

O jordens folkeslag! Hans Ihukommelse er i sannhet kommet til dere fra Gud etter et mellomrom uten noen budbringere,** så han kan rense og lutre dere for urenheter i forventning om den ene sanne Guds dag; søk derfor guddommelige velsignelser fra ham av et helt hjerte, for vi har i sannhet utvalgt ham til å være vitnet og visdomskilden for alle som bor på jord. ...

O Qurratu'l-'Ayn! Forkynn det som er nedsendt til deg som et tegn på den barmhjertige Herres nåde, for gjør du

* Jf. Koranen 5:15–18.

** Jf. Koranen 5:19.

ikke det, vil vår hemmelighet aldri bli gjort kjent for folket,* mens Guds hensikt med å skape mennesket bare er at det skal kjenne ham. Gud har virkelig kunnskap om alle ting og er selvbestående, uten behov for hele menneskeheten. *Kapittel LXII.*

2:34

¹ **N**år de trofaste hører versene i denne Bok bli fremsagt, vil deres øyne fylles av tårer og deres hjerter bli dypt beveget av ham som er Den Største Ihukommelse, ved den kjærlighet de nærer overfor Gud, den høylovede. Han er Gud, den allvitende, den evige. De er sannelig innvånerne av det aller høyeste Paradis, hvor de for alltid skal forbli. Der vil de sannelig ikke se annet enn det som er utgått fra Gud – intet som vil ligge utenfor deres fatteevne. Der skal de møte de troende i Paradis, som tiltaler dem med ordene «Fred, fred» på sine lepper. ...

² O forsamling av trofaste! Lån øre til min røst, utropt av denne Guds Ihukommelse. Sannelig, Gud har åpenbart for meg at Ihukommelsens sti, fremsatt av meg, så visst er Guds rake sti, og at enhver som bekjenner seg til noen annen religion enn denne aktverdige tro, vil komme til å oppdage, når han på Dommens Dag kalles til regnskap, at han, som nedtegnet i Boken, ikke har høstet noen fordel av Guds religion. ...

³ Frykt Gud, o forsamling av konger, så dere ikke vedblir å være langt borte fra ham som er hans Ihukommelse [Báb] etter at sannheten er kommet til dere med en Bok og tegn fra

* Jf. Koranen 5:67.

Gud, således som utsagt av hans Ihukommelses underfulle tunge. Søk nåde fra Gud, for når dere først har trodd på ham, har Gud forordnet for dere en hage hvis umåtelige utstrekning er som hele Paradis. Der skal dere bare finne de gaver og gunstbevisninger som den allmektige nådigst har skjenket i kraft av denne vektige Sak, som forordnet i Moderboken. ...
Kapittel LXIII.

2:35

O Guds Ånd! Kom i hu den gave jeg skjenket deg da jeg 1
talte med deg midt i hjertet av min helligdom og hjalp
deg ved Helligåndens kraft slik at du som Guds makeløse
talsmann kunne forkynne for menneskene de bud fra Gud
som ligger forvart i den guddommelige Ånd.

Gud har sannelig inspirert deg med guddommelige vers 2
og visdom mens du ennå var barn, og har nådigst behaget
å skjenke verdens folkeslag sin gunst gjennom innflytelsen
av Det Største Navn, for menneskene har virkelig ikke den
ringeste kunnskap om Boken. *Kapittel LXIII.*

2:36

O jordens folk! For å nå den endelige tilflukt hos Gud, 1
den sanne, skal vi da søke en annen Port enn dette
opphøyede vesen? ...

Da Gud skapte Ihukommelsen, forestilte han ham for 2
forsamlingen av alle skapte vesener på sin viljes alter. Derpå
bøyde engleskaren seg i tilbedelse overfor Gud, den makeløse,
den uforlignelige, mens Satan hovmodet seg og nektet å

underkaste seg hans Ihukommelse; i Guds Bok blir han derfor navngitt som den hovmodige og den forbannede.* *Kapittel LXVII.*

2:37

¹ **G**ud, som ingen annen Gud finnes i tillegg til, sier: Sannelig, den som besøker Guds Ihukommelse etter hans bortgang, det er som om vedkommende har oppnådd å komme i nærvær av Herren, der han sitter på sin mektige trone. Dette er sannelig Guds, den mest opphøyedes, måte, som er blitt ugjenkallelig bestemt i Moderboken. ...

² Si, o verdens folkeslag! Strides dere med meg om Gud på grunn av de navn som dere og deres fedre har antatt for ham etter tilskyndelsene fra den onde? ** Gud har sannelig nedsendt denne Bok til meg med sannhet så dere kan bli satt i stand til å anerkjenne Guds sanne navn, siden dere i villfarelse har streift langt bort fra sannheten. Vi har sannelig gjort en pakt med enhver skapt ting ved dens tilblivelse angående Guds Ihukommelse, og det vil ikke være noen til å avverge Guds bindende befaling om menneskehetens renselse, som forordnet i Boken skrevet med Bábs hånd. *Kapittel LXVIII.*

2:38

¹ **I** Bábs fravær gjenskapte folket episoden med kalven ved å reise en skrålende figur som innlemmet dyriske trekk i menneskelig form. ... ***

* Jf. Koranen 2:34; 38:71–75.

** Jf. Koranen 7:71; 12:40.

*** Jf. Koranen 7:148; 20:88.

Når folket spør deg om den fastsatte time, da si: Sannelig, 2
 kunnskapen om den er bare hos min Herre,* som kjenner
 det usette. Det er ingen annen Gud utenom ham – han
 som skapte dere fra en eneste sjel,** og jeg har ingen styring
 med hva som er meg til gagn eller skade, men etter som det
 behager min Herre.*** Gud er sannelig selvbestående, og han,
 min Herre, råder ene og alene over alle ting. *Kapittel LXIX.*

2:39

Virker det underlig for folket at vi skulle ha åpenbart Boken 1
 for et menneske blant deres egne for å rense dem og gi
 dem det glade budskap at de skal bli belønnet med en trygg
 stilling i nærvær av sin Herre? Han gir sannelig vitnesbyrd
 om alle ting. ...

Når versene i denne Bok fremsies for de vantro, sier de: 2
 «Gi oss en bok som Koranen, og gjør endringer i versene.»
 Si: «Gud har ikke gitt meg å skulle forandre dem etter mitt
 behag.» Jeg følger bare det som er åpenbart for meg. Sannelig,
 jeg skal frykte Herren på Adskillelsens Dag, som i all sannhet
 vil komme ved en ugjenkallelig forordning gitt av ham.****
Kapittel LXXI.

2:40

Ojordens folkeslag! Sannelig, den sanne Gud kaller og 1
 sier: Han som er Guds Ihukommelse, er virkelig den

* Jf. Koranen 7:187

** Jf. Koranen 4:1.

*** Jf. Koranen 10:49.

**** Jf. Koranen 10:15.

ypperste sannhet fra Gud, og hinsides sannheten gjenstår det intet annet enn villfarelse,* og hinsides villfarelse finnes det intet annet enn ild, ugjenkallelig forordnet. ...

- 2 O Qurratu'l-'Ayn! Pek på ditt sannferdige bryst ved sannhetens kraft, og utbryt: Jeg sverger ved den ene sanne Gud, her ligger Guds verv som stedfortreder; jeg er virkelig den som betraktes som den beste belønning,** og jeg er virkelig han som er den mest utmerkede bolig. *Kapittel LXXII.*

2:41

- 1 **O**troendes forsamling! Tal ikke fornektende ord mot meg når først sannheten er gjort åpenbar, for Båbs mandat er i fortiden sannelig blitt behørig forkynt for dere i Koranen. Jeg sverger ved deres Herre: Denne Bok er sannelig den samme Koran som ble nedsendt i fortiden. *Kapittel LXXXI.*

2:42

- 1 **O** du hjertets skattede frukt! Lån øre til melodiene fra denne mystiske fugl som slår sine triller i himmelens høyeste høyder. Herren har i sannhet inspirert meg til å forkynne: Sannelig, sannelig, jeg er Gud, som ingen annen Gud finnes i tillegg til. Han er den allmechtige, den allvise.
- 2 O mine tjener! Søk oppriktig denne høyeste belønning, siden jeg for Guds Ihukommelse virkelig har skapt hager som forblir uutgrunnelige for enhver utenom meg selv, og intet i dem er gjort lovlig for noen unntatt for dem som har ofret

* Jf. Koranen 10:32.

** Jf. Koranen 18:44.

livet på hans sti. Bønnfall derfor Gud, den mest opphøyede, om at han kan skjenke dere denne fortjenstfulle belønning, og han er i sannhet den høyeste, den største. Om så hadde vært vårt ønske, ville vi ha ført alle mennesker inn i én fold rundt vår Ihukommelse, dog vil de ikke opphøre å tenke ulikt,* med mindre Gud gjennomfører hva han vil gjennom sannhetens kraft. I Ihukommelsens øyne er dette bud i all sannhet blitt ugjenkallelig forordnet. ...

Gud har virkelig utvalgt deg til å advare folket, til å lede 3
de troende på rett vei og til å belyse Bokens hemmeligheter.
Kapittel LXXXV.

2:43
S kulle vi ønske det, er det i vår makt, ved kun en eneste 1
bokstav i vår åpenbaring, å tvinge verden og alt som er
i den, til å anerkjenne vår Saks sannhet, og det raskere enn
øyet kan blunke. ...

Sannelig, andre apostler er blitt møtt med hånlater før 2
deg,** og du er ingen annen enn Guds tjener, opprettholdt av
sannhetens kraft. Snart skal vi forlenge dagene til slike som
har forkastet sannheten som følge av sine henders verk,** og
sannelig, Gud vil ikke gå urettferdig frem overfor noen, ikke
engang så meget som en flekk på en daddelsten. *Kapittel*
LXXXVII.

* Jf. Koranen 11:118.

** Jf. Koranen 6:10.

*** Jf. Koranen 3:178.

2:44

¹ **O** dere jordens folkeslag! Ved den sanne Guds rettferdighet: Det vitnesbyrd som er fremsatt av hans Ihukommelse, er å ligne med en sol som den barmhjertige Herres hånd har løftet høyt midt på himmelen, hvor den skinner i sin fulle glans som ved høylys dag. ...

² Med hver eneste profet som vi nedsendte i fortiden, har vi opprettet en egen pakt angående Guds Ihukommelse og hans dag. I herlighetens rike og gjennom sannhetens kraft er Guds Ihukommelse og hans dag åpenbar for øynene på de engler som kretser om hans nådestol. *Kapittel XCI.*

2:45

¹ **O** morgengryets time! Før den guddommelige lyskildes strålende herlighet kaster sin glans fra denne Ports demringssted, kom i hu at Guds fastsatte dag sannelig vil være for hånden raskere enn øyet kan blunke. Således er Guds beslutning blitt fremsatt i Moderboken. *Kapittel XCIV.*

2:46

¹ **O** forsamling av trofaste! Sannelig, hensikten med hvert eneste tegn åpenbart av Gud i skriftene eller i verden som helhet eller i menneskers hjerter er kun å la dem forstå til fulle at denne Ihukommelse virkelig er den sanne fra Gud. Gud er sannelig oppmerksom på alle ting ved den evige sannhets kraft. ...

² O dere som kretser om herlighetens trone! Lytt til min appell, som lyder fra midten av den brennende busk: «Sannelig, jeg er Gud, og det finnes ingen annen Gud i tillegg til meg.

Tilbe derfor meg, og fremfør for hans skyld som er Den Største Ihukommelse, bønner rensed for folkets fordekte hentydninger, for deres Herre, den ene sanne Gud, er ingen annen enn den ypperste sannhet. Slike som påkaller andre utenom ham, henregnes som fortjent til ildens innvånere, mens han som er Guds Ihukommelse, i sannhet forblir fast og usvikelig på sannhetens sti midt i den brennende busk. ...

O jordens folkeslag! Tilføy ikke Den Største Ihukommelse det som omajjadene grusomt tilføyde Ḥusayn i Det Hellige Land. Ved Guds, den sannes, rettferdighet: Han er virkelig den evige sannhet, og for ham er Gud sannelig et vitne. *Kapittel XVII.*

2:47

Gud hadde i sannhet foreslått vår oppgave for himlene og jorden og fjellene, men de nektet å bære den og fryktet den. Men mennesket, denne 'Alí, som ikke er noen annen enn Guds Største Ihukommelse, påtok seg å bære den. I sin Forvarte Bok har derfor Gud, den altomsluttende, henvist til ham som den «forurettede», og siden han i menneskers øyne ikke utmerker seg, er han etter Bokens vurdering kalt «den ukjente». ...*

Slike som førte krig mot Ḥusayn [imam Ḥusayn] i Eufratlandet, vil vi om ikke lenge i all sannhet pine med den besværligste pine og den forferdeligste og mest avskrekkende straff. ...

Gud kjenner godt Ḥusayns hjerte, heten av hans brennende tørst og hans langmodighet for Guds skyld, han den

* Jf. Koranen 33:72.

uforlignelige, den gamle av dager; og for ham er Gud sannelig et vitne. *Kapittel XII.*

2:48

¹ **L**ytt til røsten fra din Herre som kaller fra Sinai-fjellet: «Det finnes sannelig ingen Gud utenom ham, og jeg er den mest opphøyede som er blitt tilsløret i Moderboken i samsvar med forsynets tilskikkelser.» *Kapittel XIX.*

2:49

¹ **D**enne Bok som vi har sendt ned, er virkelig rik på velsignelser* og gir vitnesbyrd om sannheten, slik at folket kan innse at Guds avgjørende bevis til fordel for hans Ihukommelse er lik det som Muḥammad, Profetenes Segl, ble utstyrt med, og stor er sannelig Saken som forordnet i Moderboken. *Kapittel LXVI.*

2:50

¹ **D**enne Ihukommelse er virkelig den herlige Levning av Guds lys, og han vil være best for dere,** dersom dere i all sannhet forblir tro mot Gud, den mest opphøyede. ...

² Med tillatelse fra Gud har vi i sannhet utsendt deg til alle mennesker, utstyrt med våre tegn og styrket av vårt uovertrufne herredømme. Han er virkelig den utpekte bærer av Guds tillitsverv. ...

* Jf. Koranen 6:92.

** Jf. Koranen 11:86.

O Qurratu'l-'Ayn! Hold du standhaftig frem som 3
 du er befalt, og la ikke de troløse blant mennesker eller
 deres yringer bedrøve deg, for din Herre skal ved Guds
 rettferdighet, han den største, felle dom over dem på
 Oppstandelsens Dag, og Gud er visselig vitne til alle ting.
Kapittel LXXXIV.

2:51

Utvilsomt er denne religion i Guds øyne essensen av 1
 Muḥammads tro; skynd dere derfor å nå hans velbehags
 himmelske Paradis og ypperste hage i den ene sanne Guds
 nærvær, om dere bare kunne være tålmodige og takknemlige
 overfor bevisene på Guds tegn. *Kapittel XLVIII.*

2:52

O mine tjenere! Dette er Guds fastsatte dag som den 1
 barmhjertige Herre har lovet dere i sin Bok; lovpris
 derfor i all sannhet Guds navn i rikt monn mens dere vandrer
 på Den Største Ihukommelses sti.

2

Gud har sannelig gitt sin Ihukommelse adgang til å 2
 si hva han enn vil på hvilken som helst måte han behager.
 Hva han enn velger, er virkelig intet annet enn det som
 er valgt av oss. Herren er i sannhet vitne til alle ting.
Kapittel LXXXVII.

2:53

Etter tillatelse fra Gud talte vi sannelig med Moses fra 1
 midten av den brennende busk og åpenbarte et ørlite

glimt av ditt lys på det mystiske fjell og for dem som bor der, og deretter rystet fjellet i sine grunnvoller og ble knust til støv. ...

- 2 O jordens folkeslag! Jeg sverger ved deres Herre! Dere vil handle slik tidligere slektledd har handlet. Underrett derfor dere selv om Guds fryktelige, smerteligste hevsn. For Gud er sannelig mektig over alle ting. *Kapittel LIII.*

2:54

- 1 **O** Qurratu'l-'Ayn! Hos deg ser jeg ingen utenom den «store kunngjøring» – kunngjøringen målbåret av skaren i det høye. Jeg bevitner ved dette navn at de som kretser om herlighetens trone, alltid har kjent deg.

- 2 O forsamling av de troende! Nærer dere noen tvil om det som Guds Ihukommelse kaller dere til? Ved den ene sanne Guds rettferdighet! Han er ingen annen enn den ypperste sannhet som er gjort åpenbar gjennom sannhetens kraft. Er dere i tvil angående Bábn? Han er sannelig den som med vår tillatelse holder jordens og himmelens riker i sitt grep, og Herren er i sannhet fullt klar over hva dere er i ferd med å gjøre. ...

- 3 Jeg er virkelig bare et menneske slik som dere. Men Gud skjenker meg de gunstbevisninger han vil slik han behager, og det som deres Herre har bestemt i Moderboken, kjenner ingen grenser. *Kapittel LXXXVIII.*

2:55

I Kabas hellige hus åpenbarte Gud i sannhet for meg at 1
 «Sannelig, jeg er Gud, ingen Gud er der utenom meg. Jeg har utsett deg for meg selv og har valgt deg som Ihukommelsen. Sannelig, hvem som enn er trofast mot deg ved å følge Bábs vei, for ham er den neste verdens godtgjørelse visselig blitt foreskrevet. ... » Det er forordnet i Boken at når Ihukommelsens Sak er virkeliggjort, vil den største begivenhet ha skjedd i henhold til forsynets tilskikkelse, og Gud er sannelig mektig over alle ting. *Kapittel LXXIX.*

2:56

O Qurratu'l-'Ayn! Si: Jeg er sannelig den som i Moder- 1
 boken hilses som den «store kunngjøring». Si: Folket har vært smertelig uenige om meg, mens det i sannhet ikke er noen forskjell mellom meg og Báb; og Gud, den evige sannhet, strekker til som vitne. *Kapittel LXXVII.*

2:57

Jeg er den mystiske fane som allmaktens hånd har reist. Jeg 1
 er lampen som Guds finger har tent i sin nisje og brakt til å skinne med udødelig glans. Jeg er flammen i det overjordiske lys som glødet på Sinai på det gledelige sted og lå skjult midt i den brennende busk. *Kapittel XCIV.*

2:58

Som et tegn på ren rettferdighet har vi så visst sendt 1
 tidender til hver profet angående vår Ihukommelses Sak, og sannelig, Gud er alle verdens folkeslag overlegen. *Kapittel LXXXIII.*

3

UTDRAG FRA
DEN PERSISKE BAYÁN

3:1

Bedre er det å veilede én sjel enn å eie alt som er på jord, ¹ for så lenge den veiledede sjel er under skyggen av den guddommelige enhets tre, vil både han og den som har veiledet ham, være mottakere av Guds miskunn, mens jordisk gods ikke eies lenger enn til dødens stund. Veien til ledelse er kjærlighet og medlidenhet, ikke maktbruk og tvang. Dette har vært Guds fremgangsmåte i tidligere tider, og skal så være i all ettertid! Den som han behager, lar han tre inn i sin barmhjertighets skygge. Sannelig, han er den ypperste beskytter, den overmåte gavmilde.

Intet paradys er mer vidunderlig for noen sjel enn å være ² i nærheten av Guds manifestasjon på hans dag, å høre hans vers og tro på dem, å oppnå hans nærvær, som ikke er noe annet enn Guds nærvær, å seile på hans velbehags himmelske rikes hav og å nyte de utsøkte frukter fra hans guddommelige enhets paradys. *II, 16.**

* Bayánen er inndelt i våhider og kapitler, som disse numrene viser til.

3:2

¹ Tilbe Gud på en slik måte at om din tilbedelse skulle lede deg til ilden, ville det ikke forårsake noen forandring av din tilbedelse, og likeledes om din belønning skulle være paradiset. Slik og bare slik bør den tilbedelse være som passer seg overfor den ene sanne Gud. Skulle du tilbe ham på grunn av frykt, ville dette være upassende ved hans nærværs hellige kongesete og ikke kunne betraktes som en handling viet hans vesens enhet. Eller om ditt blikk skulle være rettet mot paradiset, og du skulle tilbe ham idet du nærer et slikt håp, ville du gjøre Guds skapelse likeverdig med ham, til tross for det faktum at paradiset jo attrås av mennesker.

² Ild og paradiset bøyer seg begge og faller ned fremfor Gud. Det som er hans essens verdig, er å tilbe ham for hans egen skyld, uten frykt for ilden eller håp om paradiset.

³ Skjønt gudstilbederen frelses fra ilden og trer inn i Guds velbehags paradiset når sann tilbedelse finner sted, så bør dette likevel ikke være motivet for hans gjerning. Guds gunst og nåde strømmer likevel alltid ned i samsvar med hans uutgrunnelige visdoms behov.

⁴ Den mest akseptable bønn er den som fremføres med den største åndelighet og utstråling. Forlengelse av bønnens varighet er ikke blitt elsket av Gud og blir det ikke. Jo mer løsrevet og renere bønnen er, desto mer akseptabel er den i Guds nærvær. *VII, 19.*

3:3

¹ Oppstandelsens Dag er en dag da solen står opp og går ned som på enhver annen dag. Hvor ofte har vel ikke Oppstandelsens Dag grydd og folk i landet der det skjedde,

ikke fikk vite om begivenheten. Hadde de hørt, ville de ikke ha trodd, og derfor ble de ikke fortalt!

Da Guds Apostel [Muhammad] fremsto, kunngjorde ² han ikke overfor de vantro at oppstandelsen var kommet, for de kunne ikke tåle nyheten. Den dagen er virkelig en uendelig mektig dag, for på den forkynner det guddommelige tre fra evighet til evighet «Sannelig, jeg er Gud. Ingen Gud er der utenom meg.» Men de som er tilsløret, tror at han er lik dem, og selv å kalle ham en troende nekter de å gjøre, selv om en slik tittel i hans himmelske rike for evig gis den mest ubetydelige tilhenger av hans forrige religionsordning. Dersom folket i Guds Apostels dager hadde betraktet ham i det minste som en datidens troende, hvorfor ville de, i de sju årene mens han var på fjellet, ha hindret hans adgang til Guds hellige hus [Kaba]? På samme vis i ordningen fra Bayánens Punkt: Hvis folket ikke hadde nektet ham navnet troende, hvordan kunne de ha fengslet ham på dette fjell, uten å innse at et ord fra ham er årsak til at kvintessensen av tro er blitt til? Deres hjerter er blottet for evnen til sann innsikt, og derfor kan de ikke se, mens de som er utstyrt med åndens øyne, kretser som møll rundt sannhetens lys inntil de fortæres. Det er av denne grunn at Oppstandelsens Dag sies å være den største av alle dager og dog er lik enhver annen dag. *VIII, 9.*

^{3:4}
A^v dem som tror på den guddommelige enhet, blir intet ¹ paradiset ansett som mer opphøyet enn å adlyde Guds bud, og for dem som har kjent Gud og hans tegn, finnes der ingen voldsommere ild enn å forbryte seg mot hans lover

og undertrykke en annen sjel, om så bare så meget som et sennepskorn. På Oppstandelsens Dag vil Gud sannelig dømme alle mennesker, og i sannhet trygler vi alle om hans nåde. *V, 19.*

3:5

¹ **G**ud elsker dem som er rene. Intet i Bayánen og i Guds øyne er høyere elsket enn renhet og plettfri renslighet. ...

² I Bayánens religionsordning ønsker ikke Gud å se noen sjel berøvet glede og utstråling. Han ønsker så visst at alle under enhver omstendighet kan være prydet med en slik renhet både i det indre og det ytre at det ikke kan vekkes noen avsky hos dem selv engang, enn si hos andre. *V, 14.*

3:6

¹ **T**enk likeledes på manifestasjonen av Bayánens Punkt. Det finnes mennesker som hver natt helt til om morgenen vier seg til gudstilbedelse, og selv nå når sannhetens dagstjerne nærmer seg senit på sin åpenbarings himmel, har de ikke forlatt sine bønnetepper. Dersom noen av dem noensinne fikk høre Guds vidunderlige vers fremsagt for seg, ville han utbryte: «Hvorfor holder du meg borte fra å be mine bønner?» O du som er hyllet i slør! Hvis du nevner Gud, hvorfor tillater du deg selv å bli utestengt fra ham som har tent tilbedelsens lys i ditt hjerte? Hvis han ikke tidligere hadde åpenbart pålegget «Dere som tror, kom Gud i hu med stadig ihukommelse»,*

* Koranen 8:45; 33:41; 62:10.

hva ville da ha tilskyndet deg til å forrette dine andaktsøvelser overfor Gud, og hvor ville du vende deg hen i bønn?

Vit du for visst at når du nevner «ham som Gud vil åpenbare», bare da nevner du Gud. Skulle du på samme vis lytte til Bayánens vers og anerkjenne dens sannhet – bare da ville Guds åpenbarte vers gagne deg. Hvilken fordel kan du ellers høste av det? For om du skulle gjøre fotefall i tilbedelse fra livets begynnelse til slutt og tilbringe dine dager med å ihukomme Gud, men mistro hans åpenbarings talsmann i vedkommende tidsalder, forestiller du deg da at dine gjerninger ville gi deg noen fordel? Hvis du på den annen side tror på ham og anerkjenner ham med sann forståelse, og han sier: «Jeg har godtatt hele ditt liv tilbrakt med å tilbe meg,» da har du visselig dyrket ham svært inderlig. Din hensikt med å gjøre dine gjerninger er at Gud nådigst kan godta dem; og guddommelig godtagelse lar seg på ingen måte oppnå unntatt ved å godta ham som er hans åpenbarings talsmann. Hvis for eksempel Guds Apostel – måtte guddommelige velsignelser hvile over ham – godtok en bestemt gjerning, godtok sannelig Gud den; ellers er den blitt værende innen de selviske begjær hos personen som utførte den, og nådde ikke Guds nærvær. Likeledes blir enhver gjerning som godtas av Bayánens Punkt, godtatt av Gud, for den betingede verden har ingen annen adgang til den gamle av dagers nærvær. Hva som enn nedsendes, kommer gjennom talsmannen for hans åpenbaring, og hva som enn stiger opp, stiger opp til talsmannen for hans åpenbaring. *VIII, 19.*

3:7

¹ **D**et finnes ingen tvil om at den allmektige har nedsendt disse vers til ham [Báb] slik han sendte dem ned til Guds Apostel. Faktisk er intet mindre enn hundre tusen vers lik disse allerede blitt spredt blant folket, for ikke å nevne hans brev, hans bønner og hans lærde og filosofiske utredninger. Han åpenbarer ikke mindre enn tusen vers i løpet av fem timer. Han fremsier vers i et tempo som svarer til skriverens evne til å nedtegne dem. Man kan derfor gjerne betenke at om han fra begynnelsen av denne åpenbaring og til nå hadde fått være uhindret, hvor stort ville vel ikke omfanget av skrifter utbredt fra hans penn da ha vært.

² Om dere hevder at disse vers i seg selv ikke kan betraktes som et bevis, se da gjennom sidene i Koranen. Dersom Gud der hadde fastsatt noe annet bevis enn de åpenbarte vers for å vise gyldigheten av sin Apostels profetembete – måtte Guds velsignelser hvile over ham – da kan dere ha deres skrupler om ham. ...

³ Angående Bokens tilstrekkelighet som et bevis har Gud åpenbart: «Er det ikke nok for dem at Vi har åpenbart skriften for deg, så den kan fremleses for dem? I dette er sannelig nåde og formaning for folk som tror.»^{*} Når Gud har bevitnet at Boken er et tilstrekkelig vitnesbyrd, slik det bekreftes i teksten, hvordan kan man da bestride denne sannhet ved å si at Boken i seg selv ikke er et avgjørende bevis? ... II, 1.

3:8

¹ **S**iden den dagen er en stor dag, ville det være en smertelig belastning for deg å gjøre felles sak med de troende. For

* Koranen 29:51.

den dags troende er Paradisets innvånere, mens de vantro er ildens innvånere. Og du skal vite for visst at med Paradis menes å anerkjenne «ham som Gud vil åpenbare» og bøye seg for ham, og med ilden menes gruppen av slike sjeler som ikke vil bøye seg for ham eller avfinne seg med hans velbehag. På den dag ville du se på deg selv som Paradisets innvåner og som en som virkelig tror på ham, mens du i virkeligheten ville la deg selv bli hyllet i slør, og din bolig ville være den nederste ild, skjønt du selv ikke ville vite det.

Sammenlign hans manifestasjon med manifestasjonen av 2 Koranens Punkt. Hvor stort var vel ikke tallet på de Evangelietts bokstaver som ivrig ventet ham, men fra tiden for hans erklæring til fem år etterpå ble ingen en innvåner av Paradis, med unntak av de troendes leder [imam 'Alí] og dem som i hemmelighet trodde på ham. Alle de øvrige ble regnet som ildens innvånere, skjønt de selv betraktet seg som beboere av Paradis.

Betrakt likeledes denne åpenbaring. Gjennom guddom- 3 melig uttenkte foranstaltninger er den indre essens hos folk satt i bevegelse, og frem til denne dag er tre hundre og tretten disipler blitt valgt. I landet Şád [Işfahán], som ytre sett er en stor by, befinner det seg i hvert hjørne av seminarene et stort antall mennesker betraktet som geistlige og lærde, men da stunden kom for å hente frem de indre essenser, var det bare byens hvetesikter som iførte seg disippelskapets drakt. Dette er mysteriet om det som ble uttalt av profeten Muḥammads slektninger – måtte Guds fred være med dem – angående denne åpenbaring, da de sa at de fornedrede skal bli opphøyet, og de opphøyede skal bli fornedret.

- 4 Det samme gjelder åpenbaringen brakt av «ham som Gud vil åpenbare». Blant dem som selv aldri ville komme på tanken om at de kunne fortjene Guds mishag, og som har gjort fromme gjerninger som vil være eksemplariske for enhver, vil det finnes mange som vil bli personifiseringen av selve den nederste ild når de unnlater å tilslutte seg hans Sak; mens det blant de ringe tjenere som ingen ville forestille seg å være fortjent til noe – hvor mange er det vel ikke som vil bli æret med sann tro, og som gavmildhetens kilde vil forlene med autoritetens kledning. For hva som enn blir skapt i Guds tro, det blir skapt ved kraften i hans Ord. *VIII, 14.*

3:9

- 1 **I** Guds Apostels manifestasjon ventet alle ivrig på ham, men du har hørt hvordan han ble behandlet da han fremsto, til tross for det faktum at hvis de noen gang så ham i sine drømmer, ville de være stolte av dem.
- 2 Det samme ved manifestasjonen av Bayánens Punkt: Folket reiste seg når hans navn ble nevnt, og ba innstendig natt og dag om at han skulle komme, og hvis de drømte om ham, var de stolte av sine drømmer. Men når han nå har åpenbart seg, utstyrt med det mektigste vitnesbyrd, som bekrefter deres egen religion, og til tross for det uendelige antall mennesker som i lengsel så frem til hans komme, så hviler de i ro og mak hjemme, etter å ha lyttet til hans vers, mens han i denne stund er innestengt i fjellet Máh-Kú, ensom og forlatt.
- 3 Ta dere vel i akt, o Bayánens folk, så dere ikke gjør slike gjerninger som å gråte sårt for hans skyld natt og dag, å reise

dere når hans navn blir nevnt, men på denne oppfyllelsens dag – en dag da dere ikke bare burde reise dere når hans navn nevnes, men søke en sti til ham som personifiserer dette navn – så utestenger dere dere selv fra ham som ved et slør. VI, 15.

3:10

Ved tiden for manifestasjonen av «ham som Gud vil åpenbare» bør alle være godt opplært i Bayánens lære, slik at ingen av tilhengerne i det ytre kan holde seg fast til Bayánen og dermed forspille sin trofasthet mot ham. Dersom noen gjør det, vil dommen for å «mistro Gud» bli felt over vedkommende. 1

Jeg sverger ved Guds hellige essens: Skulle alle i Bayánen forene seg for å hjelpe «ham som Gud skal åpenbare» i hans åpenbarings dager, ville det ikke gjenstå en eneste sjel på jorden – ja, ikke en skapt ting – som ikke ville få adgang til Paradis. Ta dere vel i akt, for hele summen av Guds religion er bare å hjelpe ham, ved den tid da han fremstår, snarere enn å gjøre slike gjerninger som foreskrives i Bayánen. Skulle likevel noen, før han manifesterer seg, overtre forordningene, om så i et byggkorns monn, ville vedkommende ha overtrådt hans befaling. 2

Søk tilflukt hos Gud fra hva som helst som kunne føre dere på villspor bort fra hans åpenbarings kilde, og hold fast ved hans rep, for den som forblir tro mot ham, han har oppnådd og vil oppnå frelse i alle verdener. 3

«Dette er Guds godhet, Han gir den til dem Han vil. Gud er full av godhet!»^{*} V, 5. 4

* Koranen 57:21.

3:11

¹ **D**ere gjør deres gjerninger for Gud fra livets begynnelse til dets slutt, dog utfører dere ikke en eneste handling av hensyn til ham som er Guds manifestasjon, som enhver god gjerning vender tilbake til. Hadde dere handlet slik, ville dere ikke ha lidd så smertelig på Oppstandelsens Dag.

² Se hvor Saken er stor, og hvordan folket dog er tilhyllet i slør. Jeg sverger ved Guds helliggjorte essens at enhver sann lovprisning og gjerning som fremføres for Gud, i virkeligheten fremføres for «ham som Gud vil åpenbare».

³ Bedra ikke dere selv ved å tro at dere er ærbare for Guds skyld når dere ikke er det. For skulle dere i sannhet gjøre deres gjerninger for Gud, ville dere utføre dem for «ham som Gud vil åpenbare» og ville forherlige hans navn. De beboere av dette fjell som er berøvet sann forståelse, ytrer ustanselig ordene «Der er ingen Gud uten Gud»; men hva gagner det dem? Overvei dette nøye en tid, så dere ikke blir lukket ute som av et slør fra ham som er åpenbaringsens demring. *VIII, 19.*

3:12

¹ **H**an har til alle tider og under alle forhold vært fullstendig uavhengig av sine skapninger. Han har næret og kommer alltid til å nære det ønske at alle mennesker kan nå frem til hans hager i Paradis med den største kjærlighet, at ingen bør volde en annen sorg, enn ikke et øyeblikk, og at alle bør ha tilhold i hans beskyttelses og trygghets vugge til Oppstandelsens Dag, som markerer demringen for åpenbaringen av «ham som Gud vil åpenbare».

² Universets Herre har aldri oppreist en profet eller nedsendt en Bok med mindre han har inngått sin pakt med

alle mennesker og fordret av dem at de skal godta den neste åpenbaring og den neste Bok; for hans gavmildhets utgytelser er uten ende og kjenner ingen grense. VI, 16.

3:13

O mine skapninger, hvor tilhyllet i slør er dere vel ikke* ... 1
 som uten berettigelse har sendt ham til et fjell [Máh-Kú] der ingen av innbyggerne er verdt å nevne. ... Sammen med ham, som er sammen med meg, er det ingen med unntak av ham som er en av min Boks levende bokstaver. I hans nærvær, som er mitt nærvær, finnes det om natten ikke engang en tent lampe! Og dog, på steder [for gudsyndelse] som i varierende grad strekker seg mot ham, skinner det lamper uten tall! Alt på jord er skapt for ham, og alle har med fryd del i hans goder, og dog er de i den grad hyllet i slør overfor ham at de nekter ham endog en lampe!

På denne dag gir jeg derfor vitnesbyrd overfor mine skapninger, for vitneutsagnet fra ingen utenom meg selv har vært eller vil noensinne være verdig til å nevnes i mitt nærvær. Jeg bekrefter at intet Paradis er mer sublimt for mine skapninger enn å stå for mitt åsyn og tro på mine hellige ord, mens ingen ild har vært eller vil være heftigere for dem enn å være hyllet i slør fra manifestasjonen av mitt opphøyede selv og å mistro mine ord. 2

Dere kan hevde: «Hvorfor taler han på våre vegne?» Har dere ikke lest de upassende ord dere ytret i fortiden, slik de 3

* I avsnittet som begynner med ordene «How veiled are ye, O My creatures ... » i The Promised Day Is Come, bekrefter Shoghi Effendi at denne teksten ble åpenbart av Báb, som her taler med Guds røst.

avspeiler seg i teksten i min Bok, og likevel kjenner dere ingen skam? Dere har nå sett at sannheten i min Bok er fastslått på avgjørende vis, og i dag bekjenner enhver av dere å tro på meg ved denne Bok. Den dag er ikke fjern da dere beredvillig vil innse at deres herlighet ligger i deres tro på disse hellige vers. Men i dag, da det bare er tilslutning til denne tro som virkelig vil gagne dere, har dere stengt dere ute fra den på grunn av de ting som er ufordelaktige for dere og vil skade dere, mens han som er manifestasjonen av mitt selv, har vært og alltid vil være uimottagelig for noen skade overhodet, og et eventuelt tap som har vist seg eller vil vise seg, vil til sist vende tilbake til dere selv. *II, 1.*

3:14

¹ **H**vor tallrike er ikke de mennesker som har inngående kunnskap om hver eneste vitenskap, dog er det deres tilslutning til Guds hellige Ord som vil avgjøre deres tro, for frukten av enhver vitenskap er intet annet enn å kjenne de guddommelige forskrifter og å underkaste seg hans velbehag. *II, 1.*

3:15

¹ **I**ngen skapt ting skal noensinne komme til sitt paradiset med mindre den fremtrer i sin høyeste foreskrevne grad av fullkommenhet. For eksempel representerer dette krystallet paradiset for den stenen som dets stoff er sammensatt av. Likeledes er det forskjellige stadier i paradiset for krystallet selv. ... Så lenge det var sten, var det verdiløst, men hvis det

når rubinens fortreffelighet – en mulighet som er latent i det – hvor mye vil det være verdt per karat? Betrakt på samme vis enhver skapt ting.

Menneskets høyeste stade, derimot, nås ved tro på Gud ² i enhver religionsordning og ved å godta hva som enn blir åpenbart av ham, og ikke ved lærdom; for hos enhver nasjon finnes det lærde mennesker som er bevandret i ulike vitenskaper. Det lar seg heller ikke oppnå ved rikdom; for det er likeledes innlysende at blant de ulike klasser i enhver nasjon finnes de som besitter rikdom. Det samme gjelder for andre forgjengelige ting.

Sann kunnskap er derfor erkjennelsen av Gud, og dette ³ er intet annet enn å anerkjenne hans manifestasjon i enhver religionsordning. Det er heller ikke rikdom i noe annet enn å være fattig på alt utenom Gud og å være helliget fra alt annet enn ham – en tilstand som kan virkeliggjøres bare når den forevises ham som er hans åpenbarings demringssted. Dette betyr imidlertid ikke at man bør unnlate å prise tidligere åpenbaringer. Dette er under ingen omstendigheter akseptabelt, for ved fylte nitten år sømmer det seg for et menneske å takke for den dag det ble unnfanget som et foster. For dersom fosteret ikke hadde eksistert, hvordan kunne vedkommende da ha nådd sin nåværende tilstand? På samme vis: Dersom religionen lært av Adam ikke hadde eksistert, kunne denne tro ikke ha nådd sitt nåværende stadium. Betrakt på dette vis utviklingen av Guds tro inntil den ende som ingen ende har. V, 4.

3:16

¹ Det er gått tolv hundre og sytti år etter Muḥammads erklæring, og hvert år har utallige mennesker gjennomført vandringen rundt Guds hus [Mekka]. I de avsluttende år av denne perioden dro han som selv er Husets grunnlegger, på pilegrimsferd. Store Gud! Det var en veldig forsamling av pilegrimer fra enhver sekt. Men ingen gjenkjente ham, skjønt han gjenkjente hver og en av dem – sjeler som ble fastholdt i grepet av hans forrige bud. Den eneste person som gjenkjente ham og foretok pilegrimsferden sammen med ham, er han som åtte våhider* kretser om, som Gud overfor skaren i det høye har frydet seg over på grunn av hans absolutte løsevethet og fordi han var Guds vilje fullstendig hengiven. Dette betyr ikke at han ble gjenstand for en spesiell gunst, nei, dette er en gunst som Gud har verdiget alle mennesker, men de har latt seg selv bli hyllet i slør overfor den. Kommentaren om Josefs sure var i det første år av hans åpenbaring blitt spredt viden om. Men da folket skjønte at det ikke kom frem flere som støttet den, nølte de med å godta den; for det falt dem aldri inn at nettopp den Koran som utallige sjeler er tro mot i dag, ble åpenbart i hjertet av den arabiske verden, men sett utenfra var det i intet mindre enn sju år ingen som anerkjente dens sannhet unntatt de trofastes leder [imam 'Alí] – måtte Guds fred være med ham – som, i sin reaksjon på de avgjørende bevis fremført av Guds ypperste vitnesbyrd, anerkjente sannheten og ikke festet blikket på andre. På Oppstandelsens Dag vil Gud derfor spørre enhver om vedkommendes forståelse og ikke om han følger i andres

* Dette henviser til Quddús, «som den persiske Bayán priste som den med-pilegrim som speil i et antall av åtte våhider dreier seg om.» (God Passes By, kapittel IV, avsnitt som begynner med «The pillars of His infant Faith had ... »).

fotspor. Hvor ofte skjedde det vel ikke at en person etter å ha lånt øre til de hellige vers ydmykt bøyde seg og sluttet seg til sannheten, mens vedkommendes leder ikke ville gjøre det. Derfor må hvert individ bære sitt eget ansvar fremfor at en annen bærer det for ham. På den tid da «han som Gud vil åpenbare» viser seg, vil den mest fremtredende blant de lærde og den ringeste av mennesker begge bli dømt i samme grad. Hvor ofte har vel ikke de mest ubetydelige mennesker anerkjent sannheten mens de lærdeste har fortsatt å være hyllet i slør. I hver religionsordning havner derfor et antall sjeler i ilden fordi de fulgte i andres fotspor. *IV, 18.*

3:17
1

Det er bedre for en person å skrive ned bare ett av hans vers enn å transkribere hele Bayánen og alle de bøker som er skrevet i løpet av tiden for Bayánens ordning. For alt vil bli satt til side unntatt hans skrifter, som vil vare inntil den etterfølgende åpenbaring. Og dersom noen med sann tro skulle skrive inn kun én bokstav av denne åpenbaringen, vil vedkommendes belønning bli større enn for å skrive ned alle fortidens himmelske skrifter og alt som er blitt skrevet i løpet av tidligere religionsordninger. Fortsett du likeledes å stige gjennom den ene åpenbaringen etter den andre idet du vet at din fremgang i kunnskapen om Gud aldri skal ta ende, likesom den ikke kan ha noen begynnelse. *VII, 13.*

3:18

¹ **O** Bayánens folk! Vær på vakt; for på Oppstandelsens Dag skal ingen finne et sted å flykte til. Plutselig vil han stå skinnende frem og avsi dom slik det behager ham. Skulle det være hans ønske, vil han opphøye den fornedrede og fornedre den opphøyede, således som han gjorde i Bayánen, kunne du bare forstå. Og ingen uten ham selv evner dette. Alt hva han forordner, vil bli oppfylt, og intet vil forbli uoppfylt. *VII, 9.*

3:19

¹ **E**ttersom alle mennesker er kommet frem fra skyggen av hans guddommelighets og herredømmes tegn, er de alltid tilbøyelige til å slå inn på en vei som fører oppad og mot høydene. Og siden de er uten et klarsynt øye for å gjenkjenne sin elskede, forsømmer de sin plikt til å utvise saktmodighet og ydmykhet overfor ham. Ikke desto mindre dyrker de Gud fra livets begynnelse til slutten, tilber ham fromt, bøyer seg for hans guddommelige virkelighet og viser underdanighet overfor hans opphøyede essens, alt i overensstemmelse med de lover som ble fastlagt i den forutgående religion. Men når timen for hans åpenbaring er inne, vender de alle blikket mot sitt eget selv og blir således utelukket fra ham, siden de i sine fåfengte innbilninger anser ham som en av dem. Langt fra Guds herlighet er en sådan sammenligning. For dette opphøyede vesen ligner så visst den fysiske sol, hans vers er som dens stråler, og alle troende, såfremt de virkelig tror på ham, er som speil hvor solen reflekteres. Deres lys er således kun en avglans. *VII, 15.*

3:20

O Bayánens folk! Hvis dere tror på «ham som Gud vil åpenbare», så tror dere til deres eget beste. Han har vært og vil alltid forbli uavhengig av alle mennesker. Skulle dere for eksempel plassere et utall speil foran solen, ville de alle avspeile solen og frembringe inntrykk av den, mens solen i seg selv er fullstendig uavhengig av speilenes eksistens og av de soler som de avbilder. Slik er grensene for de betingede vesener i deres forhold til manifestasjonen av det evige vesen. ...

På denne dag valfarter ikke mindre enn sytti tusen mennesker hvert år til Guds hellige hus i samsvar med befalingen fra Guds Apostel, mens han som foreskrev dette påbud, i sju år søkte tilflukt i fjellene ved Mekka. Og dette til tross for at den som ga dette bud, er langt større enn budet selv. Alle disse mennesker som på denne tid drar som pilegrimer, gjør det derfor ikke med sann forståelse, for ellers ville de på denne dag for hans gjenkomst, som er mektigere enn hans forrige religionsordning, ha fulgt hans bud. Men se nå hva som har skjedd. Folk som bekjenner sin tro på hans forrige religion, som om dagen og om natten bøyer seg og tilber i hans navn, har henvist ham til et bosted i et fjell, mens hver av dem ville se det som en ære å bli anerkjent av ham. *VI, 15.*

3:21

Grunnen til at du er pålagt å være i enrom i dine andaktsstunder, er at du best mulig skal kunne samle din oppmerksomhet om å minnes Gud, så ditt hjerte til enhver tid skal kunne være besjelet av hans ånd, og ikke lukket ute som ved et slør fra din høystelskede. La ikke din tunge tale tomme ord til Guds pris når ikke ditt hjerte er innstilt

mot herlighetens opphøyede tinde og brennpunktet for det hellige samvær. For om du skulle være i live på Oppstandelsens Dag, kommer ditt hjertes speil til å være rettet mot ham som er sannhetens dagstjerne; og ikke før vil hans lys stråle frem, før dets glans straks vil bli gjenspeilet i ditt hjerte. For han er all godhets kilde, og til ham vender alle ting tilbake. Men hvis han fremstår mens du har vendt deg mot deg selv i meditasjon, skal dette ikke gagne deg, med mindre du nevner hans navn med ord som han har åpenbart. For i den kommende åpenbaring er det han som er Guds Ihukommelse; derimot er den tilbedelse du nå fremfører, blitt foreskrevet av Bayánens Punkt, mens han som glitrende vil stråle på Oppstandelsens Dag, er åpenbaringen av den innerste virkelighet forvart i Bayánens Punkt, en åpenbaring som er mektigere – umåtelig mektigere – enn den som kom før den. *IX, 4.*

3:22

¹ **D**et anstår seg for tjeneren etter hver bønn å trygle Gud om å skjenke sine foreldre miskunn og tilgivelse. Dermed vil Guds kallen oppløftes: «Tusen ganger tusen det du har bedt om for dine foreldre, skal din belønning bli!» Velsignet er den som husker sine foreldre når han samtaler med Gud. Der er i sannhet ingen Gud uten ham, den mektige, den høytelskede. *VIII, 16.*

3:23

Ettersom dette fysiske legeme er tronen for det indre tempel, blir alt som hender det ene, følt av det andre. Det som i virkeligheten frydes i glede eller bedrøves i smerte, er legemets indre tempel, ikke legemet selv. Siden dette fysiske legeme er den trone hvor det indre tempel har sitt sete, har Gud forordnet at legemet skal bevares i den utstrekning det er mulig, så det ikke skal kunne oppleves noe som volder avsky. Det indre tempel betrakter sitt fysiske hylster, som er dets trone. Hvis det siste vises respekt, er det derfor som om førstnevnte er mottakeren. Det motsatte er likeledes sant.

Derfor er det blitt forordnet at det døde legeme skal behandles med den ytterste ære og respekt. *V, 12.*

3:24

Dersom du, på den tid da «han som Gud vil åpenbare» fremstår, skulle gjøre dine gjerninger med tanke på Bayánens Punkt, ville de bli ansett for å være gjort for ingen ringere enn Gud, for på den dag er Bayánens Punkt ingen ringere enn «han som Gud vil åpenbare».

Det er av denne grunn at en veldig flokk, som gjerne innbiller seg at deres gjerninger skjer for Gud, ved begynnelsen av hver religionsordning drukner og blir syndige uten å merke det, med unntak av slike som han leder ved sin befaling.

Det er bedre for et menneske å veilede en sjel enn å besitte alt som ligger mellom øst og vest. Ledelse er likeså bedre for den som veiledes enn alle ting som finnes på jord, for på grunn av denne ledelse vil han etter sin død få adgang til Paradis, mens han på grunn av tingene i verden fornedet etter sin død vil motta det han fortjener. Derfor ønsker Gud at alle

mennesker bør bli ledet rett ved kraften i ordene fra «ham som Gud vil åpenbare». Men slike som er innbilske, vil ikke la seg lede. De vil bli avskåret fra sannheten, noen på grunn av sin lærdom, andre på grunn av sin herlighet og makt, og atter andre av egne grunner, hvorav ingen vil være til noen nytte i dødens stund.

- 4 Ta deg vel i akt, slik at dere alle, ledet av ham som er den guddommelige veilednings kilde, kan bli satt i stand til å styre deres skritt riktig på Broen, som er skarper enn sverdet og finere enn et hårstrå, slik at alle de ting du fra ditt livs begynnelse og til slutten har gjort av kjærlighet til Gud, kan hende ikke brått må forvandles til gjerninger som i Guds øyne ikke kan godtas, uten at du skjønner det selv. Gud leder sannelig hvem han vil inn på den absolutte visshets sti. *VII, 2.*

3:25

- 1 **A**lle venter ivrig på at han skal komme, men siden deres andre øyne ikke er rettet mot ham, må sorg nødvendigvis ramme ham. I Guds Apostels tilfelle – måtte Guds velsignelser være med ham – ga alle, før Koranen ble åpenbart, vitnesbyrd om hans fromhet og edle egenskaper. Se ham så etter at Koranen ble åpenbart. Hvilke skammelige fornærmelser ble vel ikke rettet mot ham, som pennen virkelig skammer seg over å berette om. Se likeledes på Bayánens Punkt. Hans opptreden før han erklærte sin oppgave er klart innlysende for alle som kjente ham. Selv om han etter sin manifestering og frem til i dag har åpenbart ikke mindre enn fem hundre tusen vers om forskjellige emner, se hvilke bakvaskelser som er uttalt, så usømmelige at pennen skammer seg over å nevne

dem. Men om alle mennesker skulle overholde Guds forordninger, ville ingen sorg ramme dette himmelske tre. VI, 11.

3:26

Gjerningene gjort av «ham som Gud vil åpenbare» er som solen, mens menneskers verk, forutsatt at de er i pakt med Guds velbehag, ligner stjernene eller månen. ... Skulle derfor Bayánens tilhengere overholde forskriftene fra «ham som Gud vil åpenbare» ved den tid han åpenbarer seg, og se på seg selv og sine egne verk som stjerner utsatt for solens lys, da vil de ha høstet frukten av sin eksistens; ellers vil tittelen «stjerner» ikke gjelde dem. Den vil snarere gjelde slike som virkelig tror på ham, slike som blekner til det ubetydelige om dagen og utsender lys ved natters tider.

Slik er virkelig frukten av denne forskrift, om noen skulle overholde den på Oppstandelsens Dag. Dette er essensen av all lærdom og av alle rettskafne gjerninger, om bare noen skulle nå derhen. Hvis verdens folkeslag hadde festet blikket på dette prinsippet, ville ingen talsmann for guddommelig åpenbaring ved noen religionsordnings begynnelse ha betraktet dem som ting uten betydning. Men faktum er at om natten oppfatter enhver det lys som han selv, etter egen evne, sender ut, uten å tenke på at ved daggry skal dette lys svinne og bli til det rene intet overfor solens blendende glans.

Lyset fra verdens folk er deres kunnskap og ytring, mens stråleglansen som utgår fra gjerningene gjort av «ham som Gud vil åpenbare», er hans ord, og ved deres kraft ruller han hele tilværelsens verden sammen, legger den inn under sin egen myndighet ved å forbinde den med seg selv, og som talsmann for Gud, kilden til hans guddommelige lys – han

være opphøyet og forherliget – forkynner han: «Sannelig, sannelig: Jeg er Gud, ingen Gud er der utenom meg; alle andre utenom meg er i sannhet mine skapninger. Si, o mine skapninger! Dere bør derfor frykte meg alene.» *VIII, 1.*

3:27

¹ **D**u skal vite at i Bayánen betraktes renselse som det mest akseptable middel for å komme nær Gud og som den mest fortjenstfulle av alle handlinger. Rens du derfor ditt øre, så du ikke må høre noe annet nevnt enn Gud, og rens ditt øye, så det ikke skal se noe utenom Gud, og din samvittighet, så den ikke skal fornemme annet enn Gud, og din tunge, så den ikke vil forkynne annet enn Gud, og din hånd, så den ikke skal skrive noe annet enn Guds ord, og din kunnskap, så den ikke skal omfatte noe annet enn Gud, og ditt hjerte, så det ikke skal nære noe annet ønske enn Gud, og rens på samme vis alle dine gjerninger og dine sysler, så du kan bli fostret i den rene kjærlighets paradiset og må hende kan oppnå å komme i nærvær av «ham som Gud vil åpenbare», prydet med en renhet som han skatter høyt, og være helliget fra enhver som har vendt seg bort fra ham og ikke støtter ham. Dermed vil du fremvise en renhet som vil være til gagn for deg.

² Vit at hvert øre som lytter til hans ord med virkelig tro, vil være immun mot ilden. Dermed vil den troende ved sin anerkjennelse av ham forstå hans himmelske ords transcendent karakter, vil helhjertet velge ham fremfor andre og vil nekte å vende sin hu til dem som mistror ham. Det man vinner i det kommende liv, er bare frukten av sin tro. Ethvert

menneske som ser på hans ord med sann tro, har virkelig gjort seg vel fortjent til Paradis; og en som i sin samvittighet med sann tro gir vitnesbyrd om hans ord, skal bo i Paradis og nå Guds nærvær; og en som med tungen ytrer hans ord med sann tro, vil ha sin bolig i Paradis, der han vil bli grepet av ekstase i lovprisning og forherligelse av Gud, den evig forblivende, hvis åpenbaringer av herlighet aldri ender, og hvis belivende pust av hellighet aldri svikter. Enhver hånd som nedtegner hans ord med sann tro, skal i både denne verden og den neste av Gud bli fylt med ting som er høyt skattet; og ethvert bryst som lærer hans Ord utenat, skal Gud – om det er en troendes bryst – la fylles med sin kjærlighet; og ethvert hjerte som nærer kjærlighet til hans ord og i seg selv manifesterer tegnene på sann tro når hans navn blir nevnt, og er et eksempel på ordene «de hvis hjerter skjelver når Guds navn nevnes»,^{*} det hjerte vil bli gjenstand for den guddommelige gunsts øyekast og vil på Oppstandelsens Dag bli høylyst rost av Gud. IX, 10.

3:28

Dersom alle jordens beboere ved den tid da «han som Gud vil åpenbare» fremstår, skulle gi vitnesbyrd om en ting som han gir et forskjellig vitnesbyrd om, ville hans vitnesbyrd være lik solen mens deres ville være som et vrengebilde gjengitt i et speil som ikke er rettet mot solen. For hadde det vært annerledes, ville deres vitnesbyrd vist seg å være en tro avspeiling av hans vitnesbyrd.

Jeg sverger ved Guds helligste essens: Bare én linje av ordene ytret av ham er mer sublim enn alle ord ytret av alle

* Koranen 8:2.

som bor på jord. Nei, jeg ber om forlatelse for å ha foretatt denne sammenligning. Hvordan kunne vel gjenspeilingene av solen i speilet måle seg med solens vidunderlige stråler i den usynlige himmel? Den enes stade er intethet, mens den annens stade, ved Guds rettferdighet – helliget og opphøyet være hans navn – er stadet for tingenes virkelighet. ...

- ³ Dersom en konge på dagen for hans manifestering skulle nevne sitt eget herredømme, ville dette være som om et speil utfordrer solen idet det sier: «Lyset er i meg.» Det samme ville være tilfelle dersom et lærd menneske på hans dag skulle påstå seg å være en kunnskapsutlegger, eller om rikdomsbesitteren skulle stille sin velstand til skue, eller om en maktutøver skulle hevde sin egen myndighet, eller om en som er omgitt av pomp og prakt, skulle vise frem sine herligheter. Ja, slike mennesker ville bli til spott og spe for sine likemenn, og hvordan ville de ikke da bli bedømt av ham som er sannhetens sol! *III, 12.*

3:29

- ¹ **D**et er ikke tillatelig å stille spørsmål til «ham som Gud vil åpenbare», med unntak av det som anstår ham vel. For han har stadet som essensen av guddommelig åpenbaring. ... Et hvilket som helst tegn på gavmildhet som er å se i verden, er bare et bilde av hans gavmildhet; og enhver ting skylder hans vesen sin eksistens. ... Bayánen er fra begynnelse til slutt forvaringsstedet for alle hans egenskaper og skattkammeret for både hans ild og hans lys. Dersom noen skulle ønske å stille spørsmål, har han adgang til å gjøre det kun skriftlig, slik at vedkommende kan få en bred forståelse av hans skrift-

lige svar, og så det kan tjene som et tegn fra hans elskede. Men la ingen spørre om noe som kan vise seg å være uverdigg for hans høye stade. Om noen for eksempel skulle forhøre seg om prisen på halm hos en som selger rubiner, hvor uvitende ville vel vedkommende da ikke være, og hvor uakseptabel. I hans nærvær ville spørsmål fra verdens høyststående personer være like uakseptable, med unntak av slike ord som han selv ville uttale om seg selv på dagen for sin manifestering.

Jeg ser liksom for meg dem som, tilskyndet av sine egne villfarne forestillinger, ville skrive til ham og stille spørsmål om det som er åpenbart i Bayánen, og han ville svare dem med ord som ikke er hans egne, men av guddommelig inspirasjon, og si: «Sannelig, sannelig, jeg er Gud; ingen Gud er der utenom meg. Jeg har frembrakt alle de skapte ting, jeg har oppreist guddommelige budbringere i fortiden og har nedsendt Bøker til dem. Ta dere i akt, så dere ikke tilber noen utenom Gud, han som er min Herre og deres Herre. Dette er den utvilsomme sannhet. Men det vil være det samme for meg; hvis dere tror på meg, vil dere besørge det gode for deres egen sjel, og hvis dere ikke tror på meg, og heller ikke på det som Gud har åpenbart for meg, vil dere la dere selv bli utestengt som av et slør. For jeg har sannelig vært uavhengig av dere tidligere og vil forbli uavhengig heretter. Derfor anstår det dere, o Guds skapninger, å bistå dere selv og å tro på versene som åpenbares av meg. ...» *III, 13.*

3:30

Bayánen skal utgjøre Guds ufeilbare vekt frem til Oppstand-
elsens Dag, som er dagen for «ham som Gud vil åpenbare».

De som handler i samsvar med det som er åpenbart i den, vil oppholde seg i Paradis, under hans bekreftelses skygge, og bli regnet blant de mest sublimе bokstaver i Guds nærvær; mens de som avviker, selv så meget som spissen av et byggkorn, vil bli sendt til ilden og bli forsamlet under fornektelsens skygge. Denne sannhet er likeledes blitt avdekket i Koranen, der Gud på tallrike steder har nedtegnet at den som skulle felle dom i strid med de grenser som han har satt, ville bli betraktet som en vantro. ...

² Hvor få er det vel ikke i disse dager som holder seg til normen som er fastlagt i Koranen. Ja, ingen steder er de å finne, bortsett fra dem som Gud har villet. Skulle det likevel finnes en slik person, ville hans rettferdige gjerninger vise seg å være uten nytte for ham hvis han har unnlatt å følge normen som er åpenbart i Bayánen. Slik var det også da de kristne munkers fromme gjerninger ikke gagnet dem, siden de ved tiden for Guds Apostels manifestering – måtte Guds velsignelser være med ham – nøyde seg med normen som var fastsatt i Evangeliet.

³ Dersom den guddommelige norm nedlagt i Koranen virkelig var blitt fulgt, ville det ikke blitt avsagt ugunstige dommer mot ham som er den guddommelige sannhets tre. Som det er blitt åpenbart: «Det er nesten så himlene flerres sund, jorden kløver seg og bergene styrter i grus.»* Hvor meget hardere enn disse fjell må vel ikke deres hjerter være, siden de ikke har latt seg bevege! I Guds øyne er virkelig intet paradís herligere enn å vinne hans velbehag. *II, 6.*

* Koranen 19:90.

3:31

Den ene sanne Gud kan sammenlignes med solen og den troende med et speil. Ikke før er speilet satt foran solen, så gjenspeiler det dens lys. Den vantro kan lignes med en sten. Uansett hvor lenge den ligger i solskinnet, kan den ikke gjenspeile solen. Således gir den første sitt liv som offer, mens alt hva den sistnevnte gjør, begår han mot Gud. Sannelig, hvis Gud vil, er han mektig til å gjøre stenen til et speil, men vedkommende avfinner seg med sin tilstand. Hadde han ønsket å bli et krystall, ville Gud fått ham til å anta krystallets form. For alt som på den dag tilskynder den troende til å tro på ham, vil også være tilgjengelig for den vantro. Men når den sistnevnte lar seg tilhulle i slør, lukker den selvsamme årsak ham ute som ved et slør. Derfor, slik det er innlysende klart i dag, har de som har vendt ansiktet mot Gud, den sanne, trodd på ham på grunn av Bayánen, mens slike som er hyllet i slør, er blitt berøvet på grunn av den. *VI, 4.*

3:32

Jeg sverger ved Guds helligste essens – opphøyet og forherliget være han – at på den dag da «han som Gud vil åpenbare» viser seg, vil tusen gjennomlesninger av Bayánen ikke komme opp mot lesningen av ett eneste vers åpenbart av «ham som Gud vil åpenbare».

Tenk deg om en stund, og legg merke til at alt i islam har sin avgjørende og endelige begynnelse i Guds Bok. Overvei på samme vis dagen da «han som Gud vil åpenbare» åpenbarer seg, han som i sitt grep har kilden til bevis, og la ikke feilaktige betraktninger lukke deg ute fra ham, for han er umåtelig opphøyet over dem, siden ethvert bevis utgår fra

Guds Bok som i seg selv er det ypperste vitnesbyrd, siden alle mennesker er uten kraft eller evne til å frembringe dens like. Om myriader av lærde mennesker, vel bevandret i logikk, grammatikk, jus og lignende, skulle vende seg bort fra Guds Bok, ville de likevel bli erklært som vantrende. Frukten er derfor innen det ypperste vitnesbyrd selv, ikke i de ting som er avledet av det. Og du skal vite for visst at enhver bokstav åpenbart i Bayánen kun er ment å skulle utvirke lydighet mot «ham som Gud vil åpenbare», for det er han som har åpenbart Bayánen forut for sin egen manifestering. *V, 8.*

3:33

- ¹ I denne åpenbaring har universets Herre verdiget å skjenke Bayánens Punkt sine mektige ytringer og strålende tegn og har forordnet dem som sitt makeløse vitnesbyrd for alle skapte ting. Dersom alle mennesker som bor på jord, skulle møtes og slutte seg sammen, ville de være ute av stand til å frembringe ett eneste vers lik dem som Gud har latt strømme frem fra tungen hos Bayánens Punkt. Hvis noen levende skapning skulle stanse opp for å tenke dypt, ville han faktisk uten tvil innse at disse vers ikke er menneskers verk, men må tilskrives Gud alene, den ene, den makeløse, som får dem til å strømme frem fra tungen hos hvem han vil, og han har ikke åpenbart og vil heller ikke åpenbare dem uten gjennom Guds Første Viljes brennpunkt. Han er det ved hvis tilskikkelser det oppreises guddommelige budbringere og nedsendes himmelske Bøker. Om menneskelige vesener hadde evnet å utføre denne dåden, ville noen ganske visst ha frembrakt i det minste ett vers i løpet av tidsrommet på de tolv hundre

og sytti år som er gått fra Koranen ble åpenbart til Bayánen kom. Men alle mennesker har vist seg å mangle kraft og evne til å gjøre det og har vært fullstendig ute av stand til det, selv om de anstremte seg med sin voldsomme kraft for å slukke Guds Ords flamme. *II, 1.*

3:34

Du ser hvor stort tallet er på mennesker som hvert år valfarter til Mekka og er med på kretsvandringen, mens han som ved kraften i sitt Ord har gjort Kaba [helligdommen i Mekka] til gjenstand for tilbedelse, er forlatt i dette fjell. Han er ingen annen enn Guds Apostel selv, for Guds åpenbaring kan lignes med solen. Uansett hvor utallige ganger den går opp, er det bare én sol, og av den avhenger alle tings liv. Det er klart og innlysende at hensikten med alle foregående religionsordninger har vært å berede veien for Muḥammads, Guds Apostels, komme. Disse ordninger, den muhammedanske medregnet, har i sin tur hatt åpenbaringen forkynt av Qá'im som sitt mål. Hensikten bak denne åpenbaring, så vel som de forutgående, har likeledes vært å kunngjøre ankomsten av troen forbundet med «ham som Gud vil åpenbare». Og denne tro – forbundet med «ham som Gud vil åpenbare» – har i sin tur, sammen med alle de forutgående åpenbaringer, hatt den deretter følgende manifestasjon som sitt mål. Og ikke mindre enn alle forutgående åpenbaringer, bereder denne siste veien for den åpenbaring som vil komme deretter igjen. At sannhetens sol står opp og går ned, er en prosess som således vil fortsette i det uendelige; den har ikke hatt noen begynnelse og vil ikke ha noen ende.

- 2 Vel er det med den som i enhver religionsordning erkjenner Guds hensikt med vedkommende ordning og ikke frarøves dette ved å vende blikket mot fortidens ting. *IV, 12.*

3:35

- 1 **K**jernen i dette kapittel er at det som menes med Oppstandelsens Dag, er den dag da den guddommelige virkelighets tre viser seg, men man kan ikke se at noen av sjia-islams tilhengere har forstått meningen med Oppstandelsens Dag; de har heller på fantasifullt vis forestilt seg en ting som er uten virkelighet hos Gud. Slik Gud ser det, og etter språkbruken hos dem som er innviet i guddommelige mysterier, er det dette som menes med Oppstandelsens Dag: at fra den tid da han som er den guddommelige virkelighets tre fremstår, i hvilken som helst periode og under et hvilket som helst navn, og helt til det øyeblikk da han forsvinner – det er Oppstandelsens Dag.
- 2 For eksempel: Fra begynnelsen av Jesu livsoppgave – måtte fred være med ham – til dagen for hans himmelfart var det Mose oppstandelse. For i løpet av den perioden skinte Guds åpenbaring frem ved fremkomsten av denne guddommelige virkelighet, som med sitt ord belønnet enhver som trodde på Moses, og med sitt ord straffet enhver som ikke trodde; for Guds vitnesbyrd for den dagen var det som han høytidelig hadde bekreftet i Evangeliet. Og fra begynnelsen av Guds Apostels åpenbaring – måtte Guds velsignelser være med ham – til dagen for hans bortgang, var det Jesu oppstandelse – fred være med ham – da den guddommelige virkelighets tre viste seg i Muhammads person og belønnet med sitt ord

enhver som trodde på Jesus, og med sitt ord straffet enhver som ikke trodde på ham. Og fra det øyeblikk da Bayánens tre viste seg og inntil det forsvinner, er det Guds Apostels oppstandelse, slik det er guddommelig forutsagt i Koranen. Dens begynnelse var da det hadde gått to timer og elleve minutter om kvelden den femte jamádiyu'l-avval i år 1260 etter hijrah,* som er år 1270 etter at Muḥammad gjorde sitt livskall kjent. Dette var begynnelsen på Koranens oppstandelsesdag, og inntil den guddommelige virkelighets tre forsvinner, er det Koranens oppstandelse. Stadiet for enhver tings fullkommenhet blir nådd når dens oppstandelse inntreffer. Religionen islams fullkommenhet ble fullbyrdet ved begynnelsen av denne åpenbaring; og fra denne åpenbarings oppstigning inntil den går ned, vil islam-treets frukter bli synlige, hva de enn er. Bayánens oppstandelse vil skje ved den tid da «han som Gud vil åpenbare» viser seg. For i dag befinner Bayánen seg på frøets stadium; ved begynnelsen på manifesteringen av «ham som Gud vil åpenbare» vil dens endelige fullkommenhet bli klart synlig. Han blir manifestert for å høste fruktene av de trær han har plantet, nettopp slik åpenbaringen av Qá'im [han som reiser seg], en etterkommer av Muḥammad – måtte Guds velsignelser være med ham – er nøyaktig lik åpenbaringen av Guds Apostel [Muḥammad] selv. Han fremtrer ikke for annet enn å høste islams frukter av de koranvers som han [Muḥammad] har sådd i menneskenes hjerter. Islams frukter kan man ikke høste uten å vise troskap mot ham [Qá'im] og ved å tro på ham. Men på denne tid er det fremkommet bare ugunstige resultater; for selv om han

* 22. mai 1844.

har reist seg midt i hjertet av islam og hele folket bekjenner det på grunn av sin forbindelse med ham [Qá'im], har de på urett vis sendt ham til Máh-Kú-fjellet, og dette til tross for at oppstandelsesdagens komme er blitt lovet alle i Koranen. For på den dag vil alle mennesker bli fremstilt for Gud og vil nå hans nærvær, og det betyr å stå foran ham som er den guddommelige virkelighets tre og nå dennes nærvær. For det er ikke mulig å stå foran Guds helligste essens, og det er heller ikke tenkbart å søke gjenforening med ham. Det som er mulig i det å fremstå for ham og i å møte ham, er å nå frem til Det Første Tre. II, 7.

3:36

¹ **D**et bevis som fremlegges av Gud, kan aldri sammenlignes med bevisene fremskaffet av noen av jordens folk og slekter; og det er hevet over enhver tvil at intet bevis fremlegges av Gud uten gjennom den som er utpekt som hans ypperste vitnesbyrd. Enn videre godtgjør de åpenbarte vers som bevis alene og i seg selv på en avgjørende måte den fullstendige maktesløsheten hos alle skapte ting på jord, for dette er et bevis som er utgått fra Gud og vil vare inntil Oppstandelsens Dag.

² Og om noen skulle grunne over fremkomsten av dette tre, vil han utvilsomt bevitne Guds Saks høye stilling. For hvis en som har levd bare tjuefire år, og som er uten de vitenskapene som alle kjenner, nå fremsier vers på en slik måte uten å tenke eller nøle, skriver ned tusen bønnevers i løpet av fem timer uten å la pennen hvile og forfatter kommentarer og lærde avhandlinger om slike høytliggende emner som den

sanne forståelse av Gud og hans vesens enhet, på en måte som lærde og filosofer innrømmer overgår dere forstandsevne, så er det ikke tvil om at alt som er manifestert, er guddommelig inspirert. Til tross for sitt livslange flittige studium, hvor mye umaker ikke disse geistlige seg når de skriver en eneste linje på arabisk! Etter slike anstrengelser er resultatet likevel bare ord som ikke er noen omtale verd. Alle disse ting tjener som et bevis for folket; Guds religion er ellers altfor veldig og herlig til at noen kan forstå den gjennom noe annet enn den selv; snarere blir alt forstått ved den. *II, 1.*

3:37

Priset være Gud for at han har gjort oss i stand til å bli kjent med «ham som Gud vil åpenbare» på Oppstandelsens Dag, så vi kan få utbytte av vår tilværelses frukt og ikke berøves oppnåelsen av Guds nærvær. For det er sannelig dette som er formålet med at vi ble skapt og den eneste hensikt som ligger bak enhver god gjerning vi måtte utføre. Slik er den nådegave Gud har forunt oss; sannelig, han er sannelig den overmåte gavmilde, den nådige. Vit at du vil lykkes i å gjøre dette hvis du tror uten noen som helst tvil. Fordi du imidlertid ikke kan oppnå tilstanden av tro uten tvil på grunn av at dine selviske begjærs slør kommer imellom, kommer du til å forbli i ilden, men uten å innse det. Med mindre du i sannhet tror på ham, er det intet som på hans åpenbarings dag kan redde deg fra ilden, selv om du utfører enhver rettferdig gjerning. Hvis du slutter deg til sannheten, skal alt godt og sømmelig nedskrives for deg i Guds Bok, og i kraft av dette vil du fryde deg i det aller høyeste Paradis til den neste oppstandelse.

- 2 Tenk deg om med tilbørlig oppmerksomhet, for stien er såre smal, selv om den er bredere enn himlene og jorden og det som er mellom dem. For eksempel, hvis alle de som ventet på oppfyllelsen av Jesu løfte, var blitt overbevist om Muḥammads, Guds Apostels, åpenbaring, ville ikke en eneste av dem ha vendt seg bort fra Jesu ord. Likeledes er det med åpenbaringen fra Bayánens Punkt. Dersom alle skulle bli overbevist om at dette er den selvsamme Mihdí [en som blir ledet] som Guds Apostel forutsa, ville ikke en eneste av dem som tror på Koranen, ha vendt seg bort fra ordene til Guds Apostel. Og likeledes er det med åpenbaringen fra «ham som Gud vil åpenbare» – ja, se, det er den samme sak; for skulle alle bli overbevist om at han er den selvsamme «han som Gud vil åpenbare» som Bayánens Punkt har forutsagt, ville ikke en eneste vende seg bort. *IX, 3.*

3:38

- ¹ **I** Guds navn, han den mest opphøyede, den helligste. All pris og herlighet anstår den ypperste Herres hellige og herlige kongesete, han som fra evighet av har hatt tilhold i sin egen guddommelige essens' mysterium og i all evighet vil så gjøre, som fra uminnelige tider har befunnet seg i sin transcendent evighet og for alltid vil fortsette å gjøre det, opphøyet over alle skapte tings rekkevidde og kunnskap. Tegnet på hans makeløse åpenbaring, som skapt av ham og innpreget på alle veseners virkelighet, er intet annet enn deres maktesløshet til å kjenne ham. Det lys han har utgytt på alle ting, er intet annet enn glansen av hans eget selv. Selv har han til alle tider vært umåtelig opphøyet over enhver forbindelse med sine

skapninger. Han har formet hele skaperverket på en slik måte at alle vesener i kraft av sine iboende evner kan vitne overfor Gud på Oppstandelsens Dag at han ikke har noen likemann eller jevnbyrdig og er helliget fra enhver lignelse, likhet eller sammenligning. Han har vært og vil alltid være én og uforlignelig i sitt guddommelige vesens transcendent herlighet, og han har alltid vært ubeskrivelig mektig i sitt ypperste herreveldes storslagenhet. Ingen har noensinne vært i stand til å erkjenne ham på behørig vis, ei heller vil noe menneske noen gang lykkes i å forstå ham slik det er tilbørlig og sømmelig, for enhver virkelighet som begrepet «vesen» kan anvendes på, er blitt skapt av den allmektiges suverene vilje, som over den har utgytt glansen av sitt eget selv, som stråler frem fra hans mest opphøyede stade. I alle skapte tings virkelighet har han enn videre nedlagt symbolet på sin gjenkjennelse, slik at enhver kan vite for visst at han er begynnelsen og enden, den åpenbare og den skjulte, skaperen og opprettholderen, den allmektige og den allvitende, den som hører og oppfatter alle ting, han som er uovervinnelig i sin makt og står enerådende i sin egen identitet, han som gir opphav til liv og avstedkommer død, den allmektige, den utilgjengelige, den mest opphøyede, den høyeste. Enhver åpenbaring av hans guddommelig essens vitner om hans herlighets edelhet, hans hellighets høyhet, hans enhets utilgjengelige høyde og hans majestets og makts opphøyelse. Hans begynnelse har ikke hatt noen begynnelse annet enn hans egen førsthet, og hans ende kjenner ingen ende bortsett fra hans egen sisthet. *I, I.*

3:39

¹ **A**penbaringen av den guddommelige virkelighet har i all evighet vært identisk med dens skjulthet, og dens skjulthet identisk med dens åpenbaring. Det som tilsiktes med «Guds åpenbaring», er den guddommelige sannhets tre, som ikke betegner noen annen enn ham, og det er dette guddommelige tre som har oppreist og vil oppreise budbringere, og som har åpenbart og alltid vil åpenbare skrifter. Fra evighet til evighet har dette sannhetens tre tjent og vil alltid tjene som tronen for Guds åpenbaring og skjulthet blant hans skapninger, og i enhver tidsalder gjøres det åpenbart gjennom hvem han enn vil. Ved tiden for åpenbaringen av Koranen gjorde han sin transcendent makt gjeldende gjennom Muḥammads komme, og da Bayánen ble åpenbart, viste han sin overlegne makt ved at Bayánens Punkt fremsto, og når «han som Gud vil åpenbare» skal skinne frem, vil det være gjennom ham at han vil godtgjøre sannheten i sin tro, slik han behager, med hva han enn behager, og for hva han enn behager. Han er sammen med alle ting, men intet er sammen med ham. Han er ikke inne i en ting, ei heller over den eller ved siden av den. Enhver henvisning til at han sitter på tronen, innebærer at talsmannen for hans åpenbaring er satt på den transcendent myndighets sete. ...

² Han har eksistert i all evighet og vil i all evighet fortsette å eksistere. Han har vært uutgrunnelig for alle mennesker og vil for evig så forbli, for alle utenom ham er blitt og vil for alltid bli skapt ved hans befalings kraft. Han er opphøyet over all omtale eller lovprisning og er helliget hinsides ethvert rosende ord eller hinsides enhver sammenligning. Ingen skapt ting fatter ham, mens han i sannhet fatter alle ting. Selv når det sies at «ingen skapt ting fatter ham», viser dette til hans

åpenbarings speil, det vil si «han som Gud vil åpenbare». Han er virkelig altfor høy og opphøyet til at noen kan hen vise til ham. *II, 8.*

4

UTDRAG FRA DALÁ'IL-I-SAB'IH
(DE SJU BEVIS)

4:1

Du har stilt spørsmål vedrørende religionens grunnleggende læresetninger og dens forordninger. Vit du, at det som kommer først og fremst i religion, er kunnskapen om Gud. Denne når sin fullendelse i erkjennelsen av hans guddommelige enhet, som i sin tur fullbyrdes i anerkjennelsen av at hans velsignede og opphøyede helligdom, setet for hans altoverskyggende majestet, er helliggjort fra alle egenskaper. Og vit at i denne tilværelsens verden kan kunnskapen om Gud aldri oppnås uten gjennom kunnskapen om ham som er den guddommelige virkelighets daggry.

4:2

Nådige Gud! I de islamittiske land er det for tiden sju mektige herskere som styrer verden. Ingen av dem er blitt underrettet om hans [Bábs] åpenbaring. Og skulle de være underrettet, har ingen av dem trodd på ham. Hvem vet om de ikke kommer til å forlate denne nedre verden fylt av lengsel, uten å ha innsett at det de ventet på, allerede hadde skjedd. Dette er det som hendte med de fyrster som holdt seg til Evangeliet. De ventet på at Guds profet [Muhammad] skulle komme, og da han sto frem, gjenkjente de ham ikke. Se, hvor store beløp disse statsoverhoder bruker, uten selv

den minste tanke på å utpeke en tjenestemann til å gi underretning i deres egne riker om Guds åpenbaring! Ved å gjøre dette ville de ha oppfylt hensikten med at de ble skapt. Alle deres ønsker har dreiet seg om og dreier seg fremdeles om å etterlate seg spor av sine navn.

4:3

¹ **T**enk likeledes over Guds Apostels religionsordning, som varte i tolv hundre og sytti år* frem til daggryet for Bayánens manifestering. Han ga alle anvisning om å forvente den lovede Qá'ims komme. Alle gjerninger som i den islamske ordning begynte med Muḥammad, skulle finne sin fullbyrdelse ved at Qá'im fremsto. Gud har latt ham fremstå med det bevis som Guds Apostel ble utstyrt med, slik at ingen av dem som tror på Koranen, kunne nære tvil om gyldigheten av hans Sak, for det er nedtegnet i Koranen at ingen foruten Gud er i stand til å åpenbare vers. I løpet av perioden på 1270 år var ingen av Koranens tilhengere noen gang vitne til at det fremsto en person med avgjørende bevis. Nå har den evig levende Herre åpenbart denne lenge ventede lovede, utstyrt med et overlegent vitnesbyrd, fra et sted som ingen kunne forestille seg, og fra en person med kunnskaper som ble ansett for å være uten betydning. Hans alder er ikke mer enn tjuefem år, men hans heder er slik at ingen av de lærde blant islams folk kan oppvise maken; for et menneskes heder ligger i dets kunnskap. Betrakt de lærde som holdes i ære på

* Fra Muḥammads erklæring; dette skjedde ti år før hijrah, som markerer startpunktet for den muslimske kalender.

grunn av sin evne til å forstå de hellige skrifter, og Gud har opphøyet dem i den grad at han henviser til dem ved å si at «ingen kjenner denne deres fortolkning unntatt Gud [og de] som er fast forankret i viten».* Hvor merkelig er det ikke da at denne ulærde tjuefemåring skulle bli utvalgt til å åpenbare hans vers på en så forbløffende måte! Hvis de muslimske geistlige har grunn til stolthet over å forstå meningen med de hellige skrifter, så ligger hans heder i å åpenbare skriftene, slik at ingen av dem kan nøle med å tro på hans ord. Så stor er den himmelske makt og kraft som Gud har åpenbart i ham, at om han så ville og ikke ble avbrutt, kunne han i løpet av fem dager og netter åpenbare det som tilsvarende Koranen, som ble nedsendt på tjuetre år. Overvei og tenk etter. Har det fremstått noen lik ham i henfarne tider, eller er denne egenskapen strengt begrenset til ham?

4:4
1

Tenk på de mangfoldige gunstbevisninger gitt av den lovede, og hans nådesutgytelser som har gjennomsyret skaren av islams tilhengere for å sette dem i stand til å oppnå frelse. Se særlig hvordan han som representerer skaperverkets begynnelse, han som er fortolkeren av verset «Jeg er i all sannhet Gud», presenterte seg som Porten [Báb] til den lovede Qá'ims komme, en etterkommer av Muḥammad, og i sin første Bok innskjerpet overholdelsen av Koranens lover, slik at folket ikke skulle bli grepet av forvirring på grunn av en ny Bok og en ny åpenbaring, og skulle kunne se på hans

* Koranen 3:7.

tro som lik deres egen, så de kan hende ikke ville vende seg bort fra sannheten og overse den ting de ble skapt for.

4:5

¹ **L**a meg fremsette noen fornuftsargumenter for deg. Hvis noen ønsker å slutte seg til islams tro i dag, ville da Guds vitnesbyrd være fyllestgjørende for ham? Hvis du hevder at det ikke ville være det, hvordan kan det så ha seg at Gud vil besøke ham etter hans død, og at han vil bli stemplet som «vantro» mens han lever? Dersom du bekrefter at vitnesbyrdet er fyllestgjørende, hvordan ville du bevise dette? I fall din påstand er basert på noe du har hørt, kan ord alene ikke godtas som et bindende vitnesbyrd, men i fall du anser Koranen som vitnesbyrdet, ville dette være et viktig og åpenlyst bevis.

² Se nå på Bayánens åpenbaring. Hvis de som følger Koranen, hadde anvendt lignende bevis på seg selv som dem de fremfører for dem som ikke tror på islam, ville ikke en eneste sjel være blitt berøvet sannheten, og på Oppstandelsens Dag ville alle ha oppnådd frelse.

³ Om en kristen skulle hevde: «Hvordan kan jeg anse Koranen som et vitnesbyrd når jeg ikke er i stand til å forstå den?», så ville en slik påstand ikke kunne godtas. Likeledes bemerket Koranens folk foraktelig: «Vi er ute av stand til å forstå Bayánens veltalende vers, hvordan kan vi da anse den som et vitnesbyrd?» Si til enhver som ytrer slike ord: «O du uopplyste! I kraft av hvilket bevis har du sluttet deg til islams religion? Er det profeten, som ditt øye aldri har sett? Miraklene som du aldri har vært vitne til? Om du uten eget

vitende har godtatt islam, hvorfor har du da gjort det? Men om du har sluttet deg til troen ved å anerkjenne Koranen som vitnesbyrdet, fordi du har hørt de lærde og de troende uttrykke sin maktesløshet overfor den, eller dersom du ved å høre de guddommelige vers og i kraft av din umiddelbare kjærlighet til Guds sanne ord har reagert i en ånd av sann ydmykhet og beskjedenhet – en ånd som er et av de mektigste tegn på sann kjærlighet og forståelse – så er slike bevis blitt og vil alltid forbli ansett som gyldige.»

4:6
1

Anerkjenne ham som er bæreren av guddommelig sannhet, er intet annet enn å anerkjenne Gud, og å elske ham er intet annet enn å elske Gud. Jeg sverger likevel ved Guds sublime essens – han være opphøyet og forherliget – at jeg ikke ønsket at min identitet skulle bli kjent av menneskene, og jeg ga anvisninger om at mitt navn skulle bli skjult, for jeg var fullt klar over udugeligheten hos dette folk, som ikke er noen andre enn de som, med henvisning til ingen ringere person enn Guds Apostel – uforlignelig som han alltid har vært – bemerket at «han er visselig syk på sinnet».* Dersom de nå hevder å være andre enn de menneskene, så gir deres gjerninger vitnemål om at deres påstander er falske. Det som Gud bevitner, er intet annet enn det som hans ypperste vitnesbyrd bevitner. Hvis alle verdens folkeslag skulle vitne om en ting, og skulle han vitne om en annen, så ville hans vitnemål bli betraktet som Guds vitnemål, mens alt annet enn ham har

* Koranen 68:51.

vært som intet og vil alltid så være; for det er gjennom hans makt at en ting antar eksistens.

- 2 Se i hvilken grad disse mennesker retter seg etter spørsmål om tro. I behandlingen av sine egne saker er de vel tilfredse med vitneutsagn fra to rettferdige vitner, og til tross for vittnesbyrdet fra så mange rettferdige mennesker nøler de med å tro på ham som er bæreren av den guddommelige sannhet.

4:7

- 1 **B**evisene som folket ved sin fåfengte fantasi avkrevde Guds Apostel, er stort sett blitt forkastet i Koranen, slik det er blitt åpenbart i suren om Israels barn [sure 17]: Og de sier: «Vi kan aldri tro på deg før du lar en kilde velle frem av jorden for oss, eller du får en have med palmer og druer, og lar bekker sprudle mellom dem i overflod, eller du lar himmelen falle ned over oss i småstykker, slik du har sagt, eller bringer Gud og englene som garanti, eller du får et gullpyrdet hus, eller du stiger opp til himmelen! Og vi vil ikke tro på din himmelferd før du sender ned til oss et skriftstykk som vi kan lese!»
Si: 'Ære være Herren! Er jeg noe annet enn et menneske, et sendebud?'

- 2 Vær nå rettferdig! Araberne ytret slike ord, og tilskyndet av din attrå krever du nå enda flere ting? Hva er forskjellen mellom deg og dem? Hvis du tenker deg om en stund, vil det bli klart at det påhviler en ringe tjener å slå seg til ro med hvilket som helst bevis Gud har utpekt, og ikke å følge sin egen fåfengte fantasi. Dersom folkets ønsker skulle bli etterkommet, ville det ikke gjenstå en eneste vantroende på jord. For straks Guds Apostel hadde oppfylt folkets ønsker,

ville de uten å nøle ha tilsluttet seg hans tro. Måtte Gud bevare deg, om du skulle søke noe bevis i henhold til din selviske attrå; det anstår deg snarere å opprettholde det ufeilbare bevis som Gud har utpekt. Målet for din tro på Gud er kun å sikre hans velbehag, Hvordan har det seg da slik at du som et bevis på din tro søker en ting som har vært og er motsatt hans velbehag?

4:8

Fri deg fra alle tilknytninger til alt unntatt Gud, berik deg ¹
i Gud ved å gi avkall på alt utenom ham, og fremsi denne
bønn:

Si: Gud er alle ting tilstrekkelig fremfor alle ting, og intet ²
i himlene eller på jorden eller i hva som enn ligger mellom
dem, er tilstrekkelig uten Herren din Gud. Sannelig, han er
i seg selv den vitende, den opprettholdende, den allmektige.

Se ikke på Guds alltilstrekkelige kraft som en tåpelig ³
vrangforestilling. Den er den ekte tro som du nærer overfor
Guds manifestasjon i enhver religionsordning. Slik en tro
er tilstrekkelig over alle ting som finnes på jorden, mens
utover tro ville ingen skapt ting på jorden strekke til for deg.
Hvis du ikke er troende, vil den guddommelige sannhets tre
fordømme deg til utslettelse. Hvis du er en troende, skal din
tro være deg tilstrekkelig over alle ting som finnes på jorden,
om du så intet skulle eie.

4:9

¹ **I** en overlevering er det nedtegnet at blant hele skaren av kristne var det ikke mer enn sytti som sluttet seg til Guds Apostels tro. Skylden faller på deres lærde, for om disse hadde trodd, ville storparten av deres landsmenn ha fulgt dem. Så se da hva som er skjedd! Kristendommens lærde menn ansees som lærde, fordi de vokter over Kristi lære, og dog, betrakt hvordan de selv har vært årsak til at mennesker ikke har mottatt troen og oppnådd frelse! Er det fremdeles ditt ønske å følge i deres fotspor? Jesu tilhengere underkastet seg sine geistlige for å oppnå frelse på Oppstandelsens Dag, og som et resultat av denne lydighet havnet de til sist i ilden, og på den dag da Guds Apostel fremsto, utelukket de seg fra å gjenkjenne hans opphøyede person. Ønsker du å følge slike geistlige?

² Nei, ved Gud, vær du hverken en geistlig uten dømmekraft eller en tilhenger uten dømmekraft, for begge disse skal fortapes på Oppstandelsens Dag. Snarere sømmer det seg for deg å være en klartenkt geistlig, eller å vandre Guds vei med innsikt ved å adlyde en sann religionsleder.

³ I hvert land ser du åndelige ledere uten tall som er blottet for sann dømmekraft, og blant hvert folk møter du myriader av tilhengere som fullstendig mangler den samme egenkap. Overvei dette en stund i ditt hjerte, forbarm deg over deg selv, og vend ikke oppmerksomheten bort fra bevis og vitnesbyrd. Men søk ikke bevis og vitnesbyrd ifølge din egen tomme innbilning; nei, grunn heller dine bevis på det Gud har utpekt. Enn videre skal du vite at hverken det å være lærd eller å være en tilhenger, i seg selv er en kilde til heder. Er du en lærd mann, så blir din kunnskap en ære, og er du

en tilhenger, så blir din tilslutning til lederskap en ære, bare når disse er i samsvar med Guds velbehag. Og vøkt deg for å anse Guds velbehag som en tom forestilling. Guds velbehag er det samme som hans budbringers velbehag. Betrakt Jesu tilhengere. De søkte ivrig Guds velbehag, og dog oppnådde ingen av dem hans Apostels velbehag, som er identisk med Guds velbehag, med unntak av dem som sluttet seg til hans tro.

4:10

Ditt brev er lest. Hvis denne åpenbarings sannhet skulle 1
 påvises ved en detaljert bevisførsel, ville alle de ruller som finnes i himmel og på jord, ikke strekke til for å romme disse bevis.

Men emnets gehalt og essens består i at det ikke kan 2
 herske noen tvil om at Gud fra evighet av har vært ikledd sitt opphøyede vesens selvstendige herredømme og i evighet vil forbli utilgjengelig i sin transcendent majestetets hellige essens. Ingen skapning har noensinne erkjent ham slik det sømmer seg å erkjenne ham, ei heller har noen skapning noen gang lovprist ham slik det er hans lovprisning verdig. Han er opphøyet over ethvert navn og helliget fra enhver sammenligning. Gjennom ham blir alle ting gjort kjent, mens hans virkelighet befinner seg for høyt til å bli kjent gjennom noen utenom ham. Hans skapende prosess har ikke hatt noen begynnelse og kan ikke ha noen ende, ellers ville hans himmelske nåde måtte opphøre. Gud har oppreist profeter og åpenbart Bøker så tallrike som verdens skapninger, og vil i all evighet fortsette å gjøre det.

- 3 Hvis du seiler på det hav som utgjøres av Guds navn, som gjenspeiles i alle ting, vit da at han er opphøyet over og helliggjort fra å bli kjent gjennom sine skapninger eller å beskrives av sine tjenere. Alt du ser, er blitt frembrakt ved hans viljes virke. Hvordan kan derfor en slik skapt ting vitne om hans vesensbetingede enhet? Guds eksistens i seg selv vitner om hans egen enhet, mens enhver skapt ting ved selve sin natur gir vitnesbyrd om at den er blitt formet av Gud. Slik er den fullkomne visdoms bevis slik det vurderes av dem som seiler på den guddommelige sannhets ocean.
- 4 Men hvis du seiler på skapelsens hav, vit da at Den Første Ihukommelse, som er Guds Første Vilje, kan lignedes med solen. Gjennom sin makts velde har Gud skapt ham og har fra den begynnelse som ikke har noen begynnelse, latt ham bli manifestert i enhver religionsordning gjennom sin befalings tvingende kraft, og Gud vil fortsette å manifestere ham i henhold til sitt uovervinnelige siktemåls behag til den ende som ikke kjenner noen ende.
- 5 Og vit at han virkelig ligner solen. Dersom solens oppstigninger skulle fortsette til den ende som ingen ende har, så har det likevel ikke vært og vil heller aldri være mer enn én sol; og skulle dens nedganger fortsette for alltid, har det likevel ikke vært og vil heller aldri være mer enn én sol. Det er denne Første Vilje som viser seg strålende i enhver profet og taler i enhver åpenbart Bok. Den kjenner ingen begynnelse, for Den Første avleder sin førsthet fra den; og den kjenner ingen ende, for Den Siste skylder den sin sisthet.
- 6 I tiden for den første manifestasjon fremsto Den Første Vilje i Adam; på Noahs tid ble den kjent i Noah; på Abrahams tid i ham; og slik på Mose dag; på Jesu dag; på dagen for

Muḥammad, Guds sendebud; på dagen for «Bayánens Punkt»; på dagen for «ham som Gud vil åpenbare»; og på dagen for den som vil fremstå etter «ham som Gud vil åpenbare». På dette bygger den indre mening i ordene som ble uttalt av Guds Apostel om at «Jeg er alle profetene», siden det som skinner strålende i hver og en av dem, har vært og alltid vil forbli den ene og samme sol.

5

UTDRAG FRA KITÁB-I-ASMÁ'
(NAVNENES BOK)

5:1
1
O dere som er tilgodesett med Bayánen! Fordøm ikke hverandre, før den gamle evighets dagstjerne skinner frem over hans sublimitets horisont. Vi har skapt dere fra ett tre og gitt dere å være som bladene og fruktene av det samme tre, så dere må hende kan bli en kilde til trøst for hverandre. Betrakt ikke andre annerledes enn dere betrakter dere selv, slik at ingen avskyfølelse kan råde mellom dere og dermed utelukke dere fra «ham som Gud vil åpenbare» på Oppstandelsens Dag. Det sømmer seg for dere alle å være ett udelelig folk; slik bør dere vende tilbake til «ham som Gud vil åpenbare».

2
De som har berøvet seg selv denne oppstandelse på grunn av sitt gjensidige hat eller ved å anse at de selv har rett og andre tar feil, ble tuktet på Oppstandelsens Dag fordi de hadde vist slikt hat i løpet av sin natt.* Dermed berøvet de seg selv synet av Guds åsyn, og det av ingen annen grunn enn gjensidige fordømmelser.

3
O dere som er tilgodesett med Bayánen! Dere bør gjøre slike gjerninger som ville behage Gud, deres Herre, og ved

* Med «natt» menes perioden mellom to guddommelige åpenbaringer da sannhetens sol ikke er synlig til stede blant menneskene. I den persiske Bayán, II, 7, sier Báb: «O Bayánens folk! Opptre ikke slik som Koranens folk har opptrådt. For hvis dere gjør det, vil frukten av deres natt bli til intet.»

det finne behag hos «ham som Gud vil åpenbare». Omgjør ikke deres religion til et middel for materiell vinning idet dere anvender livet til forfengelige sysler, og på Oppstandelsens Dag dermed arver det som ville mishage «ham som Gud vil åpenbare», mens dere anser at dere gjør det som er rett. Men om dere utviser fromhet i deres tro, vil Gud ganske visst nære dere fra sin himmelske nådes skattkammer.

4 Vær oppriktige i deres troskap mot «ham som Gud vil åpenbare», av hensyn til Gud, deres Herre, så dere ved deres hengivenhet til hans tro må hende kan bli frelst på Oppstandelsens Dag. Ta dere i akt så dere ikke lar hverandre bli hyllet i slør på grunn av de stridigheter som i løpet av deres natt kan oppstå blant dere som følge av problemene dere møter, eller med hensyn til slike saker som deres høyhet eller lavhet, nærhet eller fjernhet.

5 Således har vi fast formant dere – i sannhet en behørig formaning – så dere må hende kan holde godt fast ved den og dermed oppnå frelse på Oppstandelsens Dag. Den tid nærmer seg da dere vil ha fred med dere selv hjemme, og se: «han som Gud vil åpenbare» vil ha fremstått, og Gud ønsker at dere vender tilbake til ham, akkurat slik Gud frembrakte dere gjennom Det Første Punkt. Dere vil likevel alle søke veiledning mens dere følger tilskyndelsene fra deres egne begjær. Noen av dere er fylt av stolthet på grunn av deres religion, andre på grunn av sin lærdom. Alle som én vil dere holde dere til noen del av Bayánen som et middel til selvforherligelse. *XVI, 19.**

* Kitáb-i-Asmá' er inndelt i våhider og kapitler, som disse tallene viser til.

5:2

Gud er helliget fra sine tjenere, og ingen direkte forbindelse eksisterer noensinne mellom ham og noen skapt ting, mens dere alle har reist dere på hans befaling. Sannelig, han er deres Herre og deres Gud, deres Mester og deres Konge. På sin befaling forordner han deres bevegelser om dagen og om natten. 1

Si, «han som Gud vil åpenbare» er virkelig Guds Første Slør. Over dette slør kan dere ikke finne annet enn Gud, mens dere under det kan skjelne alle ting som utgår fra Gud. Han er den usette, den utilgjengelige, den mest opphøyede, den høystelskede. 2

Hvis dere søker Gud, anstår det dere å søke «ham som Gud vil åpenbare», og hvis dere nærer ønsket om å bo i navnenes ark, vil dere bli utmerket som veiledere til «ham som Gud vil åpenbare», om dere bare trodde på ham. Gjør derfor deres hjerter i sannhet til daglysninger for hans opphøyede navn, som nedtegnet i Boken, og lik speil plassert foran solen vil dere være i stand til å motta opplysning. *XVI, 17.* 3

5:3

Dersom en person påberoper seg en sak og fremsetter sine bevis, så kreves det av dem som søker å motbevise ham, at de fremlegger like gode bevis som han gjør. Hvis de lykkes i å gjøre dette, vil hans ord vise seg å være tomme, og de vil gå av med seieren. I motsatt fall vil hverken hans ord opphøre eller bevisene han har fremsatt, bli ugyldige. Jeg formaner dere, o dere som er tilgodesett med Bayánen: Om dere vil hevde deres overlegenhet, imøtegå da ingen sjel uten å fremsette bevis lik dem han har fremført, for sannheten 1

skal fastslås med grundighet, mens alt annet enn den med sikkerhet skal forgå.

2 Hvor tallrike var vel ikke de som innlot seg i strid med Muḥammad, Guds Apostel, og som til slutt ble gjort til skamme, ettersom de ikke maktet å fremsette bevis lik dem Gud hadde nedsendt til ham. Hadde de vært beskjedne og fordringsløse, og hadde de innsett hva slags bevis han var gitt, ville de aldri ha utfordret ham. Men de anså seg selv som forkjempere for sin egen religion. Derfor tok Gud dem fatt som de fortjente, og forsvarte sannheten gjennom sannhetens kraft. Dette er hva dere tydelig kan merke i dag, i den muhammedanske åpenbaring.

3 Hvem er det menneske blant dere som kan utfordre virkelighetens opphøyede troner i hver religionsordning, når alt som er til, er fullstendig avhengig av dem? Sannelig, Gud har utslettet alle som har satt seg opp imot disse fra den begynnelse som ikke har noen begynnelse, til denne dag, og har gitt avgjørende bevis for sannheten gjennom sannhetens kraft. Sannelig, han er den allmektige, den altformående, den allsterke. *XVII, 11.*

5:4

1 **O** dere som er tilgodesett med Bayánen! Vær aktsomme på Oppstandelsens Dag, for på den dag vil dere tro fast på Bayánens Váḥid, skjønt dette, lik deres tidligere religion som viste seg å være til ingen nytte, på ingen måte kan gagne dere med mindre dere tilslutter dere Saken utgått fra «ham som Gud vil åpenbare» og tror på det han forordner. Ta dere derfor vel i akt så dere ikke utelukker dere fra ham

som er utspringet for alle budbringere og skrifter, mens dere holder fast ved deler av læren som er utgått fra disse kilder. *XVII, 15.*

5:5

Tenk på hvordan de som åpner sine hjerter for opp- 1
havsmannen til en åpenbaring på den tid da denne
åpenbaring kommer til syne, anerkjenner sannheten, mens
hjertene hos dem som ikke begriper sannheten, forsnevres,
fordi de selv stenger seg ute fra ham. Gud har imidlertid i
likt monn skjenket begge parter et åpent hjerte. Gud ønsker
ikke å innsnevre hjertet hos noen, om det så skulle være en
maur, og langt mindre hjertet hos en høyerestående skapning,
uten når denne selv lar seg innhulle i slør, for Gud er alle tings
skaper.

Skulle du åpne hjertet hos en eneste sjel, ved å hjelpe ham 2
å slutte seg til hans Sak «som Gud skal åpenbare», ville ditt
innerste vesen bli fylt av dette ærefryktinngytende Navns
inspirasjon. Det faller derfor i din lodd å utføre denne oppgave
på Oppstandelsens Dager, for folk flest er hjelpeløse, og kunne
du åpne deres hjerter og fordrive deres tvil, ville de vinne
adgang til Guds tro. Omsett derfor denne egenskap til virke-
lighet så godt du overhodet evner i dagene forbundet med
«ham som Gud skal åpenbare». For sikkert er det at hvis du
åpner et menneskes hjerte for hans skyld, så vil dette være
bedre for deg enn enhver velgjerning; for handlinger kommer
i annen rekke i forhold til troen på ham og vissheten om hans
virkelighet. *XVII, 15.*

5:6

¹ **P**ass på å vurdere ordene fra enhver sjel nøye, og hold så fast ved de bevis som bekrefter sannheten. Hvis dere ikke finner sannhet i en persons ord, så gjør dem ikke til gjenstand for strid, for i Bayánen er dere gitt forbud mot å hengi dere til tom ordstrid og disputt, så dere på Oppstandelsens Dag må hende ikke må begynne å argumentere og strides med «ham som Gud vil åpenbare». *XVII, 16.*

5:7

¹ **N**år «han som Gud vil åpenbare» kommer til dere på Oppstandelsens Dag med avgjørende bevis, da vil dere hevde at hans Sak er blottet for sannhet, mens Gud i Bayánen har underrettet dere om at det ikke finnes noen likhet mellom Saken fra «ham som Gud vil åpenbare» og andres sak. Hvordan kan noen utenom Gud åpenbare et vers som overvelder hele menneskeheten? Si, Gud er stor! Hvem andre enn «han som Gud vil åpenbare» kan spontant fremsi vers som utgår fra hans Herre – en dåd som intet dødelig menneske noensinne kan håpe å prestere?

² Sannhet kan på ingen måte gjendrives med noe annet enn den selv; gid dere kunne grunne over hans bevis. Ingen villfarelse kan noen gang forveksles med sannhet, om dere bare grunner over vitnesbyrdet fra Gud, den sanne.

³ Hvor stort har vel ikke tallet vært på dem som med urette har gjort krav på en sak innen islam, og dere fulgte i deres fotspor uten å ha bevitnet et eneste prov. Hvilket bevis kan dere da fremlegge i deres Herres nærvær, om dere bare tenker dere om en stund?

Ta dere vel i akt i deres natt,* så dere ikke blir en årsak til 4
bedrøvelse for noen sjel, uansett om dere skulle være i stand
til å oppdage bevis hos ham eller ei, så dere på Oppstandelsens
Dag kanskje ikke vil bedrøve ham som har ethvert bevis i sitt
grep. Og når dere ikke skjelner Guds vitnesbyrd hos en person,
vil det i sannhet mislykkes ham å manifestere sannhetens
kraft; og for å ta seg av ham er Gud tilstrekkelig. Faktisk
bør dere ikke bedrøve en person av noen grunn; ganske visst
vil Gud stille ham på prøve og bringe ham til regnskap. Det
anstår dere å holde fast ved vitnesbyrdet i deres egen tro og å
overholde forordningene fastlagt i Bayánen.

Dere er som mannen som anlegger en hage og planter 5
frukttrær av alle slag i den. Når tiden forestår da han, eieren,
skal komme, vil dere ha tatt hagen i besittelse i hans navn,
og når han så kommer i egen person, vil dere stenge ham ute
fra den.

Vi plantet i sannhet Koranens tre og utstyrte dens hage 6
med frukt av alle slag, som dere alle har forsynt dere av. Da
vi så kom for å overta det vi hadde plantet, lot dere som om
dere ikke kjente ham som er Herren over det.

Vær ikke årsak til sorg for oss, og forhold heller ikke oss 7
denne hage som tilhører oss, selv om vi er uavhengige av alt
dere besitter. Enn videre vil vi ikke gjøre denne eiendom-
men til lovlig eie for noen av dere, enn ikke så meget som et
sennepsfrø. Sannelig, det er vi som fører regnskap.

Vi har plantet Bayánens hage i navnet til «ham som Gud 8
vil åpenbare» og har gitt dere adgang til å bo der inntil tiden
for hans manifestering; fra det øyeblikk da Saken fra «ham

* Se fotnote side 131.

som Gud vil åpenbare» innvarsles, forbyr vi dere alle de ting dere anser som deres egne, med mindre dere med tillatelse fra deres Herre skulle være i stand til å gjenvinne eiendomsretten til dem. *XVIII, 3.*

5:8

¹ **O** dere som er gitt Bayánen! Vær årvåkne, så dere ikke i dagene til «ham som Gud vil åpenbare» i virkeligheten turer frem med det som bare ville mishage ham, mens dere anser dere selv for å søke Guds behag, slik de gjorde som levde i Det Første Punkts dager, og som det aldri falt inn at de søkte ting som gikk på tvers av det som Gud hadde hatt til hensikt. De stengte seg ute fra Gud som ved et slør og overholdt ikke det han hadde ønsket at de skulle gjøre som sanne troende. De grunnet ikke over slike mennesker som levde i Muḥammads dager, de som likeledes mente seg å søke Guds velbehag, mens de i virkeligheten hadde avskåret seg fra det straks de hadde unnlatt å vinne Muḥammads velbehag. Likevel forsto de ikke.

² O dere som er tilgodesett med Bayánen! Anse ikke dere selv for å være lik det folk som fordum ble gitt Koranen eller Evangeliet eller andre skrifter, siden dere ved tiden for hans manifestering vil forville dere lenger bort fra Gud enn de gjorde. Hvis dere skulle komme til å utestenge dere selv, ville det aldri falle dere inn at dere ble utestengt fra ham. Det anstår dere å betenke hvordan det folk som Koranen ble gitt til, ble utestengt fra sannheten, for dere vil faktisk opptre på lignende vis, idet dere tror dere å gjøre godt. Hvis dere oppfatter i hvor stor grad dere berøves Gud, vil dere ønske å ha forsvunnet fra jordens overflate og å ha gått i glemme.

Den dag vil komme da dere oppriktig vil ønske å vite det som ville bli møtt med Guds velbehag, men akk – dere vil ikke finne noen sti til ham. Lik kameler som vandrer målløst omkring, vil dere ikke finne en beitemark der dere kan samles og forenes om en Sak som dere trygt kan tro på. På den tid vil Gud la sannhetens sol skinne frem og la sin gavmildhets og nådes oseaner bruse, mens dere vil ha valgt små vanndråper som gjenstand for deres attrå og vil ha berøvet dere selv hans oseaners rikelige vannmengder.

Dersom dere nærer noen tvil i denne sak, tenk da på det 3 folk som ble gitt Evangeliet. Da de ikke hadde noen tilgang til Jesu apostler, søkte de Herrens behag i sine kirker i håp om å erfare hva som ville være antagelig for Gud, men der fant de ingen sti til ham. Da Gud så manifesterte Muḥammad som sin budbringer og som sitt velbehags gjemme, forsømte de å belive sjelen fra kilden med det levende vann som strømmet frem fra deres Herres nærvær, og fortsatte å streife forvirret omkring på jorden på leting etter en skarve vanndråpe i den tro at de gjorde rettferdige gjerninger. De opptrådte slik det folk som Koranen ble gitt til, gjorde og fortsatt gjør.

O dere som er tilgodesett med Bayánen! Dere kan opptre 4 på lignende måte. Ta dere derfor i akt, så dere ikke berøver dere selv oppnåelsen av hans nærvær som er Guds manifestasjon, til tross for at dere dag og natt har bedt om å få skue hans åsyn; og vær varsomme, så dere ikke skal avskrekkes fra å nå hans velbehags osean, når dere rådløse og til ingen nytte streifer omkring på jorden på leting etter en dråpe vann.

Si, Guds vitnesbyrd er fullbyrdet i Bayánen, og ved dens 5 åpenbaring har Guds nåde nådd sin høyeste fullbyrdelse for hele menneskeheten. La ingen blant dere si at Gud har forholdt

dere utgytelsen av sin gavmildhet, for Guds barmhjertighet mot dem som ble gitt Bayánen, er visselig blitt fullbyrdet og fullendt inntil Oppstandelsens Dag. Gid dere kunne tro på Guds tegn. *XVI, 13.*

5:9

¹ **G**ud har i sannhet latt Bayánens folk bli til gjennom kraften hos ham som Bayánen ble åpenbart for, som en forberedelse for den dag da de vil vende tilbake til sin Herre.

² De som vil vise troskap mot «ham som Gud vil åpenbare», er virkelig de som har fattet meningen med det som er blitt åpenbart i Bayánen; de er i sannhet de oppriktige, mens de som vender seg bort fra ham når han fremstår, vil fullstendig ha mislykkes i å forstå en eneste bokstav av Bayánen, selv om de bekjenner tro og forvisning vedrørende hva som enn er åpenbart i den, eller overholder dens forskrifter.

³ Si, enhver positiv og prisverdig betegnelse i Bayánen er kun en hentydning til dem som anerkjenner «ham som Gud vil åpenbare», og som med visshet tror på Gud og på hans hellige skrifter, mens enhver negativ betegnelse i den er ment å henvise til slike som avviser «ham som Gud vil åpenbare», selv om de kan handle rettskaffent innen de grenser som er fastsatt i Bayánen. Si, hvis dere slutter dere til sannheten på Oppstandelsens Dag, vil Gud visselig tilgi dere for deres natt* og vil gi dere forlatelse.

⁴ Når det gjelder dem som trofast har overholdt forordningene i Bayánen fra dens åpenbarings begynnelse inntil den dag

* Se fotnote side 131.

da «han som Gud vil åpenbare» vil fremstå, disse er virkelig ledsagerne i hans velbehags paradís, de som vil bli herliggjort i Guds nærvær og bo i hans himmelske hages pauluner. En ørliten brøkdél av et øyeblikk fra det øyeblikk da Gud vil ha åpenbart ham som er manifestasjonen av hans eget selv, vil likevel hele forsamlingen av Bayánens tilhengere bli stilt på prøve. *XVII, 1.*

5:10

Siden du trofast har adlydt Guds sanne religion i fortiden, ¹ sømmer det seg for deg å følge hans sanne religion heretter, ettersom enhver religion utgår fra Gud, hjelperen i fare, den selvbestående.

Han som har åpenbart Koranen for Muḥammad, Guds ² Apostel, og i islams tro har forordnet det som behaget ham, har likeledes åpenbart Bayánen, på den måte dere er blitt lovet, for ham som er deres Qá'im,* deres veileder, deres Mihdí,** deres Herre, han som dere hyller som manifestasjonen av Guds mest utmerkede titler. Sannelig, motstykket til det som Gud åpenbarte for Muḥammad i løpet av tjuetre år, er blitt åpenbart for meg i løpet av to dager og to netter. Men som forordnet av Gud skal det ikke gjøres noen forskjell mellom de to. Han har i sannhet makt over alle ting.

Jeg sverger ved livet til «ham som Gud vil åpenbare»! Min ³ åpenbaring er virkelig mer forvirrende enn Muḥammads, Guds Apostels, hvis du bare stanser opp for å tenke grundig

* Han som reiser seg (Da Gud var her, kapittel 4, side 57).

** En som blir ledet (Da Gud var her, kapittel 4, side 57).

over Guds dager. Se hvor merkelig det er at en person som er fostret blant Persias folk, skulle bli bemyndiget av Gud til å forkynne slike ugjendrivelige ytringer som bringer ethvert lærd menneske til taushet, og bli satt i stand til spontant å åpenbare vers raskere enn noen har mulighet til å skrive dem ned. Sannelig, ingen Gud er der utenom ham, hjelperen i fare, den selvbestående. *XVI, 18.*

5:11

- 1 **N**år det gjelder dem som har utestengt seg selv fra Guds åpenbaring, så har de faktisk ikke forstått betydningen av en eneste bokstav i Koranen, heller ikke har de tilegnet seg den ringeste anelse om islams tro, ellers ville de ikke ha vendt seg bort fra Gud, som har frembrakt dem, som har næret dem, gjort at de døde og skjenket dem liv, idet de holdt fast ved deler av sin religion og tenkte at de utførte rettferdig arbeid for Guds skyld.
- 2 Hvor tallrike er vel ikke versene som er åpenbart om de smertelige prøvelser dere skal gjennomgå på Dommens Dag, likevel ser det ut til at dere aldri har lest dem; og hvor stort er vel ikke tallet på åpenbarte overleveringer angående påkjenningene som vil innhente dere på dagen for vår gjenkomst, og dog synes dere aldri å ha sett dem for deres øyne.
- 3 Dere tilbringer alle deres dager med å uttenke vedtekter og regler for prinsippene i deres tro, mens det som gagnar dere i alt dette, er å forstå deres Herres velbehag og i fellesskap å bli intimt fortrolige med hans høye siktemål.
- 4 Gud har gjort sitt eget selv kjent for dere, men dere har ikke evnet å gjenkjenne ham; og den ting som på Dommens

Dag vil vende dere bort fra Gud, er deres gjerningers bedragerske karakter. Gjennom hele livet har dere fulgt deres religion for å vinne Guds velbehag, men på den ytterste dag lukker dere dere selv ute fra Gud og vender dere bort fra ham som er deres lovede. *XVII, 1.*

5:12

O dere som er tilgodesett med Bayánen! Dere skal bli stilt på prøve, lik dem som Koranen ble gitt til. Ha medlidenhet med dere selv, for dere skal bevitne den dag da Gud vil ha åpenbart ham som er manifestasjonen av hans eget selv, utstyrt med klare og ugjendrivelige bevis, mens dere klynger dere til de ord Bayánens vitner har ytret. På den dag vil dere fortsette å streife forvirret om, som kameler, på leting etter en dråpe av livets vann. Gud vil la oseaner av levende vann strømme frem fra nærværet av «ham som Gud vil åpenbare», mens dere vil nekte å slukke tørsten derav, til tross for at dere betrakter dere selv som deres tros gudfryktige vitner. Ja, og atter ja! Dere vil fare vill langt hinsides de folkeslag som Evangeliet eller Koranen eller ethvert annet skrift ble gitt til. Ta dere vel i akt, for Guds Sak vil komme over dere på en tid da dere alle vil trygle og i tårer bønnfalle Gud om at dagen for hans manifestering må komme; men når han kommer, vil dere nøle og ikke være av dem som er vel forvisset i hans tro.

Vokt dere, så dere ikke bedrøver ham som er deres Herres ypperste manifestasjon; sannelig, det koster ikke ham noe å unnvære deres troskap. Vær varsomme, og gjør ingen sjel mismodig, for dere vil ganske visst bli satt på prøve. *XVII, 2.*

5:13

¹ Si, «han som Gud vil åpenbare» vil visselig innfri deres rettigheter som virkelig tror på Gud og på hans tegn, for det er de som fortjener belønning fra hans nærvær. Si, det er langt fra herligheten hos «ham som Gud vil åpenbare» at noen skulle nevne hans navn på denne måten, om dere grunner over Guds Sak i hjertet. Si, han skal rettferdiggjøre Saken ved sin befalings kraft og skal gjøre slutt på all forvrengning av sannheten i kraft av sitt bud. Gud er sannelig mektig over alle ting.

² Om dere ønsker å skjelne sannhet fra villfarelse, betrakt da dem som tror på «ham som Gud vil åpenbare», og dem som mistror ham ved tiden for hans komme. De første representere innbegrepet av sannhet, som bekreftet i Guds Bok, mens de sistnevnte representere innbegrepet av villfarelse, som bekreftet i den samme Bok. Frykt Gud, så dere ikke må gjøre dere til ett med annet enn sannheten, for i Bayánen er dere blitt opphøyet ved å bli anerkjent for å bære navnet til ham som er den evige sannhet.

³ Si, skulle «han som Gud vil åpenbare» uttale at en from og sannferdig tilhenger av Bayánen er falsk, påhviler det dere å bøye dere for hans bud, siden dette er blitt bekreftet av Gud i Bayánen; Gud evner sannelig å forvandle lys til ild når han enn behager; han er visselig mektig over alle ting. Og om en person som dere holder for å være fremmed for sannheten, av ham skulle erklæres å være beslektet med den, far da ikke vill ved å dra hans avgjørelse i tvil i deres forestillinger, for han som er den ypperste sannhet, skaper ting ved sin befalings kraft. Gud omdanner sannelig ild til lys som han vil, og han er virkelig mektig over alle ting. Betenk hvordan sannheten strålte frem som sannhet på den første dag, og

hvordan villfarelse ble åpenbar som villfarelse; slik skal dere likeledes skjelne dem fra hverandre på Oppstandelsens Dag. *XVII, 4.*

5:14

Tenk nøye over det folk som mottok Evangeliet. Deres 1
religiøse ledere ble ansett som Evangeliets sanne veivisere, og likevel ble de til veivisere i villfarelse da de lukket seg ute fra Muḥammad, Guds Apostel, og det på tross av at de hele sitt liv trofast hadde overholdt sin religions forskrifter for å slippe inn i Paradis; men da Gud så gjorde Paradiset kjent for dem, ville de ikke gå inn der. De som mottok Koranen, har handlet likedan. De gjorde sine fromme gjerninger for Guds skyld, og håpet at han kunne sette dem i stand til å slutte seg til de rettferdige i Paradis. Men da Paradisets porter brått ble slått opp for deres blikk, avsto de å tre inn. De lot seg føre inn i ilden, skjønt de hadde søkt tilflukt fra den hos Gud.

Si for visst, det kjennetegn hvorved sannhet kan skilles 2
fra villfarelse, kommer ikke til syne før på Oppstandelsens Dag. Dette vil dere få vite, om dere er av dem som elsker sannheten. Og før Oppstandelsens Dag kommer, skal dere skille sannheten fra alt utenom den ifølge det som er blitt åpenbart i Bayánen.

Hvor tallrike er ikke de mennesker som på Oppstandels- 3
ens Dag vil mene at de selv har rett, mens de ved forsynets tilskikkelse skal bli regnet som villfarne, for så vidt som de kommer til å lukke seg ute som ved et slør fra «ham som Gud vil åpenbare» og nekte å bøye seg i tilbedelse foran ham som er selve hensikten med deres skapelse, slik det er guddommelig forordnet i Boken. *XVII, 4.*

5:15

¹ **S**i, dere vil ikke evne å gjenkjenne den ene sanne Gud eller klart å skjelne den guddommelige ledelses ord, for dere søker og vandrer på en annen sti enn hans. Når som helst dere erfarer at en ny Sak har dukket opp, må dere oppsøke opphavsmannens nærvær og utforske hans skrifter så dere kanskje ikke vil bli utelukket fra å nå frem til «ham som Gud vil åpenbare» ved timen for hans manifestering. Dersom du skulle vandre på sannhetens vei som overlevert av dem som er forlenet med kunnskapen om den innerste virkelighet, da vil Herren din Gud ganske visst frelse deg på Oppstandelsens Dag. Han er sannelig mektig over alle ting.

² I Bayánen har Gud forbudt enhver å avsi dom over noen sjel, for at han ikke skal komme til å avsi dom over Gud, sin Herre, idet han betrakter seg selv som rettferdig, for ingen vet hvordan Guds Sak vil begynne eller ende.

³ O dere som er tilgodesett med Bayánen! Skulle dere bli kjent med at en person fremsetter påstander om en Sak og åpenbarer vers som utad sett rimeligvis ikke er åpenbart av noen annen enn Gud, hjelperen i fare, den selvbestående, fell da ikke dom mot ham, for at dere ikke uforvarende feller dom mot «ham som Gud vil åpenbare». Si, «han som Gud vil åpenbare» er bare en av dere; han vil gjøre seg kjent for dere på Oppstandelsens Dag. Dere vil kjenne Gud når manifestasjonen av hans eget selv gjøres kjent for dere, så dere kan hende ikke vil streife langt bort fra hans sti.

⁴ Gud vil sannelig oppreise «ham som Gud vil åpenbare», og etter ham hvem han enn vil, likesom han har oppreist profeter før Bayánens Punkt. Han har i sannhet makt over alle ting. *XVII, 4.*

5:16

Sannelig, på den første dag åpnet vi brått Paradisets porter på vidt gap for alle verdens folkeslag og utbrøt: «O alle dere skapte ting! Streb etter å få adgang til Paradis, siden dere hele livet har holdt fast ved rettferdige gjerninger for å oppnå det.» Alle mennesker lengter ganske visst etter å tre inn der, men akk, de kan ikke det, på grunn av det deres hender har øvet. Men om du i ditt innerste hjerterom skulle få en sann forståelse av Gud, før han har manifestert seg, ville du bli i stand til å gjenkjenne ham, synlig og strålende, når han avslører seg for alle menneskers øyne. *XVII, 11.*

5:17

Si, fordi dere ihukommer «ham som Gud vil åpenbare» og priser hans navn, vil Gud la deres hjerter svulme av glede, og ønsker ikke dere at hjertet skal være i en så salig tilstand? Hjertene hos dem som virkelig tror på «ham som Gud vil åpenbare», spenner videre enn himmelens hvelving og den vidstrakte jord og hva som enn befinner seg mellom dem. Gud har ikke latt noen hindring tilbake i deres hjerter, enn ikke i monn av et sennepsfrø. Hos dem vil han glede hjerte, ånd, sjel og legeme, og deres dager i medgang eller motgang, ved å opphøye hans navn som er Guds ypperste vitnesbyrd, og utbre ordet fra ham som er daglysningen for deres skapers herlighet.

Sannelig, dette er sjeler som gleder seg over å ihukomme Gud, som får deres hjerter til å svulme ved stråleglansen av kunnskapens og visdommens lys. De søker intet annet enn Gud og hengir seg ofte til å prise ham. De ønsker intet utenom det han ønsker og står rede til å følge hans befaling. Deres hjerter er speil som gjenspeiler hva enn «han som Gud

vil åpenbare» vil. Slik vil Gud fryde hjertet hos dem som virkelig tror på ham og hans tegn, og som er vel forvisset om det kommende liv. Si, det kommende liv er intet annet enn dagene forbundet med fremkomsten av «ham som Gud vil åpenbare».

- 3 Begrens ikke Guds forordninger til deres egne fantasirike forestillinger; betrakt heller med åndens øye alle de ting som Gud etter egen befaling har skapt, slik dere ser ting med legemets øyne. *XVII, 15.*

5:18

- 1 **D**en guddommelige åpenbaring forbundet med hans komme som er deres lovede Mihdí, har vist seg å være langt vidunderligere enn åpenbaringen som Muḥammad, Guds Apostel, ble utstyrt med. Gid dere måtte tenke dypt. Sannelig, Gud oppreiste Muḥammad, Guds Apostel, blant Arabias folk etter at han var blitt førti år gammel – et faktum som enhver av dere bekrefter og holder fast ved ... mens deres forløser ble oppreist av Gud i en alder av tjuefire år blant folk der ingen kan tale eller forstå et eneste arabisk ord. Således blottlegger Gud sin Saks herlighet og påviser sannheten ved kraften i sitt åpenbarte Ord. Han er virkelig den sterke, den allmektige, hjelperen i fare, den høystelskede. *XVII, 4.*

5:19

- 1 **S**i, Gud har sannelig formådd alle ting til å tre inn under skyggen av bekeftelsens tre, med unntak av dem som er inngitt forstandsevne. De har valget mellom enten å tro på

sin Herre og Gud og sette all sin lit til ham, eller å lukke seg ute fra ham og nekte å tro med visshet på hans tegn. Disse to grupper seiler på to hav: bekreftelsens hav og fornektelsens hav.

De som virkelig tror på Gud og hans tegn, og som i hver religionsordning trofast adlyder det som er åpenbart i Boken – slike er i sannhet de som Gud har skapt av fruktene fra sitt velbehags Paradis, og som er av de salige. Men de som vender seg bort fra Gud og hans tegn i hver ordning, disse er det som seiler på fornektelsens hav.

Ved sin befalings kraft har Gud gitt seg selv i oppgave å sikre at bekreftelsens hav blir rådende, og at fornektelsens hav tilintetgjøres ved hans veldes makt. Han er i sannhet mektig over alle ting.

Det påhviler dere sannelig å anerkjenne deres Herre ved tiden for hans manifestering, så dere kanskje ikke havner i fornektelse, og så dere, før en profet oppreises av Gud, kan befinne dere trygt på bekreftelsens hav. For hvis en profet kommer til dere fra Gud, og dere unnlater å vandre på hans vei, da vil Gud omgjøre deres lys til ild. Ta dere derfor i akt, så dere ved Guds nåde og hans tegn må hende kan bli satt i stand til å frelse sjelen. *XVIII, 13.*

5:20

Si, Gud vil sannelig la deres hjerter overgis til fornektelse hvis dere unnlater å anerkjenne «ham som Gud vil åpenbare»; men hvis dere anerkjenner ham, vil Gud fordrive villfarelse fra deres hjerter. ...

På den dag da dere ved Guds vilje ble innviet i Bayánen,

visste noen av dere da hvem som var Den Levendes Bokstaver, eller vitnene, eller vitnesbyrdene, eller hva de troendes navn var? På samme vis ønsker Gud at dere anerkjenner «ham som Gud vil åpenbare» på Oppstandelsens Dag. Vokt dere, så dere ikke som ved et slør utelukker dere selv fra ham som har skapt dere, ved deres aktelse for dem som ble frembrakt etter befaling fra Bayánens Punkt for å opphøye hans Ord. Før Bayánens Punkt hadde frembrakt dere, hadde dere da noe spor av identitet, enn si en skrivelse eller myndighet? Se derfor bort fra deres begynnelse, så dere kanskje kan bli frelst på dagen for deres gjenkomst. Om det ikke hadde vært for å opphøye Det Første Punkts navn, ville Gud ikke ha forordnet Den Levendes Bokstaver for dere, og heller ikke dem som er vitnesbyrdene om hans sannhet, ei heller hans rettferdighets vitner, om dere bare kunne være litt aktpågivende. Alt dette er for å herliggjøre Saken forbundet med «ham som Gud vil åpenbare»; gid dere en stund kunne tenke dere godt om.

- 3 Derfor sømmer det seg at dere vender tilbake til Gud slik dere ble gitt eksistens, og ikke å ytre slike ord som hvorfor eller nei, om dere ønsker at frembringelsen av dere skal bære frukt ved tiden for deres gjenkomst. For ingen av dere som ble født i Bayánen, skal oppnå frukten av deres begynnelse med mindre dere vender tilbake til «ham som Gud vil åpenbare». Han er det som gjorde at deres begynnelse utgikk fra Gud, og at deres gjenkomst vil skje til ham, visste dere det bare. *XVI, 15.*

5:21

- ¹ **H**vor mange mennesker er det vel ikke som pryder seg med silkeskrud hele sitt liv enskjønt de bærer ildens

drakt siden de har avkledd seg den guddommelige ledelses og rettskaffenhetens kledebon; og hvor mange er vel ikke de som bærer klær av bomull eller grov ull hele sitt liv, og som dog, fordi de er utstyrt med den guddommelige ledelses og rettskaffenhetens kledning, i sannhet er iført Paradisets kledebon og finner sin glede i Guds velbehag. Så visst ville det være bedre i Guds øyne om dere kunne gjøre begge deler: pryde dere med den guddommelige ledelses og rettskaffenhetens kledebon og samtidig bære utsøkt silke, om dere nå har råd til å gjøre det. Hvis ikke, så handle i det minste ikke urettferdig, men vær heller fromme og dydige. ...

Var det ikke for den ene grunn at han er nærværende 2
blant dette folk, ville vi hverken ha foreskrevet noen lov eller nedlagt noe forbud. Det er bare for å forherlige hans navn og for å opphøye hans Sak at vi har kunngjort visse lover på vår befaling, eller forbudt de handlinger som vi føler motvilje overfor, slik at dere, ved tiden for hans manifestering, gjennom ham kan oppnå Guds velbehag og avstå fra det som er ham avskyelig.

Si, sannelig, velbehag hos «ham som Gud vil åpenbare» er 3
Guds velbehag, mens mishag hos «ham som Gud vil åpenbare» ikke er noe annet enn Guds mishag. Unngå hans mishag, og fly til hans velbehag for å finne tilflukt. Si: De levende veivisere til hans velbehag er slike som i sannhet tror på ham og er vel forvisset i sin tro, mens de levende vitnesbyrd om hans mishag er de som ikke øyeblikkelig slutter seg til troen og oppnår visshet når de hører versene fra Gud bli utsendt fra hans nærvær eller leser de guddommelige ord som han har åpenbart. *XVI, 14.*

6

UTDRAG FRA
FORSKJELLIGE SKRIFTER

6:1
Si, Gud er Herren, og alle tilber ham. 1
Si, Gud er den sannferdige, og alle hyller ham. 2
Dette er Gud, deres Herre, og til ham skal dere vende 3
tilbake.
Er der noen tvil angående Gud? Han har skapt dere og 4
alle ting. Alle verdens Herre er han.

6:2
Si, sannelig, enhver følgesvenn av denne tro kan, med Guds 1
tillatelse, seire over alle som bor i himmel og på jord og
i hva som enn ligger mellom dem; for dette er virkelig, uten
skygge av tvil, den ene sanne tro. Frykt derfor ikke, og vær
heller ikke sørgmodige.
Si, i samsvar med det som er åpenbart i Boken, har Gud 2
påtatt seg oppgaven med å sikre enhver av sannhetens følges-
venner seier over ett hundre andre sjeler, og for ett hundre
troende overhøyhet over ett tusen ikke-troende, og for ett
tusen av de trofaste herredømme over alle jordens folk og
slekter; for Gud kaller til live hva han enn vil ved sin befalings
kraft. Sannelig, han er mektig over alle ting.
Si, Guds kraft er i hjertet hos dem som tror på Guds enhet 3
og vitner om at det ikke er noen Gud utenom ham, mens

hjertene hos dem som gjør seg til Guds partnere, er maktesløse, blottet for liv på denne jord, for de er visselig døde.

- 4 Den dag nærmer seg da Gud vil gjøre sannhetens skarer seierrike og renske hele jorden, slik at det innen omfanget av hans kunnskap ikke vil gjenstå en eneste sjel med mindre denne virkelig tror på Gud, ikke tilber noen Gud utenom ham, dag og natt bøyer seg i tilbedelse overfor ham og henregnes til slike som er vel forvisset.
- 5 Si, Gud er virkelig den ypperste sannhet, som grann-givelig er sine tjenere overlegen; han er hjelperen i fare, den selvbestående.

6:3

- 1 **G**ud bevitner at der utenom ham ikke finnes noen annen Gud. Ham tilhører rikene i himlene og på jorden og alt som er mellom dem. Han er opphøyet over alle tings forståelse og er utgrunnelig for enhver skapt tings sinn; ingen vil evne å utgrunne hans vesens enhet eller å avsløre hans tilværelses natur. Ingen likemann eller lignelse, ingen sammenligning eller jevnbyrdig kan noensinne forbindes med ham. Lovpris ham, herliggjør ham, bær vitnesbyrd om hans vesens hellighet og enhet, og opphøy hans makt og majestet med vidunderlig lovprisning. Dette vil sette dere i stand til å få adgang til det aller høyeste Paradis. Gid dere hadde fast tro på Guds åpenbarings tegn.
- 2 Dette er den guddommelig innskrevne Bok. Dette er den utfoldede tavle. Si, dette er virkelig den hyppig oppsøkte helligdom, det liflig angende løvblad, den guddommelige åpenbarings tre, det brusende osean, ytringen som lå skjult,

lyset over ethvert lys. ... Ethvert lys er sannelig frembrakt av Gud ved hans befalings kraft. Han er i sannhet lyset i himmelens og jordens rike og i hva som enn befinner seg mellom dem. Ved glansen av sitt lys gir Gud opplysning til deres hjerter og gjør deres trinn faste, så dere kanskje vil prise ham.

Si, dette er visselig hvilens hage, tilbedelsens høyeste punkt, det tre som ingen ferd går bortenfor, det velsignede Lotustre, det mektigste tegn, det fagreste åsyn og det vakreste ansikt. 3

6:4
1
Fra den begynnelse som ikke har noen begynnelse, har alle mennesker bøyd seg i tilbedelse overfor «ham som Gud vil åpenbare» og vil fortsette å så gjøre til den ende som ingen ende har. Hvor besynderlig da at dere ved tiden for hans fremkomst dag og natt skulle hylle det som Bayánens Punkt har pålagt dere, og likevel unnlate å tilbe «ham som Gud vil åpenbare».

6:5
1
O min Gud, hellige du hele dette Tre til ham, så der fra det kan bli åpenbart alle de frukter Gud har skapt i det for ham som Gud har aktet å åpenbare alt som han behager gjennom. Ved din herlighet! Jeg har ikke ønsket at dette Tre noensinne skulle bære noen gren, noe løv eller frukt som ville unnlate å bøye seg overfor ham på hans åpenbarings Dag, eller nekte å prise deg gjennom ham, slik det anstår hans allherlige

åpenbarings herlighet og hans mest sublime skjulthets høyhet. Og skulle du, o min Gud, se noen gren, noe løv eller frukt på meg som på hans åpenbarings Dag har unnlatt å bøye seg for ham, da skjær det vekk, o min Gud, fra dette Tre, for det er ikke av meg og skal heller ikke vende tilbake til meg.

6:6

¹ **H**an – forherliget være omtalen av ham – ligner solen. Dersom et utall av speil skulle bli plassert foran den, ville hvert av dem etter evne gjenspeile glansen av denne sol, og om ingen ble plassert foran den, ville den fortsatt gå opp og gå ned, og speilene alene ville være hyllet i slør overfor dens lys. Jeg har sannelig ikke sviktet i plikten til å formane folket og til å danne måter hvorved de kan vende seg til Gud, sin Herre, og tro på Gud, sin Skaper. Dersom alle på jord skulle være tro mot ham på hans åpenbarings Dag, vil mitt innerste vesen fryde seg, for da vil alle ha nådd høydepunktet i sin eksistens og vil være brakt ansikt til ansikt med sin elskede, og vil i det største monn som er mulig i tilværelsens verden, ha gjenkjent glansen av ham som er hjertets attrå hos dem alle. Hvis ikke, vil min sjel i sannhet bedrøves. Jeg har virkelig pleiet alle ting i denne hensikt. Hvordan kan altså noen bli utestengt fra ham ved slør? For dette har jeg påkalt Gud og vil fortsette å påkalle ham. Han er sannelig nær, rede til å svare.

6:7

¹ **H**erligheten hos «ham som Gud vil åpenbare» står umåtelig over enhver annen herlighet, og hans majestet står

umåtelig over enhver annen majestet. Hans skjønnhet overgår enhver annen legemliggjørelse av skjønnhet, og hans storhet overstiger i uendelig grad enhver annen tilkjennegivelse av storhet. Ethvert lys blekner overfor stråleglansen fra hans lys, og enhver som viser barmhjertighet, kommer til kort overfor tegnene på hans barmhjertighet. Enhver annen fullkommenhet er som intet overfor hans ypperste fullkommenhet, og enhver annen maktoppvisning er som ingenting overfor hans absolutte makt. Hans navn er alle andre navn overlegne. Hans velbehag har forrang fremfor noe annet uttrykk for velbehag. Hans fremragende opphøyelse er langt hinsides rekkevidden for ethvert annet symbol på opphøyelse. Lysglansen fra hans fremtoning overgår langt lysglansen av enhver annen fremtoning. Hans guddommelige fordølgelse er langt mer utgrunnelig enn noen annen fordølgelse. Hans høyhet står umåtelig over enhver annen høyhet. Hans nådige gunst har ikke sin make i noen annen gunstbevisning. Hans kraft overskrider enhver kraft. Hans herredømme er uinntagelig overfor ethvert annet herredømme. Hans himmelske rike er opphøyet over ethvert annet rike. Hans kunnskap gjennomsyrer alle skapte ting, og hans fullendte kraft utstrekker seg over alle vesener.

6:8

Alle mennesker er kommet fra Gud, og til ham skal de alle vende tilbake. Alle skal de fremstå for ham til dom. Han er Herren på oppstandelsens, gjenfødelsens og Dommens Dag, og hans åpenbarte ord er vekten som veier.

1

- 2 Sann død inntreffer når et menneske dør med hensyn til seg selv ved tiden for hans åpenbaring på en slik måte at det ikke søker noen annen enn ham.
- 3 Sann oppstandelse fra graven betyr å bli vakt til live i overensstemmelse med hans vilje, gjennom kraften i hans ytring.
- 4 Paradis er å oppnå hans velbehag, og helvetets evige ild er å bli dømt ved hans rettferdighet.
- 5 Dagen da han åpenbarer seg, er Oppstandelsens Dag, og den skal vare så lenge som han forordner.
- 6 Alt tilhører ham og blir formet av ham. Alle utenom ham er hans skapninger.

6:9

- 1 *I Guds navn, den mest opphøyede, den aller høyeste.*
- 2 **S**annelig, jeg er Gud, ingen Gud er der utenom meg, og alt annet enn meg er kun min skapning. Si, tilbe derfor meg, o dere mine skapninger.
- 3 Jeg har kalt deg til live, har næret deg, beskyttet deg, elsket deg, oppreist deg og nådigst utvalgt deg til å være tilkjenne-givelsen av mitt eget Selv, så du kan fremsi mine vers som forordnet av meg, og kalle enhver som jeg har skapt, til min religion, som nettopp er denne strålende og opphøyede sti.
- 4 Jeg har formet alle skapte ting for din skyld, og jeg har i kraft av min vilje innsatt deg som den høyeste hersker over

hele menneskeheten. Enn videre har jeg bestemt at alle som slutter seg til min religion, skal tro på min enhet, og jeg har forbundet denne tro med ihukommelsen av deg, og etter deg ihukommelsen av slike som du, med min tillatelse, har gitt å være «Den Levendes Bokstaver», og av alt som er blitt åpenbart fra min religion i Bayánen. Dette er så visst det som skal gjøre de oppriktige av mine tjenere i stand til å oppnå adgang til det himmelske Paradis.

Sannelig, solen er kun et tegn fra mitt nærvær, slik at de sanne troende blant mine tjenere i dens oppgang skal kunne se enhver religionsordnings morgengry. 5

I sannhet, jeg har skapt deg gjennom deg selv, deretter formet jeg på min egen forordning alle ting gjennom skaperkraften i ditt Ord. Vi er allmektige. Jeg har utpekt deg til å være begynnelsen og enden, den sette og den skjulte. Sannelig, vi er den allvitende. 6

Ingen annen enn deg er blitt eller vil noensinne bli innsatt som profet, ei heller er noen hellig Bok blitt åpenbart eller kommer til å bli åpenbart til noen annen enn deg. Slik er det forordnet av ham som er den altomfattende, den høystelskede. 7

Bayánen er i sannhet vårt avgjørende bevis for alle skapte ting, og alle verdens folkeslag står maktesløse overfor åpenbaringen av dens vers. Den innbefatter summen av samtlige skrifter, om de hører fortiden eller fremtiden til, likesom du er den betrodde forvalter av alle våre bevis på denne dag. Hvem vi enn ønsker, gir vi adgang til hagene i vårt helligste og ypperste Paradis. Således innvarsles den guddommelige åpenbaring på vår forordning i enhver religionsordning. Vi er sannelig den høyeste hersker. Ja, vi kommer aldri noensinne til å innvarsle en religion uten at den vil bli fornyet i kommende dager. Dette 8

er et løfte vi høytidelig har avlagt. Sannelig, vi står opphøyet over alle ting. ...

6:10

1 *Han er Gud, den høyeste Herre, den overmåte berlige.*

2 **S**i: Priset være Gud som nådigst skjenker enhver som han måtte ønske, evnen til å tilbe seg. Sannelig, der er ingen Gud utenom ham. Ham tilhører de ypperste titler; han er det som lar sitt Ord gå i oppfyllelse slik det behager ham; og han er det som leder dem som har mottatt opplysning, og som søker rettskaffenhetens vei.

3 Frykt Gud, din Herre, og nevnt hans navn om dagen og om aftenen. Følg ikke de vantros tilskyndelser, så du ikke skal bli regnet blant dem som er talsmenn for tomme innbilninger. Adlyd trofast Det Første Punkt som er Herren selv, og vær blant de rettskafne. La intet oppskake deg; heller ikke skal du la deg forstyrre av de ting som etter skjebnens tilskikkelse vil finne sted i denne Sak. Gjør alvorlige bestrebelser for Guds skyld, og betre rettskaffenhetens sti. Skulle du møte de vantro, så sett all din lit til Herren din Gud, og si: Gud er meg tilstrekkelig både i denne og den neste verdens rike.

4 Den dag nærmer seg da Gud skal samle de trofaste. I sannhet, der er ingen Gud utenom ham.

5 Måtte Guds fred være med dem som er blitt ledet rett gjennom den guddommelige ledelses kraft.

*Han er Gud, den øverste hersker, den høyeste sannhet,
som alle trygler om hjelp.*

1

Forherliget er han som besitter herredømmet over himlene 2
og jorden, som har hele skapningens rike i sin hånd, og
som alle skal vende tilbake til. Han er det som fastsetter det
mål som er tildelt hver eneste ting, og som åpenbarer sine
prektige gaver og velsignelser i sin hellige Bok til gagn for
dem som viser takknemlighet overfor hans Sak.

Si, dette jordeliv skal få ende, alle skal utånde og vende 3
tilbake til Herren min Gud, som for deres gjerningers skyld
vil belønne dem som lider med tålmodighet, med de mest
utsøkte gaver. Sannelig, din Gud fastlegger alle tings mål
slik han vil, i kraft av sitt bud; og de som føyer seg etter sin
Herres velbehag, de er sannelig blant de salige.

Din Herre har aldri i tidligere tider oppreist en profet som 4
har unnlatt å kalle folket til sin Herre, og denne dag ligner så
visst fordums tider, om dere grunner over versene som Gud
har åpenbart.

Da Gud utsendte sin profet Muhammad, på den dag var 5
avslutningen av den profetiske tidsalder forutbestemt i Guds
viten. Ja, dette løfte er sannelig gått i oppfyllelse, og Guds
forordning er blitt utført som han har bestemt. Sikkert er det
at vi i dag lever i Guds dager. Dette er de herlige dager hvis
like solens morgenstråler aldri har falt på i fortiden. Dette er
dagene som folk i henfarne tider ivrig ventet på. Hva er det
da som har vederfart dere, slik at dere sover så tungt? Dette
er dagene da Gud har fått sannhetens dagstjerne til å skinne
stråleklart. Hva er det så som har holdt dere tause? Dette er
de fastsatte dager som dere lengtende har ventet på i fortiden

– de dager da Guds rettferdighet skal komme. Takk Gud, o forsamling av troende!

6 La ikke gjerningene til dem som avviser sannheten, lukke dere ute som ved et slør. Slike mennesker har kun myndighet over deres legeme, og Gud har ikke gitt dem makt over deres ånd, sjel og hjerte. Frykt Gud, så det kanskje kan gå dere vel. Alle ting er blitt skapt for deres skyld, og kun for denne saks skyld ble det bestemt at dere skulle skapes. Frykt Gud, og ta dere vel i akt så ikke manerer og klesdrakt skal avholde dere fra å anerkjenne ham. Gi Gud deres takksigelser, så han muligens vil behandle dere med miskunn.

7 Dette dødelige liv vil utvilsomt forgå; dets gleder vil nødvendigvis svinne hen, og om ikke lenge skal dere vende tilbake til Gud, naget av angerens kvaler; for om litt skal dere vekkes fra deres søvn, og dere skal snart befinne dere i Guds nærvær og bli spurt om deres gjerninger.

8 Si: Hvordan våger dere skamløst å benekte de vers som er nedsendt fra rettferdighetens himmel, og likevel leser dere de Guds Bøker som ble åpenbart i fortiden? Hvorfor avviser dere å møte deres Herre som tidligere avtalt med dere, og unnlater på denne dag å gi akt på hans advarsel? Sannelig, ved at dere klynger dere til manerer og følger tilskyndelsene fra deres selviske begjær, har dere berøvet dere selv deres Herres velbehag, unntatt dem som Herren har inngitt kunnskap, og som på denne dag takker ham for den nåde det er å være tilsluttet Guds sanne tro. Forkynn derfor budskapet for dem som utviser gode egenskaper, og lær dem den ene sanne Guds veier, så de muligens kan forstå.

Avhold din tunge fra å ytre det som kunne volde deg sorg, 9
 og bønnfall Gud om miskunn. I sannhet, fullt vitende er han
 om de rettskafne, for han er med slike av sine tjenere som
 virkelig tror på ham, og han er ikke ukjent med oppviglernes
 handlinger, for overhodet intet i himlene eller på jorden kan
 unngå hans kunnskap.

Disse klare og avgjørende vers er et tegn på din Herres 10
 barmhjertighet og en ledelsens kilde for hele menneskeheten.
 De er et lys for dem som tror på dem, og en hjem søkelsens
 sviende ild for dem som vender seg bort og avviser dem.

6:12
O du som er den utvalgte blant kvinner! 1
 Han er Gud; lovet er glansen av hans lys. 2

Versene i denne tavle blir åpenbart for henne som har 3
 trodd på sin Herres tegn og regnes blant slike som er ham
 helt hengivne. Bær du vitnesbyrd om at der sannelig ikke er
 noen Gud utenom Ham, som er både min og din Herre, og
 at det i tillegg til ham ikke finnes noen annen Gud. Han er
 den gavmilde, den allmektige.

Gi Gud takk, for han har nådigst hjulpet deg på denne 4
 dag, åpenbart de klare vers i denne tavle for deg og talt deg
 blant slike kvinner som har trodd på Guds tegn, har tatt
 ham som sin beskytter og er av de takknemlige. De som
 har trodd på Guds tegn, deg og dem vil han snart belønne
 med en fortreffelig belønning fra sitt nærvær. Det finnes
 visselig ingen Gud utenom ham, den altbesittende, den mest
 gavmilde. Åpenbaringene av hans gavmildhet gjennomtrenger
 alle skapte ting; han er den barmhjertige, den medlidende.

6:13

1 **G**ud bevitner at der ikke er noen annen Gud enn ham, den
 1 allmektige, den høystelskede.

2 Fest blikket på «ham som Gud vil åpenbare» på Oppstand-
 2 elsens Dag, og tro dernest fullt og fast på det som blir sendt
 2 ned av ham.

3 Si: Gud er den overlegne seierherre over enhver som vinner
 3 seier. Der finnes ingen i himmel eller på jord eller i hva som
 3 enn ligger mellom dem, som kan forpurre hans seiers altover-
 3 skyggende overlegenhet. Han skaper hva han enn vil gjennom
 3 sin befalings kraft. Sannelig, Gud er den sterkeste støtte,
 3 hjelperen og forsvareren.

6:14

1 **N**år Bahás dagstjerne stråler frem over evighetens horisont,
 1 påhviler det dere å fremstille dere for hans trone. Vokt
 1 dere, så dere ikke sitter i hans nærvær eller stiller spørsmål
 1 uten hans tillatelse. Frykt Gud, o speilenes forsamling.

2 Be om hans underfulle gunstbevisninger, så han nådigst
 2 kan åpenbare for dere hva han enn ønsker og vil, for på den
 2 dag skal alle åpenbaringene av guddommelig gavmildhet
 2 kretse om hans herlighets sete og utgå fra hans nærvær, kunne
 2 dere bare forstå det.

3 Det sømmer seg for dere å tie for hans trone, for av alle
 3 de ting som er blitt skapt mellom himmel og jord, vil på den
 3 dag virkelig intet bli ansett som mer passende enn å forholde
 3 seg taus. Akt dere enn videre vel for ikke å bli talt blant dem
 3 som for dum var utstyrt med kunnskap, men som på grunn
 3 av sin lærdom hovmodet seg overfor Gud, den transcendent,
 3 den selvbestående, for på den dag er han den som er den

allvitende, den allkunnige, kilden til all kunnskap, høyt over slike som besitter lærdom; og det er han som er den sterke, den altbetvingende, kraftens Herre, overfor dem som utøver makt; og det er han som er den mektige, den mest opphøyede, den herligste overfor slike som stiller sin herlighet til skue; og på den dag er det han som er den høye, den aller høyeste, kilden til opphøyelse, langt over dem som er høyt rangert; og det er han som er den allmektige, kilden til herlighet og storhet, langt over de mektiges pomp og prakt; og det er han som er den altformående, den øverste hersker, Dommens Herre, som overgår alle som er ikledd myndighet; og det er han som er den gavmilde, den menneskekjærligste, innbegrepet av gavmildhet, som står opphøyet overfor slike som viser menneskekjærlighet; og det er han som er forordneren og den høyeste utøver av myndighet og makt, ufattelig høyt over dem som har jordisk herskermakt; og det er han som er den fornemste, den uovertrufne, den mest fremstående overfor enhver velstudert begavelse.

Dere er alle som én blitt kalt til live for å søke hans nærvær ⁴ og nå dette opphøyede og herlige stade. Sannelig, fra sin barmhjertighets himmel vil han sende ned det som vil gagne dere, og alt det som nådig skjenkes av ham, skal sette dere i stand til å unnvære hele menneskeheten. Sannelig, på den dag skal de lærdes lærdom ikke vise seg å være til noen nytte, og heller ikke de ferdigheter som kunnskapens representanter har tilegnet seg, eller de høytæredes prakt, eller de mektiges kraft, eller de frommes ihukommelse, eller de rettskafnes gjerninger, eller den knelende tilbeders knefall, eller dennes fotefall eller vending mot qiblih, eller de hedredes heder, eller de adelsbarnes blodsbånd, eller aristokratenes adelskap, eller

de veltalendes foredrag, eller de fremståendes titler – ingen av disse skal være dem til noen nytte – siden alle disse og hva som helst annet dere har visst eller forstått, ble skapt av hans befalingsord «bli», og det er. Sannelig, om så skulle være hans vilje, kan han visselig få alle skapte ting til å gjenoppstå ved et ord fra seg selv. Over og hinsides alt dette er han i sannhet den allmektige, den altformående, den allsterke.

- 5 Vokt dere, o forsamling av speil, så titler på den dag ikke gjør dere innbilske. Vit for visst at dere, sammen med alle som står over dere eller under dere, er blitt skapt for den dagen. Frykt Gud, gjør ikke det som ville bedrøve hans hjerte, og vær heller ikke av dem som har fart vill. Kanskje vil han vise seg iført sannhetens kraft mens dere sover tungt på deres leie, eller hans budbærere vil bringe herlige og strålende tavler fra ham mens dere vender dere bort fra ham i forakt, avsier dom mot ham – en slik dom som dere aldri ville felle over dere selv – og si «Dette er ikke fra Gud, den altbetvingende, den selvbestående.»
- 6 Ære være deg, o min Gud, du vet meget vel at jeg har forkynt ditt Ord og ikke har sviktet i den oppgave du påla meg. Jeg bønnfaller deg om å beskytte Bayánens folk på den dag så de ikke retter kritikk mot deg eller argumenterer mot dine tegn. Vern dem derfor, o min Gud, ved din veldes kraft som gjennomsyrrer hele menneskeheten.

Han er den allmektige.

Ære være ham som er Herren over alle som er i himlene 2
 og på jorden; han er den allvise, den allkunnige. Det er
 han som på egen befaling frembringer hva han enn vil; han er
 virkelig den nåderike, formeren. Si, han er sannelig på høyde
 med det han akter å gjøre; hvem han enn vil, gjør han seier-
 rik ved sine hærskarers kraft; der er ingen Gud utenom ham,
 den mektige, den vise. Ham tilhører jordens og himmelens
 rike, og han er kraftens og herlighetens Herre. Slike som har
 trodd på Gud og hans tegn, er virkelig sannhetens tilhengere
 og skal bo i frydens hager, mens de som har mistrodd Gud
 og forkastet det han har åpenbart, vil holde til i ilden, der
 de for evig skal forbli. Si, folk flest har åpent avvist Gud og
 fulgt de opprørske misdederne. Slike mennesker ligner dem
 som har gått forut for dem og åpent støttet enhver fiendtlig
 undertrykker. Der er sannelig ingen Gud utenom Gud; ham
 tilhører himmelens og jordens rike, og han er den nåderike,
 den allvitende. Gud bevitner at der ikke er noen Gud foruten
 ham, og han som taler på Herrens befaling, er bare den første
 til å tilbe ham. Han er den makeløse skaper som har skapt
 himlene og jorden og hva som enn ligger mellom dem, og
 alle gjør som han byder. Han er den hvis nåde har omsluttet
 alle som er i himlene, på jorden eller andre steder, og enhver
 retter seg etter hans befaling.

Det anstår deg å avvente dagen da «han som Gud vil åpen- 1
 bare» fremstår. Faktisk har mitt siktemål med å plante

Bayánens tre ikke vært annet enn å sette dere i stand til å gjenkjenne meg. Jeg er i sannhet den første til å bøye meg for Gud og tro på ham. La derfor ikke deres anerkjennelse bli uten frukt, for selv så sublimt som Bayánens stade er, så er dens troskap rettet mot «ham som Gud vil åpenbare», og det er ham det sømmer seg best å hylle som den guddommelige virkelighets sete, skjønt han sannelig er jeg, og jeg er han. Men når Bayánens tre når høydepunktet i sin utvikling, skal vi la det bøye seg dypt som et tegn på tilbedelse av dets Herre, som vil vise seg i skikkelse av «ham som Gud vil åpenbare». Kanskje kan dere få det privilegium å ære Gud slik det anstår hans opphøyede selv.

2 Dere er faktisk blitt frembrakt ved kraften i Bayánens Punkt, mens Punktet selv har undergitt seg viljen hos «ham som Gud vil åpenbare», er opphøyet gjennom hans transcendent makeløshet, holdes oppe av bevisene på hans makt, forherliges av hans enhets majestet, prydes av hans eneværens skjønnhet, bemyndiges av hans evige herskermakt og ikles autoritet gjennom hans evigvarende herredømme. Hvordan kunne da de som kun er Punktets skaperverk, ha rett til å si «hvorfor» eller «av hvilken grunn»?

3 O Bayánens forsamling, og alle som er deri! Innse begrensningene som dere er underlagt, for en slik som Bayánens Punkt selv har trodd på «ham som Gud vil åpenbare», før alle ting ble skapt. Over det fryder jeg meg sannelig overfor alle som er i himmelens og jordens rike. La ikke dere selv lukkes ute fra Gud som ved et slør etter at han har åpenbart seg. For alt som er blitt opphøyet i Bayánen, er kun som en ring på min hånd, og selv er jeg virkelig kun en ring på hånden hos «ham som Gud vil åpenbare» – forherliget være

omtalen av ham! Han dreier den som han behager, for hva han enn behager, og ved hva som helst han enn behager. Han er sannelig hjelperen i fare, den høyeste.

7

BØNNER OG BETRÆKTNINGER

*I Guds navn, den overveldende storhets Herre,
den altbetvingende.*

7:1

1

Helliget være Herren som har kilden til herredømme i sin 2
hånd. Han skaper hva han enn vil ved sitt befalingsord
«bli» – og det blir. Hos ham har all øvrighetsmakt ligget til nå,
og hos ham skal den forbli heretter. Han gjør seierrik hvem
han enn vil, gjennom sin befalings kraft. Han er i sannhet den
sterke, den allmektige. Ham tilhører all herlighet og velde i
åpenbaringens og skapningens riker og i hva som enn ligger
mellom dem. Sannelig, han er den mektige, den overmåte
herlige. Fra evighet har han vært kilden til ubetvingelig styrke,
og det skal han til evighet forbli. Han er sannelig maktens
og kraftens Herre. Alle himmelens og jordens riker og hva
som enn er mellom dem, tilhører Gud, og hans kraft er alle
ting overlegen. Alle skatter på jorden og i himmelen og i alt
mellom dem tilhører ham, og hans beskyttelse omfatter alle
ting. Han er skaperen av himmelen og jorden og hva som enn
ligger mellom dem, og han står i sannhet som vitne til alle
ting. Han er Dommens Herre for alle som bor i himmelen
og på jorden og i hva som enn ligger mellom dem, og Gud
er sannelig snar i sin dom. Han fastsetter det mål som er
tildelt alle som er i himmelen og på jorden og i hva som enn

er mellom dem. Sannelig, han er den høyeste beskytter. Han holder i sitt grep nøklene til himmelen og jorden og til alt mellom dem. Etter eget behag skjenker han gaver, gjennom sin befalings kraft. I sannhet omfatter hans nåde alt, og han er den allvitende.

3 Si: Gud er meg nok; han er den som i sitt grep holder altets rike. Gjennom kraften hos sine herskarene i himmelen og på jorden og i hva som enn ligger mellom dem, beskytter han hvem han enn vil blant sine tjenere. Gud vokter i sannhet over alle ting.

4 Umåtelig opphøyet er du, o Herre! Beskytt oss mot det som ligger foran oss og bak oss, over våre hoder, til høyre, til venstre, under våre føtter og på enhver annen side av oss. Sannelig, din beskyttelse av alle ting svikter aldri.*

7:2

1 **S**end dine velsignelser, o min Gud, ned på Bayánens tre, på dets rot og dets gren, på dets forgreninger, blader, frukter og hva det enn bærer eller skjærmer. La så dette Tre gjøres til en praktfull rulle for å frembys til nærværet av «ham som Gud vil åpenbare» på Dommens Dag, så han nådigst kan tillate at hele forsamlingen av Bayánens tilhengere kan bli vakt til live igjen, og at han ved sin gavmildhet kan innvarsle en ny skapning.

2 Alle er kun fattiglemmer overfor din milde barmhjertighet og ringe tjenere overfor tegnene på din miskunn. Jeg bønnfaller deg ved din gavmildhet, o min Gud, og ved utgyl-

* Originalen for denne bønn om beskyttelse ble ført i pennen av Báb selv, formet som en femtakket stjerne.

elsene av din barmhjertighet og dine gaver, o min Herre, og ved bevisene på dine himmelske gunstbevisninger og din nåde, o min høystelskede, om å vokte over «ham som Gud vil åpenbare» så intet spor av mismot noensinne kan berøre ham.

7:3

U¹måtelig forherliget og opphøyet er du. Hvordan kan jeg omtale deg, o du, hele skaperverkets elskede; og hvordan kan jeg erkjenne det du hevder, o du, som enhver skapt ting står i ærefrykt overfor. Det høyeste stade som menneskets fatteevne kan sveve til, og den største høyde som menneskets sinn og sjel kan bestige, er bare tegn skapt ved din befalings styrke og symboler som er manifestert gjennom din åpenbaring kraft. Det være langt fra din herlighet at noen annen enn du selv skulle tale om deg eller forsøke å målbære din pris. Selve essensen av enhver virkelighet gir vitnesbyrd om at den er utstengt fra enmerkene for din nærhets kongesete, og ethvert vesens innerste essens vitner om sin manglende evne til å nå ditt hellige nærvær. Umåtelig forherliget og opphøyet er du! Det eneste som sømmer seg for deg, er den passende omtalen målbåret av ditt eget selv, og det eneste som er deg verdig, er den lovsang som istemmes av din egen essens. ...

Ved åpenbaringen av din nåde, o Herre, kalte du meg til å bli til på en natt som denne,* og se, jeg er nå ensom og forlatt ved et fjell. Deg skje lov og takk for hva som enn er i samsvar

* Viser til Båbs fødselsdag på den første dag av måneden muḥarram, år 1235 etter hijrah (20. oktober 1819).

med ditt velbehag innen himmelens og jordens rike. Og alt herredømme er ditt og strekker seg hinsides det ytterste omfang av åpenbaringsens og skapelsens riker.

- 3 Du skapte meg, o Herre, ved din nådige gunst og beskyttet meg ved din gavmildhet i morslivets mørke og næret meg ved din miskunn med livgivende blod. Etter at du ved ditt kjærlige forsyn hadde dannet meg til en svært vakker form og hadde fullendt skapelsen av meg ved ditt fremragende håndverk og innblåst din ånd i mitt legeme gjennom din uendelige barmhjertighet og ved åpenbaringen av din transcendent enhet, brakte du meg ut fra skjulthetens verden inn i den synlige verden, naken, uvitende om alle ting og uten evne til å gjøre noe. Så næret du meg med forfriskende melk og fostret meg i mine foreldres armer med åpenbar medlidenhet, inntil du nådigst gjorde meg kjent med din åpenbarings virkeligheter og opplyste meg om din tros strake sti som angitt i din Bok. Og da jeg nådde full modenhet, lot du meg bli tro mot din utilgjengelige Ihukommelse og satte meg i stand til å tre frem mot det utpekte stade, der du underviste meg ved dine henders sinnrike grep og fostret meg med dine nådigste gaver der i landet. Da det inntraff som var forutbestemt i din Bok, lot du meg ved din godhet nå dine hellige enemerker og ga meg ved din miskunn å bo i vennskapets forgård, inntil jeg der øynet det jeg bevitnet av din barmhjertighets klare tegn, de avgjørende bevis på din enhet, stråleglansen av din majestet, kilden til din ypperste eneværen, ditt overopphøyede herredømmes tinder, tegnene på din makeløshet, manifestasjonene av din opphøyede herlighet, din hellighets fristeder og hva som enn er uutgrunnelig for alle utenom deg.

Sannelig er jeg din tjener, o min Gud, og din fattige og din tilbeder og din ynkværdige skapning. Jeg er kommet frem til din port og søker ditt ly. Jeg har ingen tilfredshet funnet ved annet enn din kjærlighet, ingen fryd ved annet enn din ihukommelse, ingen iver ved annet enn lydighet mot deg, ingen glede ved annet enn din nærhet og ingen sjelefred ved annet enn å møte deg, skjønt jeg er meg bevisst at alle skapte ting er utelukket fra din sublime essens, og at hele skapningen er nektet adgang til ditt innerste vesen. Når enn jeg forsøker å komme deg nærmere, fornemmer jeg intet i meg selv uten din nådes tegn og ser ingenting annet i mitt vesen enn din miskunns åpenbaringer. Hvordan kan en som kun er din skapning, søke å møte deg og oppnå ditt nærvær, når ingen skapt ting noensinne kan forbindes med deg, ei heller noen fatte deg? Hvordan er det mulig for en ringe tjener å anerkjenne deg og synges din pris, selv om du har bestemt for ham ditt herreveldes åpenbaringer og ditt herredømmes underfulle vitnesbyrd? Således vitner hver skapte ting om at den er lukket ute fra ditt nærværs helligdom på grunn av de begrensninger som er pålagt dens indre virkelighet. Det er allikevel uomtvistet at innflytelsen av din dragende kraft fra evighet har vært uløselig forbundet med virkelighetene i dine hendes verk, skjønt det som anstår seg ditt forsyns hellige kongesete er opphøyet over å kunne nås av den hele skapning. Dette viser, o min Gud, hvor aldeles maktesløs jeg er til å prise deg og avslører min ytterste vanmakt til å takke deg og – enn mer – til å erkjenne din guddommelige enhet eller å lykkes i å nå din lovprisnings, din hellighets og din herlighets klare tegn. Ja, ved din velde, jeg lenges ikke etter annet enn ditt eget selv og søker ingen annen enn deg.

7:5

¹ Opphøyet være ditt navn, o min Gud. Skapningens og åpenbaringens riker hører i sannhet deg til, og til vår Herre har vi satt all vår lit. All pris skje deg, o Gud; du er den som har dannet himlene og jorden og det som er mellom dem, og du er i sannhet den ypperste hersker, formeren, den allvise. Forherliget er du, o Herre! Du vil ganske visst samle menneskeheten for den dag som uten tvil skal komme – dagen da enhver skal tre frem for deg og finne liv hos deg. Dette er dagen for den ene sanne Gud – den dag du vil frembringe som du behager ved din befalings kraft.

² Du er den høyeste, den vidunderlige skaper, den mektige, den høystelskede.

7:6

¹ Priset være ditt navn, o Gud. Du er i sannhet vår Herre; du er oppmerksom på hva som enn er i himlene og på jorden. Send derfor ned over oss et tegn på din barmhjertighet. Sannelig, du har ingen overmann blant dem som viser barmhjertighet. Høylovet være du, o Herre. Bestem for oss fra ditt nærvær det som vil vederkvege hjertene hos de oppriktige blant dine tjenere. Forherliget er du, o Gud; du er skaperen av himlene og jorden og det som ligger mellom dem. Du er den høyeste Herre, den helligste, den allmechtige, den allvise. Lovpriset være ditt navn, o Gud; send ned over dem som har trodd på Gud og hans tegn, en mektig bistand fra ditt nærvær slik at de blir i stand til å vinne seier over størstedelen av menneskeheten.

7:7

Ære være deg, o Gud! Hvordan kan jeg tale om deg mens 1
 du er helliget fra hele menneskehetens lovprisning?
 Forherliget være ditt navn, o Gud, du er Kongen, den evige
 sannhet; du vet hva som er i himlene og på jorden, og til
 deg må alle vende tilbake. Du har nedsendt din guddom-
 melig forordnede åpenbaring i samsvar med en klar utmåling.
 Lovpriset er du, o Herre! På din befaling gjør du seierrik hvem
 du enn vil ved hærskaene i himmelen og på jorden og i hva
 som enn er mellom dem. Du er herskeren, den evige sannhet,
 Herren med uovervinnelig makt.

Forherliget er du, o Herre, for slike blant dine tjenere som 2
 trygler om din tilgivelse, tilgir du til alle tider deres synder.
 Vask bort mine synder og deres synder som søker din tilgivelse
 ved daggry, som ber til deg om dagen og ved nattetid, som
 lengter etter Gud alene, som ofrer hva enn Gud nådigst har
 skjenket dem, som synger din pris morgen og kveld, og som
 ikke forsømmer sine plikter.

7:8

Lovet være du, o Herre. Tilgi oss våre synder, ha barmhjert- 1
 ighet med oss, og gjør oss i stand til å vende tilbake til
 deg. La oss ikke sette vår lit til noe annet enn deg, og skjenk
 oss, ved din gavmildhet, det som du elsker og attrår, og som
 anstår deg vel. Gi dem som i sannhet har trodd, et høyere
 stade, og la din nådige tilgivelse bli dem til del. Sannelig, du
 er hjelperen i fare, den selvbestående.

7:9

O Herre vår Gud! Beskytt oss ved din nåde mot hva som 1
 enn måtte være vederstyggelig for deg, og forunn oss det

som anstår deg vel. Gi oss mer ved din gavmildhet, og velsign oss. Forlat oss det vi har gjort, og tvett våre synder bort, og tilgi oss med din nådige tilgivelse. Sannelig er du den mest opphøyede, den selvbestående.

² Ditt kjærlige forsyn har omsluttet alle skapte ting i himlene og på jorden, og din tilgivelse har overgått hele skaperverket. Deg hører herredømmet til; i din hånd er skapningens og åpenbaringens riker; i din høyre hånd holder du alle skapte ting, og i ditt grep er tilgivelsens fastsatte mål. Du tilgir hvem som helst av dine tjenere som du behager. Sannelig er du den evig tilgivende, den allkjærlige. Intet som helst unndrar seg din kunnskap, og det finnes intet som er skjult for deg.

³ O Herre vår Gud! Beskytt oss ved din veldes kraft, gjør oss i stand til å nå ditt underfulle, bølgende oseaan, og tilstå oss det som anstår deg vel.

⁴ Du er den høyeste hersker, den veldige dådsmann, den opphøyede, den allkjærlige.

7:10

¹ **Æ**re være deg, o Herre min Gud! Intet som helst unndrar seg din kunnskap, ei heller finnes det noe som kunne slippe deg av hende, eller noe som kunne gjøre ditt forsett til intet, det være seg i himlene eller på jorden, i fortiden eller i fremtiden.

² Du ser Paradis og dets beboere; du skuer riket forneden og dets innvånere. Alle er kun dine tjenere og blir holdt i ditt grep.

³ O Herre! Gjør dine langmodige tjenere seierrike i dine

dager ved å skjenke dem en tilbørlig seier, for de har søkt martyrdøden på din sti. Send ned over dem det som vil vederkvege sinnet, fyller deres indre med fryd, gjøre hjertet forvisset og bringe legemet ro, og som vil gjøre sjelen i stand til å stige opp til Guds, den mest opphøvedes, nærvær, og til å vinne frem til det høyeste Paradis og slike herlige tilfluktssteder som du har eslet de mennesker som har sann innsikt og dyd. Du vet i sannhet alle ting, mens vi kun er dine tjenere, dine trelle, dine livegne og dine fattige. Ingen Herre påkaller vi utenom deg, o Herre vår Gud, ei heller bønnfaller vi noen annen enn deg om velsignelser eller nåde, o du som er barmhjertighetens Gud for denne verden og den neste. Vi er kun legemliggjørelser av armod, av ubetydelighet, av hjelpeløshet og av fortapelse, mens hele ditt vesen uttrykker rikdom, selvstendighet, herlighet, velde og grenseløs nåde.

Gi oss vår lønn, o Herre, i form av det som anstår deg vel 4
av det gode i denne verden og i den neste, og av de mangfoldige gaver som strekker seg fra oven til jorden forneden.

I sannhet er du vår Herre og alle tings Herre. I dine 5
hender overgir vi oss, i lengsel etter de ting som hører deg til.

7:11

Forherliget være ditt navn, o Herre! Hos hvem skal jeg 1
finne tilflukt når du i sannhet er min Gud og min elskede? Hos hvem skal jeg søke ly når du er min Herre og min besitter? Og til hvem skal jeg flykte når du i sannhet er min Mester og mitt tilfluktssted? Og hvem skal jeg bønnfalle når du i sannhet er min skatt og min lengsels mål? Og gjennom

hvem skal jeg fremføre min bønn til deg når du i sannhet er min sterkeste higen og mitt høyeste ønske? Hvert et håp er gjort til intet unntatt lengselen etter din himmelske nåde, og hver en dør er sperret uten den portal som fører til dine velsignelsers kildevell.

2 Jeg bønnfaller deg, o min Herre, ved din overmåte strålende glans, for hvis klare lys enhver sjel ydmykt bøyer seg og faller ned i tilbedelse for din skyld – en stråleglans som ved sin utstråling forvandler ild til lys, vekker de døde til live og gjør det vanskelige lett. Jeg trygler deg ved denne store, denne vidunderlige stråleglans og ved din opphøyede myndighets herlighet, o du som er den ubetvingelige styrkes Herre, om å forvandle oss ved din gavmildhet til det som du selv besitter, og om å gjøre oss i stand til å bli kilder for ditt lys og om nådigst å forunne oss det som anstår seg ditt altoverkyggende herredømmes velde. For mot deg har jeg løftet mine hender, o Herre, og i deg har jeg funnet beskyttende støtte, o Herre, og deg har jeg underkastet meg, o Herre, og til deg har jeg satt all min lit, o Herre, og av deg blir jeg styrket, o Herre.

3 Sannelig, der finnes ingen kraft eller styrke uten i deg.

7:12

1 **D**et er kjent for deg, o min Gud, at siden den dag da du bød meg fremstå fra din kjærlighets vann, og helt til jeg var femten år gammel, bodde jeg i landet der jeg ble født [Shíráz]. Så gjorde du det mulig for meg å dra til havnebyen [Bushíhr], der jeg i fem år drev handel med ditt rikes gode gaver og befattet meg med det som du ved din miskunns

vidunderlige essens har begunstiget meg med. Derfra dro jeg videre til Det Hellige Land [Karbílá], der jeg oppholdt meg ett år. Så vendte jeg tilbake til mitt fødested. Der opplevde jeg åpenbaringen av dine sublimе gaver og bevisene på din grenseløse nåde. Jeg priser deg for alle dine rikelige gaver og takker deg for alle dine rike foræringer. I en alder av tjuefem år dro jeg så videre til ditt hellige Hus [Mekka], og ved den tid da jeg vendte tilbake til mitt fødested, var det gått ett år. Der oppholdt jeg meg tålmodig på din kjærlighets sti og betraktet bevisene på dine mangfoldige gaver og din miskunn helt til du forordnet at jeg skulle dra av sted i retning av deg og forflytte meg til ditt nærvær. Dermed dro jeg derfra med din tillatelse, tilbrakte seks måneder i landet Şád [Işfahán] og sju måneder i det første fjell [Máh-Kú], der du drysset ned over meg det som anstår dine himmelske velsignelsers herlighet og sømmer seg for dine nådige gavers og gunstbevisningers sublimе natur. Du ser meg nå, o min Gud, i mitt trettiende år i dette knugende fjell [Chihríq], der jeg har bodd ett helt år.

2
 Deg skje lov, o min Herre, for alle tider, hitinntil og heretter; og deg skje takk, o min Gud, under alle forhold, om de hører fortiden eller fremtiden til. Gavene du har skjenket meg, har nådd sitt fulleste mål, og velsignelsene du har forunt meg, har nådd sitt avsluttende høydepunkt. Jeg ser nå intet annet enn de mangfoldige tegn på din nåde og din miskunn, din frikostighet og dine nådige gunstbevisninger, din gavmildhet og din høyhet, ditt herredømme og din makt, din glans og din herlighet og det som anstår din overopphøyede herskermakts og majestets hellige kongesete og sømmer seg for din evighets og opphøyethets herlige enemerker.

7:13

¹ **J**eg er meg bevisst, o Herre, at mine overtredelser har dekket mitt ansikt med skam i ditt nærvær, har tynget min rygg overfor deg, har kommet mellom meg og ditt fagre åsyn, har omringet meg fra alle kanter og har forhindret meg på alle hold fra å få adgang til åpenbaringene av din himmelske kraft.

² O Herre! Hvis ikke du tilgir meg, hvem er der så til å gi forlatelse, og hvis ikke du er meg nådig, hvem kan så vise medlidenhet? Ære være deg, du skapte meg da jeg ikke var til, og du næret meg mens jeg ikke hadde noen forstand. Lovet være du, ethvert tegn på barmhjertighet kommer fra deg, og enhver nådesbevisning utgår fra din befalings skattkamre.

7:14

¹ **J**eg tigger deg om tilgivelse, o min Herre, for enhver omtale uten omtalen av deg, og for enhver lovprisning uten lovprisningen av deg, og for enhver fryd uten fryden over din nærhet, og for enhver fornøyelse uten fornøyelsen ved å ha samfunn med deg, og for enhver glede uten gleden over din kjærlighet og ditt velbehag, og for alle ting vedrørende meg som er uten forbindelse med deg, o du som er herrenes Herre, den som skaffer midlene til veie og lukker dørene opp.

7:15

¹ **H**vordan kan jeg lovprise deg, o Herre, for tegnene på din mektige glans og for dine vidunderlige, liflige dufter som du har forlenet meg med i denne festning, i et slikt omfang at intet i himlene eller på jorden kan måle seg med

dem? Du har våket over meg i hjertet av dette fjell, der jeg er omgitt av fjell på alle kanter. Ett henger over meg, andre står på min høyre side og på min venstre, og atter et annet hever seg foran meg. Ære være deg, ingen Gud er der utenom deg. Hvor ofte har jeg vel ikke sett stener fra fjellet komme styrtende ned på meg, og du beskyttet meg mot dem og bevarte meg i din guddommelige enhets faste borg.

Forherliget og opphøyet er du, og deg skje lov for hva du 2
enn elsker og attrår, og deg skje takk for det du har befalt og forutbestemt. Fra uminnelige tider er din miskunn blitt sendt ned, og din skapelsesprosess har alltid vært og er uten opphør. Dine henders verk er ulikt det som er tilvirket av enhver utenom deg, og dine rikelige gaver har ikke sin like i gavene fra noen andre enn deg selv.

Deg skje pris, o min elskede, og forherliget være ditt navn. 3
Helt fra den time da jeg satte min fot i denne festning til den stund da jeg vil ha forlatt den, ser jeg deg sitte på din herlighets og majestets sete idet du nedsender over meg de mangfoldige tegn på din gavmilde gunst og nåde. Du ser at mitt bosted bare er dette fjellets hjerte, og du ser i min person intet utenom tegn på fornedring og ensomhet.

Lovet være ditt navn; jeg takker deg for ethvert tilfelle av 4
din uutgrunnelige forordning og frembærer min lovprisning for ethvert tegn på dine prøvelser. Etter at du hadde latt meg bli kastet i fengsel, omgjorde du det til en paradisisk hage for meg og lot det bli en alkove i ditt evigvarende fellesskaps forgård.

Hvor tallrike var vel ikke de vers du sendte ned til meg, og 5
de bønner du hørte meg frembære for deg. Hvor mangfoldige var vel ikke åpenbaringene som du frembrakte gjennom meg,

og erfaringene du var vitne til i meg.

6 Forherliget være ditt navn. Mangfoldige prøvelser har ikke maktet å avskrekke meg fra å takke deg, og mine mangler har ikke evnet å holde meg tilbake fra å prise dine dyder. De vantro har aktet å gjøre mitt bosted om til en vanærens og ydmykelsens bolig. Men du har forherliget meg ved min ihukommelse av deg, har opphøyet meg gjennom min lovprisning av deg, har nådigst hjulpet meg ved åpenbaringene av din enhet og skjenket meg en stor heder gjennom din urgamle evighets strålende glans. Ilden gir du befalingen «vær du en svalende lindring for min tjener», og fengslet befaler du «vær du et sete for min kjærlige omsorg for min tjener, som et tegn fra mitt nærvær». Ja, jeg sverger ved din herlighet; for meg har fengslet vist seg å være intet annet enn Paradisets deiligste hage og har tjent som den edleste plett i riket foroven.

7 Priset og forherliget er du. Hvor ofte senket det seg vel ikke ulykker over meg, og du dempet og avverget dem ved din nådige gunst; og hvor mange ganger ble det vel ikke anstiftet uro mot meg ved folkets hender, mens du dempet dem ved din miskunn. Hvor tallrike var vel ikke de anledninger da Nimrodene tente ild for å brenne meg, men du omgjorde dem til lindring for meg; og hvor mangfoldige var vel ikke de anledninger der de vantro satte seg fore å ydmyke meg, og du omgjorde dem til hedersmerker for meg. ...

8 Sannelig, du er den høyeste lengsel for enhver oppriktig søker og målet for deres attrå som higer etter deg. Du er den som er rede til å besvare ropet fra slike som erkjenner din guddommelige enhet, og den som de fryktsomme fylles med ærefrykt overfor. Du er den som hjelper de trengende, utfrir de fangne, fornedrer undertrykkerne, tilintetgjør misded-

erne – alle menneskers Gud, Herren over alle skapte ting. Deg tilhører skapningens og åpenbaringsens riker, og du er alle verdeneres Herre.

O du evig fyllestgjørende! Du gjør fyllest for meg i enhver motgang som kan senke seg over meg, og i enhver elendighet som kan vokse seg stor foran meg. Du er min ene ledsager i min ensomhet, mitt hjertes fryd i min avsondring og min høystelskede i mitt fengsel og i min bolig. Ingen Gud er der utenom deg!

Hvem du enn gjør fyllest for, skal det ikke gå ille; hvem du enn beskytter, skal aldri forgå; hvem du enn hjelper, skal aldri fornedres; og den du vender blikket mot, skal aldri være langt borte fra deg.

Nedskriv derfor for oss hva som enn er av deg, og tilgi oss for det vi er. Du er sannelig kraftens og herlighetens Herre, alle verdeneres Herre. «Ære være Herren, maktens Herre, fjernt borte fra det de påstår! Fred over sendebudene! Lovet være Gud, all verdens Herre!»*

7:16

Ære være deg, o Gud! Du er den Gud som har vært til forut for alle ting, som vil være til etter alle ting og bestå hinsides alle ting. Du er den Gud som vet alle ting og råder over alle ting. Du er den Gud som er barmhjertig mot alle ting, som dømmer mellom alle ting, og som ser alle ting. Du er Herren min Gud, du kjenner min stilling, og du betrakter mitt indre og mitt ytre vesen.

* 1. Koranen 37:180–182.

- 2 La din tilgivelse forunnes meg og de troende som svarte da du kalte. Vær du min fyllestgjørende hjelper mot lumske anslag fra hvem som enn måtte ønske å volde meg sorg eller ville meg ondt. Du er i sannhet Herren over alle skapte ting. Du strekker til for alle, mens ingen kan være selvtilstrekkelig uten deg.

7:17

- 1 **J**eg bønnfaller deg ved lysglansen fra ditt herlige åsyn, ved din urgamle storhets velde og ved ditt altoverskyggende herredømmes kraft, om å forordne for oss i denne stund ethvert mål av det som er godt og tilbørlig, og om å bestemme for oss enhver andel av din nådes utgytelse. For det å skjenke gaver volder deg ikke tap, heller ikke minsker utdeling av gunstbevisninger din rikdom.
- 2 Forherliget er du, o Herre! I sannhet er jeg fattig mens du visselig er rik; i sannhet er jeg ringe mens du visselig er mektig; i sannhet er jeg maktesløs mens du visselig er sterk; i sannhet er jeg fornedret mens du visselig er den mest opphøyede; i sannhet lever jeg i trengsel mens du visselig er maktens Herre.

7:18

- 1 **B**estem du for meg, o Herre, enhver god ting som du har skapt eller kommer til å skape, og beskytt meg mot alskens ondskap som du avskyr fra de ting du har frembrakt eller kommer til å frembringe. I sannhet omfatter din kunnskap alle ting. Lovet være du, der er sannelig ingen

annen Gud enn deg, og intet i himmelen, på jorden eller i alt som er mellom, dem kan noensinne gjøre ditt forsett til intet. Du har visselig makt over alle ting.

Det være langt fra ditt vesens opphøyethet, o min Gud, at 2
noen skulle søke din miskunn eller gunst. Det være langt fra din altoverstrålende herlighet at noen skulle trygle deg om tegnene på dine gaver og din milde barmhjertighet. Altfor opphøyet er du til at noen sjel skulle bønnfalle om at ditt nåderike forsyn og din kjærlige omsorg må åpenbares, og altfor hellig er din herlighet til at noen skulle tigge deg om at dine velsignelser og din himmelske gavmildhet og nåde må utøses. I hele ditt himmelske og jordiske rike, som er forlenet med mangfoldige gunstbevisninger, er du umåtelig forherliget fremfor alt som kunne tilskrives noen egen tilværelse.

Alt jeg utber meg av deg, o min Gud, er at du, før min 3
sjel forlater mitt legeme, setter meg i stand til å vinne ditt velbehag, om det enn skulle forunnes meg et øyeblikk som er mindre enn det ørminste grann av et sennepskorn. For skulle den dra bort mens du er tilfreds med meg, så ville jeg være fri fra enhver bekymring eller vånde; men skulle den fare bort fra meg mens du er utilfreds med meg, da ville ingen god gjerning være til noen nytte, om jeg så hadde gjort dem alle, og hadde jeg vunnet all heder og ære, så ville det ikke tjene til å opphøye meg.

Jeg bønnfaller deg derfor innstendig, o min Gud, om 4
nådigst å skjenke meg ditt velbehag når du bevirker at jeg stiger opp til deg og trer inn i ditt hellige nærvær, siden du fra evighet av har vært den umåtelig gavmilde Gud for folket i ditt rike og de ypperste gavers Herre for alle som bor i din allmakts opphøyede himmel.

7:19

¹ **H**vor tallrike er vel ikke de levendegjorte sjeler som er blitt smertelig ydmyket på din sti for å ha opphøyet ditt Ord og for å ha forherliget din guddommelige enhet! Hvor rikelig er vel ikke det blod som er blitt utgytt for din tros skyld for å godtgjøre at din guddommelige sendeferd er sann og for å lovprise deg! Hvor uhyre stor er vel ikke mengden av det gods som med urette er blitt tatt på din kjærlighets sti for å stadfeste hvor opphøyet din hellighet er, og for å prise ditt herlige navn! Hvor mange er vel ikke de føtter som har betrådt støvet for å lovprise ditt hellige Ord og for å prise din herlighet! Hvor utallige er vel ikke de røster som ble oppløftet i klagerop, de hjerter som ble slått med skrekk, de bitre smerter som ingen andre enn du kan oppregne, og de prøvelser og ulykker som forblir uransakelige for alle unntatt deg! Alt dette, o min Gud, for å stadfeste hvor opphøyet din hellighet er, og for å vise hvor altoverstrålende din herlighet er.

² Disse tilskikkelser ble forordnet av deg så at alle skapte ting skulle kunne bevitne at de er blitt frembrakt for din og ingen annens skyld. Du har forholdt dem de ting som gir dem hjerter, så de skulle kunne vite for visst at hva som enn er forbundet med ditt hellige vesen, langt overgår og er opphøyet over noe annet som ville stille dem tilfreds; for din ubetvingelige kraft gjennomtrenger alle ting, og intet kan noensinne oppheve den.

³ Du har endog fått disse viktige hendelsene til å skje så at de som er utstyrt med evnen til å fatte, beredvillig kan erkjenne at de ble forordnet av deg for å vise hvor opphøyet din guddommelige enhet er, og for å stadfeste hvor overmåte hellig du er.

Ære være deg, o Herre! Skjønt du kan bevirke at en person 1
 blir blottet for alt jordisk gods, og han fra livets begyn-
 nelse til han stiger opp til deg kan være nedsunket i armod ved
 din tilskikkelse, så ville dog, om du hadde frembrakt ham fra
 din kjærlighets tre, en slik nådesbevisning være langt bedre
 for ham enn alle de ting du har skapt i himmel og på jord og i
 hva som enn ligger mellom dem. For han vil arve det himmel-
 ske hjem, gjennom åpenbaringen av dine gunstbevisninger,
 og vil få del i de gode gaver du har sørget for der; for det er
 ingen ende på de ting som er hos deg. Dette er sannelig din
 velsignelse som du etter din viljes velbehag skjenker dem som
 vandrer på din kjærlighets sti.

Hvor tallrike er vel ikke de sjeler som i forgangne tider 2
 ble slått i hjel for din skyld, og som nå nevnes med stolthet av
 alle; og hvor stort er ikke tallet på dem som du satte i stand
 til å vinne jordisk rikdom, og som samlet den mens de var
 berøvet din Sannhet, og som i dag er gått i glemme. Deres
 lodd er hard tuktelse og streng straffedom.

O Herre! La din guddommelige enhets tre vokse raskt; 3
 vann det så, o Herre, med ditt velbehags strømmende vann,
 og få det, ved din guddommelige forvissnings åpenbaringer,
 til å bære slike frukter som du ønsker til din forherligelse og
 opphøyelse, din lov og takksigelse, og til å lovprise ditt navn,
 til å prise ditt innerste vesens enhet og til å yte deg tilbedelse,
 for alt dette ligger i din og ingen annens hånd.

Stor er deres lykksalighet hvis blod du har utvalgt for å 4
 vanne din bekræftelses tre, for således å opphøye ditt hellige
 og uomstøtelige Ord.

Bestem for meg, o min Herre, og for dem som tror på 5
 deg, det som synes best for oss etter ditt skjønn, slik det er

beskrevet i Moderboken, for i ditt grep holder du de fastsatte mål for alle ting.

6 Dine gode gaver øses uopphørlig ned over dem som skatter din kjærlighet, og de underfulle tegn på dine himmelske nådesbevisninger skjenkes i rikt monn til dem som anerkjenner din guddommelige enhet. Til din forsorg overgir vi hva du enn har beskikket oss, og vi trygler deg om å forunne oss alt det gode som din kunnskap omfatter.

7 Beskytt meg, o min Herre, mot ethvert onde som din allvitenskap kjenner, for ingen kraft eller styrke finnes der unntatt hos deg, ingen seier kommer der uten fra ditt nærvær, og deg alene tilkommer det å befale. Hva enn Gud har villet, det har skjedd, og det han ikke har villet, skal ikke skje.

8 Ingen kraft eller styrke finnes der uten hos Gud, den mest opphøyede, den mektigste.

7:21

1 **O** Herre! Gjør det mulig for alle jordens folkeslag å oppnå adgang til din tros Paradis, slik at intet skapt vesen må bli igjen utenfor ditt velbehags grenser.

2 Fra uminnelige tider har du vært mektig til å gjøre hva deg behager og suveren over hva du enn ønsker.

7:22

1 **F**orunn meg, o min Gud, din kjærlighets og ditt velbehags fulle mål, og henrykk våre hjerter ved den dragende makt i ditt strålende lys, o du som er det ypperste bevis og den over all måte forherligede. Send ned over meg, som et tegn på din

nåde, dine livgivende briser, dag og natt, o gavmildhetens Herre.

Ingen gjerning har jeg gjort, o min Gud, som gjør meg 2
fortjent til å skue ditt åsyn, og jeg vet for visst at om jeg skulle
leve så lenge verden består, så ville jeg ikke evne å utføre noen
gjerning som gjør meg denne gunst verdig; for en tjeners stade
vil aldri gi adgang til dine hellige enemerker, med mindre din
gavmildhet skulle nå meg og din milde barmhjertighet gjen-
nomtrengte meg og din miskunnhet omslutte meg.

All ære være deg, o du utenom hvem der ikke finnes noen 3
annen Gud. Gjør meg nådigst i stand til å stige opp til deg,
til å forunnnes æren av å bo i din nærhet og til å ha samfunn
med deg alene. Ingen annen Gud er der enn deg.

Ja, skulle du ønske å skjenke en tjener velsignelse, så ville 4
du utviske fra hans hjertes rike enhver nevnelse eller tilbøye-
lighet unntatt din egen nevnelse; og skulle du la ondt times en
tjener for det hans hender med urette har forøvet for ditt åsyn,
så ville du prøve ham med denne og den neste verdens goder,
at han kunne bli opptatt av dem og glemme din ihukommelse.

7:23

Ære være deg, o Herre, du som har frembrakt alle skapte 1
ting, ved din befalings kraft.

O Herre! Bistå dem som har forsaket alt annet enn deg, og 2
skjenk dem en stor seier. Send ned til dem, o Herre, skaren
av engler fra himmelen og fra jorden og fra alt som er mellom
dem, for å hjelpe dine tjenere, for å komme dem til unnset-
ning og styrke dem, for å sette dem i stand til å oppnå frem-
gang, for å støtte dem, for å ikle dem herlighet, for å skjenke

dem ære og opphøyelse, for å berike dem og for å gi dem å vinne en vidunderlig seier.

3 Du er deres Herre, himlens og jordens Herre, alle verdens Herre. Styrk denne tro, o Herre, gjennom disse tjeneres kraft, og gi dem å vinne seier over alle verdens folk; for de er i sannhet dine tjenere som har løsrevet seg fra alt annet enn deg, og du er sannelig de sanne troendes beskytter.

4 Gi du, o Herre, at deres hjerter – gjennom troskap mot denne din ukrenkelige tro – kan bli sterkere enn noe annet i himmelen og på jorden og i hva som enn er mellom dem; og styrk, o Herre, deres hender med tegnene på din underfulle kraft slik at de kan åpenbare din kraft for hele menneskehetens øyne.

7:24

1 **O** Herre! Hen til deg tyr jeg for å finne tilflukt, og henimot alle dine tegn vender jeg mitt hjerte.

2 O Herre! Om jeg er på reise eller hjemme, i mitt virke eller i mitt arbeid, så setter jeg all min lit til deg.

3 Gi meg derfor din fyllestgjørende hjelp for således å gjøre meg uavhengig av alle ting, o du som er uovertruffen i din barmhjertighet!

4 Skjenk meg min del, o Herre, slik du behager, og gjør meg tilfreds med hva du enn har forordnet for meg.

5 Hos deg ligger den absolutte myndighet til å befale.

7:25

1 **O** Herre! Du er den som fjerner hver en kval, og som fordriver hver en lidelse. Du er den som forjager hver

en sorg og setter hver en slave fri, som gjenløser alle sjeler. O Herre! La forløsningen komme ved din barmhjertighet, og regn meg blant dem av dine tjenere som har vunnet frelse.

7:26

Du, o min Herre, har fra evighet vært og vil alltid forbli den ene sanne Gud, mens alle utenom deg er trengende og fattige. Etter å ha klynget meg fast til ditt bånd, o min Gud, har jeg løsrevet meg fra hele menneskeheten, og etter å ha rettet mitt ansikt mot din milde barmhjertighets bolig, har jeg vendt meg bort fra alle skapte ting. Inspirer meg nådigst, o min Gud, gjennom din nåde og din gavmildhet, din herlighet og din velde og ditt herredømme og din storhet, for utenom deg kan jeg ingen finne som er mektig og allvitende. Beskytt meg, o min Gud, gjennom din altoverstrålende og evig fyllestgjørende herlighets kraft og ved himlenes og jordens skarer, for til ingen annen enn deg kan jeg helt og fullt sette min lit, og ingen annen tilflukt er der enn deg.

1

Du er Gud, min Herre, du kjenner mine behov, du ser min tilstand og er vel underrettet om hva som er vederfart meg på grunn av din forordning, og om hvilke jordiske lidelser jeg har utholdt med din tillatelse og som et tegn på din gavmildhet og gunst.

2

7:27

Herlighetenes herlighet og det mest strålende lys hvile over deg, o min Gud. Din majestet er så himmelhøy at ingen menneskelig forestillingsevne kan nå den, og din fullkomne

1

kraft er så opphøyet at menneskehjertenes og menneskesin-
 nenes fugler aldri kan nå dens høyder. Alle vesener erkjenner
 at de ikke makter å prise deg slik det anstår seg ditt stade.
 Umåtelig opphøyet er du. Ingen kan forherlige ditt vesen
 eller utgrunne tegnene på din gavmildhet slik den er i ditt
 vesens innerste indre, siden du alene kjenner deg selv slik du
 er i deg selv.

2 Jeg priser deg, o Herre vår Gud, for den gave at du har
 frembrakt skapelsens og tilblivelsens rike – priser deg med
 en lovprisning som lyser skinnende klart gjennom kraften
 fra din inspirasjon, som ingen annen enn du kan verdsette på
 behørig vis. Jeg forherliger deg enn videre og gir deg takk, slik
 det anstår seg ditt ærefryktinngytende nærvær og din over-
 veldende majestets herlighet, for denne opphøyede velsignelse,
 dette underfulle tegn som er tydelig og klart i din åpenbarings
 og skapnings riker.

3 All ære være deg! Umåtelig opphøyet er det som anstår
 deg. Sannelig, ingen har noensinne nådd en fullgod forståelse
 av hvor høyt ditt stade er, ei heller har noen unntatt deg
 anerkjent deg slik det anstår deg. Du er åpenbar gjennom din
 gavmildhets utgytelser, mens ingen utenom deg riktig kan
 fatte hvor opphøyet din åpenbaring er.

4 Lovpriset være ditt navn! Har noe annet enn deg noen
 uavhengig tilværelse som setter det i stand til å gi en antyd-
 ning om din natur, og besitter noen utenom deg noe spor av
 egeneksistens som jeg kunne erkjenne deg ved? Alt som er
 kjent skylder stråleglansen fra ditt navn, den mest åpenbare,
 sin navnkundighet, og enhver gjenstand blir dypt beveget av
 den dirrende kraft som utgår fra din uovervinnelige vilje. Du
 er alle ting nærmere enn alle ting.

Priset og forherliget er du. Altfor opphøyet er din høyhet 5
til at slike som er begavet med forstand, kan nå deg med sine
hender, og altfor dyp er din bunnløse dybde til at menneske-
sinnets og sansenes elv kan strømme ut derfra.

I Guds navn, han den medlidende, den barmhjertige.

7:28

1

Høylovet være Gud som var til før skapte ting ble frem- 2
brakt, da det ikke fantes noen utenom ham selv.
Han er den som har vært evig forblivende mens ingen del
av hans skaperverk ennå var til. Sjelen hos dem som er
inngitt forståelse, evner virkelig ikke å fatte den minste
tilkjennegivelse av hans egenskaper, og sinnet hos dem som
har bekreftet hans enhet, er ute av stand til å oppfatte det
mest ubetydelige tegn på hans allmakt.

Helliget er du, o Herre min Gud. Menneskets tunge 3
kommer til kort i sin forherligelse av dine henders herlige
verk, hvor meget mer vil den vel ikke famle i sin lovprisning
av din transcendent kraft; og siden menneskets forståelse er
såre rådvill overfor å skulle komme til bunns i mysteriet hos
en eneste bit av ditt skaperverk, hvordan kan noen noensinne
oppnå å erkjenne ditt eget vesen?

Jeg har kjent deg ved at du gjorde det kjent for meg at du 4
er uerkjennelig for enhver utenom deg selv. Ved det skaperverk
du har formet ut fra ren og skjær ikke-eksistens, er jeg blitt
klar over at veien til å forstå din essens er stengt for alle. Du er
Gud, som ingen annen Gud finnes i tillegg til. Ingen utenom
du selv kan forstå din natur. Du har ingen like eller partner.

Fra evighet har du vært alene uten noen i tillegg til deg, og den samme vil du i evighet fortsette å være, mens ingen skapt ting noensinne kan nærme seg din opphøyede stilling.

5 Alle mennesker, o min Gud, bekjenner at de ikke evner å kjenne deg slik du kjenner ditt eget vesen; den skapende impuls du har frigjort, er tydelig i hele skaperverket, og alle skapte ting som du har formet, er kun uttrykk for dine vidunderlige tegn. Forherliget være ditt navn; du er umåtelig opphøyet over bestrebelsler fra hvem som helst blant dine skapninger på å erkjenne deg slik det sømmer seg for deg og er deg verdig.

6 Priset være du! Måten du frembrakte ditt skaperverk på, ut fra ikke-eksistens, forhindrer alle skapte ting fra å erkjenne deg, og måten du har formet dine skapninger på, med de begrensninger de er underlagt, forkynner deres ytterste intethet overfor åpenbaringene av dine egenskaper.

7 Opphøyet er du, o min Gud! Hele menneskeheten er maktesløs når det gjelder å lovsynge din herlighet, og ethvert menneskes sinn kommer til kort overfor å lovprise deg. Jeg bevitner i ditt nærvær, o min Gud, at du gjøres kjent ved dine vidunderlige vitnesbyrd og gjenkjennes gjennom åpenbaringene av dine tegn. Den kjensgjerning at du har brakt oss inn i tilværelsens verden, tilskynder meg til å innrømme overfor deg at du er umåtelig opphøyet over vår lovprisning, og i kraft av de egenskaper du har utstyrt dine vesener med, bevitner jeg overfor deg at du er transcendent hinsides vår forståelse.

8 Gi at jeg kan få sveve til de edleste høyder i min tilnærming til deg, og sett meg i stand til å nærme meg deg gjennom duften av din hellighet. Måtte således alle hindringer bli oppløst av ekstasens lys, og all fjernhet fra deg bli fordrevet ved

at jeg når frem til gjenforeningens seter, og de lette slør som har forhindret meg fra å tre inn i din herlighets fornemme bolig, bli så tynne at jeg kan få adgang til ditt nærvær, ta bolig nær deg, og målbære de uttrykk for lovprisning som du overfor meg har beskrevet ditt eget selv med, idet jeg gir vitnesbyrd om at du er Gud, at der ikke er noen Gud utenom deg, den ene, den uforlignelige, den evig forblivende, at du ikke avler, og heller ikke er avlet, at du ikke har noe avkom, ingen partner, og at der heller ikke er noen beskytter mot ydmykelse utenom deg, og du er alle verdens Herre. Jeg gir også vitnesbyrd om at alle utenom deg bare er dine skapninger og blir holdt i ditt grep. Ingen begunstiges med midler eller lever i nød uten etter din vilje. Du er de evige dagers konge og den ypperste hersker. Din kraft er mektig over alle ting, og alle skapte ting er til ved din vilje. Hele menneskeheten erkjenner sin stilling som ringe tjenere og innrømmer sine mangler, og det finnes intet som ikke synger din pris.

Jeg bønnfaller deg, o min Gud, ved ditt barmhjertige 9
 åsyns herlighet og ved ditt urgamle navns majestet om ikke å berøve meg den levendegjørende duften av vitnesbyrdene om dine dager – slike dager som du selv har innvarslet og frembrakt.

Du er Gud, ingen annen Gud er der enn deg.

7:29

1

Priset og forherliget er du, o Herre min Gud! Du hersker 2
 over tilværelsens verden, og din makt gjennomtrenger alle skapte ting. Du holder skapningens rike i ditt grep og skaper

i overensstemmelse med ditt velbehag.

- 3 Høylovet være du, o Herre min Gud! Jeg bønnfaller deg ved slike sjeler som ivrig venter ved din port, og ved de hellige vesener som har nådd ditt nærværs kongesete, om å vende din milde medlidenhets blick mot oss og om å se på oss med ditt kjærlige forsyns øye. La våre sjeler bli oppflammet av din ømme hengivenhets ild, og gi oss å drikke av din gavmildhets levende vann. La oss vedbli standhaftige på din brennende kjærlighets sti, og sett oss i stand til å forbli innenfor din hellighets enemerker. Sannelig, du er giveren, den mest gavmilde, den allvitende, den best underrettede.
- 4 Forherliget er du, o min Gud! Jeg påkaller deg ved ditt Største navn hvorved de skjulte hemmeligheter hos Gud, den mest opphøyede, ble åpenbart og alle nasjoners slekter beveget seg henimot troens og visshetens midtpunkt, hvorved dine lysende ord strømmet frem til menneskehetens gjenopplivelse og all kunnskaps kjerne ble åpenbart fra denne gavmildhetens legemliggjørelse. Måtte mitt liv, mitt innerste vesen, min sjel og mitt legeme bli brakt som offer for det støv som er foredlet ved hans fottrinn.
- 5 Jeg ber deg inntrengende, o Herre min Gud, ved ditt herligste navn hvorved ditt herredømme er blitt opprettet og tegnene på din makt er blitt åpenbart, og hvorved livets og den hellige henrykkelses oseaner har bølget for å gjenopplive alle dine skapningers hensmuldrende ben og for å inngi lemmene ny kraft hos dem som har sluttet seg til din Sak – jeg ber deg inntrengende om nådigst å forordne for oss det som er godt i denne verden og i den neste, om å gjøre det mulig for oss å oppnå adgang til din barmhjertighets og miskunnhets kongesete og om å tenne gledens og henrykkelsens ild i våre

hjerter på en slik måte at alle menneskers hjerter derved kan tiltrekkes.

Sannelig, du er den overmåte sterke, beskytteren, den allmektige, den selvbestående.

7:30

Ære være deg, o Herre min Gud! Jeg bønnfaller deg om å tilgi meg og dem som støtter din tro. Sannelig, du er den ypperste Herre, tilgiveren, den mest gavmilde. O min Gud! Gjør det mulig for slike av dine tjenere som mangler kunnskap, å komme inn i din Sak. For når de først får vite om deg, bevitner de sannheten av Dommens Dag og bestrider ikke åpenbaringene av din gavmildhet. Nedsend dine nådesbevisninger over dem, og skjenk dem, hvor enn de bor, en rikelig andel av det du har bestemt for de gudfryktige blant dine tjenere. Du er i sannhet den høyeste hersker, den overmåte gavmilde, den mest godgjørende.

O min Gud! La utgytelsene av dine gaver og velsignelser senke seg over hjem der beboerne har sluttet seg til din tro, som et tegn på din nåde og som et uttrykk for miskunn fra ditt nærvær. Sannelig, uovertruffen er du i å gi forlatelse. Skulle din gavmildhet bli holdt tilbake fra noen, hvordan kunne han da regnes blant troens tilhengere på din dag?

Velsign meg, o min Gud, og dem som vil tro på dine tegn på den fastsatte dag, og slike som nærer min kjærlighet i sitt hjerte – en kjærlighet som du inngir dem. Sannelig, du er den rettfærdige Herre, den mest opphøyede.

7:31

¹ **U**måtelig opphøyet er du, o min Gud, over alle veseners og skapte tings bestrebelse på å prise deg og å kjenne deg. Ingen skapning kan noensinne forstå deg på en måte som anstår ditt hellige vesens virkelighet, og ingen tjener kan noensinne tilbe deg slik det er din ukjennelige essens verdig. Pris skje deg; ditt opphøyede selv er for høyt til at noen hentydninger utgått fra dine skapninger noensinne får adgang til ditt nærvær.

² Hver gang jeg, o min Gud, svevet inn i din hellige atmosfære og nådde den innerste ånd av bønnlig andektighet overfor deg, ble jeg ledet til å erkjenne at du er utilgjengelig, og at ingen omtale av deg noensinne kan nå ditt transcendent kongesete. Derfor vender jeg meg hen til dine elskede – til dem som du nådigst har skjenket ditt eget stade, så de kunne gi din kjærlighet og din sanne kunnskap til kjenne. Velsign dem derfor, o min Gud, med enhver utmerkelse og rikelig gave som din kunnskap kan oppregne innen din makts rike.

³ O min Gud, min Herre og min Mester! Jeg sverger ved din makt og herlighet at du alene og ingen utenom deg er alle menneskers endelige attrå, og at du alene og ingen unntatt deg er tilbedelsens mål. O min Gud! Din utilgjengelige herlighets stier har tilskyndet meg til å ytre disse ord, og dine uoppnåelige høyders veier har ledet meg til å komme med disse hentydninger. Opphøyet er du, o min Gud! Bevisene på din åpenbaring er altfor åpenlyse til at jeg skulle trenge å vise til noe annet enn deg selv, og den kjærlighet jeg nærer til deg, smaker meg langt søtere enn kunnskapen om alle ting, og den fritar meg for behovet for å søke noen annens kunnskap enn din.

Høylovet være du, o min Herre. Jeg tror virkelig på deg, 4
 slik du er i deg selv; og av deg, slik du er i deg selv, utber jeg
 tilgivelse for meg selv og på hele menneskehetens vegne.

O min Gud! Jeg har helt og fullt flyktet til ditt åsyn og 5
 falt ned foran deg, og i ditt hellige nærvær har jeg ingen makt
 over noe som helst. Om du skulle tukte meg med din makt,
 ville du visselig være rettferdig i din befaling; og skulle du
 skjenke meg enhver rik gave, ville du i sannhet være overmåte
 gavmild og rundhåndet. Du er sannelig uavhengig av alle
 verdens folkeslag.

Jeg har søkt å møte deg, o min Mester, men det har ikke 6
 lykkes meg å oppnå det uten å kunne løsrive meg fra alt
 utenom deg. Jeg har lengtet etter din kjærlighet, men fant
 den ikke uten at jeg forsaket alt utenom deg selv. Jeg har vært
 ivrig etter å tilbe deg, likevel har det ikke lykkes meg å dyrke
 deg unntatt ved å elske dem som skatter din kjærlighet. Ingen
 anerkjenner jeg, o min Gud, utenom deg. Du er uforlignelig
 og har ingen partner. Du alene kjenner våre mangler, og ingen
 annen har denne kunnskap. Jeg ber om din tilgivelse for hva
 som enn mishager deg.

Jeg påkaller deg til alle tider med din inspirasjons tunge og 7
 sier: «Du er i sannhet den altbesittende, den makeløse. Ingen
 Gud er der utenom deg. Umåtelig fjern og opphøyet er du
 over deres beskrivelser som i hovmod tillegger deg likemenn.»

7:32
 1
Måtte all majestet og herlighet, alt herredømme, lys, stor
 het og glans tilkomme deg, o min Gud. Hvem du
 enn vil, skjenker du herskermakt, og fra hvem du enn vil,

holder du den tilbake. Ingen Gud er der utenom deg, den altbesittende, den mest opphøyede. Du er han som fra intet skaper verdensaltet og alle som bor deri. Det finnes intet som er deg verdig, med unntak av deg selv, mens alle andre enn deg er som forkastet i ditt hellige nærvær og er som intet i sammenligning med ditt eget vesens herlighet.

- 2 Det være langt fra meg å prise dine dyder ved noe annet enn hva du selv har prist deg ved i din vektige Bok, der du sier: «Blikkene kan ikke nå Ham, men Han kan merke dem. Han er den Uutgrunnelige, den Innsiktsfulle.»* Ære være deg, o min Gud, faktisk kan intet sinn eller syn, det være seg enn så skarpt eller skjønnsomt, noensinne fatte beskaffenheten av det mest ubetydelige av dine tegn. Du er sannelig Gud, ingen Gud er der utenom deg. Jeg gir vitnesbyrd om at du selv alene er det eneste uttrykk for dine egenskaper, at lovprisningen fra ingen utenom deg noensinne kan nå ditt hellige kongesete, ei heller kan dine egenskaper noensinne utforskes av noen utenom deg selv.

- 3 Ære være deg, du som er opphøyet over enhver annens beskrivelse enn din egen, siden det ligger hinsides menneskers begripelse å prise dine dyder på behørig vis eller å forstå den indre virkeligheten i din essens. Det være langt fra din herlighet at dine skapninger skulle beskrive deg, eller at noen utenom deg noensinne skulle kjenne deg. Jeg har kjent deg, o min Gud, fordi du gjorde deg selv kjent for meg; for om du ikke hadde åpenbart deg for meg, ville jeg ikke ha kjent deg. Jeg tilber deg i kraft av at du kalte meg til deg, for hadde det ikke vært for at du kalte, ville jeg ikke ha tilbedt deg.

* Koranen 6:103.

Lovet er du, o min Gud, mine overtredelser er blitt omfattende, og mine synder har antatt alvorlige proporsjoner. Hvor skammelig vil vel ikke min situasjon vise seg å være i ditt hellige nærvær. Jeg har unnlatt å kjenne deg i det omfang du åpenbarte deg for meg; jeg har unnlatt å tilbe deg med en hengivenhet som er din appell verdig; jeg har unnlatt å adlyde deg ved ikke å vandre på din kjærlighets sti slik du inspirerte meg til.

Din makt bevitner, o min Gud, at det som anstår deg, er 4 langt større og mer opphøyet enn noe vesen kunne forsøke å prestere. Faktisk kan intet noensinne forstå deg slik det er deg verdig, ei heller kan noen underdanig skapning dyrke deg slik det anstår tilbedelsen av deg. Så fullkomment og omfattende er ditt bevis, o min Gud, at dets innerste essens overgår noen sjels beskrivelse, og din gaveflom er så rikelig at ingen evne kan beregne dens uendelige omfang.

O min Gud! O min Mester! Jeg trygler deg ved dine 5 mangfoldige gaver og ved søylene som bærer din herlighets trone, om å ha medlidenhet med disse ringe mennesker som ikke makter å tåle dette flyktige livs ubehageligheter, så hvor meget mindre kan de vel da tåle din tuktelse i det kommende liv – en tuktelse som er forordnet av din rettferdighet, fremkalt av din vrede og vil fortsette å eksistere til evig tid.

Jeg bønnfaller deg ved deg selv, o min Gud, min Herre og 6 min Mester, om å gå i forbønn på mine vegne. Jeg har flyktet fra din rettferdighet og til din barmhjertighet. Som min tilflukt søker jeg deg og slike som ikke vender seg bort fra din sti, enn ikke et øyeblikk – de for hvis skyld du frembrakte skaperverket som et tegn på din nåde og gavmildhet.

7:33

¹ **O** min Gud! Der finnes ingen annen enn deg til å lindre min sjelekval, og du er min sterkeste lengsel, o min Gud. Mitt hjerte er ikke viet noen utenom deg og slike som du elsker. Jeg erklærer høyt og hellig at jeg både lever og dør for deg. Du er i sannhet uforlignelig og har ingen medgud.

² O min Herre! Jeg bønnfaller deg om å tilgi meg at jeg har lukket meg selv ute fra deg. Ved din herlighet og velde, jeg har unnlatt å anerkjenne deg på behørig vis og å tilbe deg, mens du gir deg til kjenne overfor meg og kommer meg i hu som det anstår seg ditt stade. Bitter ve ville times meg, o min Herre, om du skulle ta meg fatt for mine misgjerningers og overtredelsers skyld. Ingen hjelper kjenner jeg til utenom deg. Ingen tilflukt har jeg å ty til unntatt deg. Ingen blant dine skapninger kan våge å gå i forbønn hos deg uten ditt bifall. Foran ditt kongesete holder jeg fast ved din kjærlighet, og etter ditt bud ber jeg til deg av hele mitt hjerte, som det anstår seg din herlighet. Jeg tigger deg om å gi akt på mitt rop slik du har lovet meg. I sannhet er du Gud; ingen annen Gud er der enn deg. Du er uavhengig av alle skapte ting, alene og uten hjelp. Hverken kan hengivenheten hos dem som elsker deg være deg til gagn eller de troløses onde gjerninger volde deg skade. Sannelig, du er min Gud, den som aldri vil svike sitt løfte.

³ O min Gud! Jeg bønnfaller deg ved dine gunstbevisninger om å la meg komme ditt hellige nærværs ypperste høyder nærmere, og bevar meg fra å nære noen tilbøyelighet for de fordekke antydningene fra hva som helst utenom deg. Styr mine skritt, o min Gud, hen til det som er antagelig og velbehagelig for deg. Vern meg, ved din velde, mot din harmes og refselses vrede, og hold meg tilbake fra å tre inn i boliger som du ikke ønsker.

7:34

O min Gud! Jeg har ikke formådd å kjenne deg slik det er 1
 din herlighet verdig, og jeg har unnlatt å frykte deg slik
 det sømmer seg mitt stade. Hvordan kan jeg vel omtale deg
 når jeg er i denne tilstand, og hvordan kan jeg vel vende mitt
 ansikt henimot deg når jeg har forsømt min plikt i tilbedelsen
 av deg?

Du frembrakte meg ikke for å vise din veldes kraft, som 2
 er umiskjennelig åpenbar og tydelig; for du er Gud som i
 evighet var til da intet fantes. Snarere skapte du oss ved din
 altoverskyggende kraft slik at vi nådigst så vidt kan nevnes
 overfor din Ihukommelses strålende åpenbaring.

Jeg har ingen kunnskap om deg, o min Gud, annet enn 3
 det du har lært meg, så jeg ved det skulle kunne gjenkjenne
 ditt Selv – en kunnskap som utelukkende gjenspeiler hvordan
 jeg har kommet til kort og syndet. Her er jeg således, o min
 Gud, helt og fullt innviet til deg, rede til å gjøre det du ønsker.
 Ydmykt faller jeg ned for åpenbaringene av din barmhjertighet,
 idet jeg bekjenner at du er Gud, at der ingen annen Gud er
 enn deg, at du er uforlignelig, at du ikke har noen likemann,
 og at din make ikke finnes. Om dette bærer du selv vitnesbyrd,
 slik det sømmer seg vel for din herlighet.

7:35

*Han er Gud, den suverene hersker, den evig levende,
 som alle mennesker bønnfaller om hjelp.*

1

Priset og forherliget er du, o Herre! Både tilværelsens verden 2
 og menneskers sjel gir vitnesbyrd om at du er overopp-
 høyet over åpenbaringen av dine hendes verk, og bærerne av

dine navn og egenskaper forkynner at du er umåtelig opphøyet over slik lovprisning som kan gis deg av innvånerne i de riker du har skapt og dannet. Alle de ytre ting og virkelighetene viser at din essens er én, og alle bevis og tegn avspeiler sannheten om at du er Gud, og at der noen likemann eller partner for deg ikke finnes i alle himmelens og jordens riker.

3 Umåtelig høy og helliget er du, o Herre! Ditt guddommelige vesen bevitner at du er uutgrunnelig for alle som bor i ditt tilværelsesrike, og din innerste essens forkynner at du er langt over å beskrives av dem som åpenbarer din herlighet.

Tegnene som de helligede essenser åpenbarer, ordene som de opphøvede virkeligheter uttrykker, og hentydningene manifestert av de eteriske vesener, forkynner alle at du er umåtelig opphøyet over å kunne nås av dem som legemliggjør tilværelsens verden, og alle bekrefter høyt og dyrt at du er overmåte høyt over å kunne beskrives av slike som er hyllet i innbilningens slør.

4 Deg skje pris, o Herre! Ditt guddommelige vesen er et sikkert vitnesbyrd om at din innerste essens er én, og din ypperste hellighet bærer vitnesbyrd om ditt selvs enhet, og alle skapte tings virkelighet vitner om at intet samkvemsbånd binder deg til noe i det skapelsens rike som du har dannet.

5 Ethvert skarpsindig menneske som har besteget løsrivelsens noble tinder, og ethvert veltalende menneske som har nådd det høyeste stade, gir vitnesbyrd om at du er Gud, den uforlignelige, og at du ikke har gitt deg selv noen partner i skapelsens rike, ei heller noen til å lignedes med deg i tildannelsens verden. Vise mennesker, som hadde kun en anelse om åpenbaringen av din herlighet, dannet seg et bilde av deg etter sin forståelse, og lærde mennesker, som hadde oppfanget

kun et glimt av de mangfoldige bevis på din miskunn og herlighet, har funnet på likemenn for deg i samsvar med sine egne forestillinger.

Forherliget, umåtelig forherliget er du, o Herre! Ethvert 6
 menneske med innsikt er langt på villspor i sitt forsøk på å erkjenne deg, og ethvert høylærd menneske blir tvilrådig i sin søken etter deg. Ethvert vitnemål kommer til kort overfor din ukjennelige essens, og ethvert lys trekker seg tilbake og synker under horisonten stilt overfor kun et glimt av din veldes blendende glans.

Skjenk meg, o min Herre, din nådige gavmildhet og dine 7
 gode gaver, og gi meg det som anstår din herlighets sublime natur. Hjelp meg, o min Herre, til å vinne en enestående seier. Åpne døren til sikker fremgang foran meg, og gi at de ting du har lovet, kan være nær forestående. Du er i sannhet mektig over alle ting. Forfrisk mitt hjerte, o min Gud, med din kjærlighets levende vann, og gi meg å nippe, o min Mester, av din kjærlige omsorgs kalk. La meg, o min Herre, ha tilhold i din herlighets bolig, og tillat meg, o min Gud, å komme ut av det mørke som din guddommelige dunkelhet er hyllet i. Sett meg i stand til å ha del i ethvert gode du har forunt ham som er Punktet, og slike som er forkjemperne for hans Sak, og bestem for meg det som sømmer seg for deg og anstår ditt stade vel. Tilgi meg nådigst de ting jeg har gjort i ditt hellige nærvær, og se ikke på meg med rettferdighetens blikk, men frels meg heller gjennom din nåde, gå frem mot meg i din barmhjertighet, og behandle meg i samsvar med dine rike gunstbevisninger, slik det er din herlighet verdig.

Du er den evig tilgivende, den allherlige, giveren av gunst 8
 og gaver, den overmåte nådige Herre. Der er sannelig ingen

Gud utenom deg. Du er den altbesittende, den høyeste.

9 Helliget er du, o Herre, som alle retter sin takk til. Hva jeg enn kan bekrefte om deg, ville kun være en meningsløs forbrytelse overfor deg, og hva jeg enn måtte velge å si om deg, ville være innbegrepet av overtredelse, og hvilken lovprisning jeg enn måtte forherlige deg med, så ville den innebære ren gudsbespottelse. Ingen utenom deg har vært eller vil noensinne være i stand til å utgrunne ditt mysterium, og å oppdage din essens har aldri lyktes og vil heller aldri noen gang lykkes noen.

10 Lovpriset er du! Ingen Gud er der utenom deg. Du er i sannhet den høyeste hersker, hjelperen i fare, den høyeste, den uforlignelige, den allmektige, den altformående. Du er sannelig mektig i din dyktighet, du den transcendent herlighets og majestets Herre.

11 Beskytt du, o Gud, enhver som lærer denne bønn utenat og fremsier den om dagen og om natten. Du er sannelig Gud, skaperverkets Herre, den evig fyllestgjørende. Du er tro mot ditt løfte og gjør hva du enn behager. Du er den som i dine hender holder jordens og himmelens riker. Du er sannelig den allmektige, den utilgjengelige, hjelperen i fare, den altbevingende.

7:36

1 **O** min Gud, min Herre og min Mester! Jeg har løsrevet meg fra min ætt og har gjennom deg søkt å bli uavhengig av alle jordens beboere og alltid rede til å motta det som i dine øyne er rosverdig. Betenk meg med slike goder som vil gjøre meg uavhengig av alt annet enn deg, og skjenk meg en rikere

del av dine grenseløse gunstbevisninger. Sannelig, du er den overmåte nådige Herre.

7:37

Jeg besverger deg ved din velde, o min Gud! La intet ondt ¹
ramme meg når jeg settes på prøve, og styr du i uaktsom-
hetens stunder mine skritt på rett vei gjennom din inspirasjon.
Du er Gud, mektig er du til å gjøre hva du ønsker. Ingen kan
motstå din vilje eller forpurre din hensikt.

7:38

Jeg ber om din tilgivelse, o min Gud, og bønnfaller om ¹
forlatelse slik du ønsker at dine tjenere skal henvende seg til
deg. Jeg ber deg om å tvette bort våre synder som det anstår
din høyhet, og om å tilgi meg, mine foreldre og dem du anser
for å ha trådt inn i din kjærlighets bolig på et vis som er ditt
transcendente overherredømme verdig og sømmer seg vel for
din himmelske makts herlighet.

O min Gud! Du har inspirert min sjel til å påkalle deg, ²
og var det ikke for deg, ville jeg ikke kalle på deg. Høylovet
og forherliget er du; jeg priser deg, for du åpenbarte deg for
meg, og jeg ber deg tilgi meg siden jeg har forsømt min plikt
til å kjenne deg og har unnlatt å vandre på din kjærlighets
sti.

7:39

Priset være ditt navn, o Herre vår Gud! Du er i sannhet ¹
den som kjenner de usette ting. Bestem du for oss slike
goder som din altomfattende kunnskap kan måle. Du er den
ypperste Herre, den allmektige, den høystelskede.

2 All lov skje deg, o Herre! Vi skal søke din nåde på den fastsatte dag og skal sette all vår lit til deg, som er vår Herre. Forherliget er du, o Gud! Skjenk oss det som er godt og tilbørlig, så vi kan bli i stand til å være alt annet enn deg foruten. Sannelig, du er Herren over alle verdener.

3 O Gud! Måtte du lønne dem som tålmodig holder ut i dine dager, og styrke deres hjerter til å vandre på sannhetens sti uten å vike fra den. Skjenk derfor, o Herre, slike gode gaver som vil kunne sette dem i stand til å få adgang til ditt salige Paradis. Opphøyet er du, o Herre Gud. La dine himmelske velsignelser senke seg over de hjem hvor innvånerne har trodd på deg. Sannelig, uovertruffen er du til å nedsende guddommelige velsignelser. Send ut, o Gud, slike skarer som vil kunne gjøre dine trofaste tjenere seierrike. Du former de skapte ting gjennom din befalings kraft slik du behager. Du er i sannhet herskeren, skaperen, den allvise.

4 Si: Gud er sannelig alle tings frembringer. Han gir rikelig underhold til hvem han enn vil. Han er skaperen, alle veseners opphav, formeren, den allmektige, frembringeren, den allvise. Han innehar de ypperste titler i himlene og på jorden og i hva som enn ligger mellom dem. Alle følger hans befaling, og alle jordens og himmelens beboere synger hans pris, og til ham skal alle vende tilbake.

7:40

1 **G**jennom din åpenbaring, o min Gud, har du satt meg i stand til å kjenne deg, og ved glansen av ditt strålende lysskinn har du inspirert meg med din ihukommelse. Du er den som er meg nærmest, med intet annet mellom deg og

meg, og du er den hvis kraft overhodet intet kan forpurre. Det være langt fra din essens at menneskelige sjelers eller forestillingers mektigste fugler noensinne skulle nå opp til dens høyder, og altfor opphøyet er ditt hellige vesen til at forstandige menneskers høyeste følelser skulle nå opp til deg. Fra evighet har ingen forstått ditt eget selv, og til evighet skal du forbli hva du fra uminnelige tider har vært, uten noen i tillegg til deg.

Forherliget være ditt navn, du er den høystelskede som har satt meg i stand til å kjenne deg, og du er den vidgjetne som nådigst har begunstiget meg med din kjærlighet. Du er den gamle av dager som ingen noensinne kan beskrive gjennom uttrykkene for din herlighet og majestet, og du er den mektige som ingen noensinne kan forstå gjennom åpenbaringene av din storhet og skjønnhet, for uttrykkene for majestet og storhet og egenskapene herredømme og skjønnhet er bare tegn på din guddommelige vilje og de strålende gjenspeilinger av din suverenitet som, på grunn av selve sin essens og natur, forkynner at veien er stengt og gir vitnesbyrd om at stien er så hinsides menneskers rekkevidde at den er utilgjengelig.

7:41

*I din Herres navn – skaperen, herskeren,
den evig fyllestgjørende, den mest opphøvede,
den som bønnfalles om hjelp av alle mennesker.*

1

Si: O min Gud! O du som har frembrakt himmelen og jorden, o rikets Herre! Du er fortrolig med mitt hjertes hemmeligheter, mens ditt vesen er uutgrunnelig for alle

utenom deg selv. Du ser hva som enn vedrører meg, mens ingen annen kan gjøre det enn du. Forunn meg, gjennom din nåde, det som vil gjøre det mulig for meg å være alle andre enn deg foruten, og bestem for meg det som vil gjøre meg uavhengig av alle utenom deg. Gi at jeg kan høste gagn av mitt liv i denne verden og i den neste. Slå din nådes porter opp for meg, og skjenk meg nådigst din milde barmhjertighet og dine gaver.

3 O du som er den overmåte nådige Herre! La din himmelske hjelp omringe dem som elsker deg, og forlen oss med de gaver og de foræringer som du besitter. Vær du oss fyllestgjørende av alle ting, forlat oss våre synder og ha barmhjertighet med oss. Du er vår Herre og alle skapte tings Herre. Ingen andre påkaller vi enn deg, og om intet annet bønnfaller vi enn dine gunstbevisninger. Du er gavmildhetens og nådens Herre, uovervinnelig i din styrke og den dyktigste i dine forehavender. Ingen annen Gud er der enn deg, den altbesittende, den mest opphøyede.

4 Skjenk dine velsignelser, o min Herre, til dine sendebud, til de hellige og til de rettferdige. Sannelig, du er Gud, den uforlignelige, den altbetvingende.

7:42

1 **F**orherliget er du, o Herre min Gud! Du er i sannhet kongenes Konge. Du forlener hvem du enn vil med herredømme og fratår det hvem du enn vil. Du opphøyer hvem du enn vil og fornedrer hvem du enn vil. Du gjør seierrik hvem du enn vil og bringer ydmykelse over hvem du enn vil. Du skjenker rikdom til hvem du enn vil og støter ut i

armod hvem du enn vil. Du gir hvem du enn vil å vinne over hvem du enn vil. I ditt grep holder du alle skapte tings rike, og gjennom din ypperste befalings kraft frembringer du hvem du enn vil. Sannelig, du er den allvitende, den allmektige, maktens Herre.

7:43

Lovet og forherliget er du, o min Gud! Gi at den dag da vi ¹ oppnår ditt hellige nærvær, må nærme seg med raske skritt. Gled våre hjerter gjennom din kjærlighets og ditt velbehags kraft, og skjenk oss standhaftighet, så vi beredvil-
lig kan underkaste oss din vilje og din forordning. Sannelig, din kunnskap omfatter alle de ting du har skapt eller kommer til å skape, og din himmelske makt overgår hva du enn har frembrakt eller kommer til å frembringe. Ingen er der som skal tilbes foruten deg, ingen er der som skal attrås utenom deg, ingen er der som skal æres utenom deg, og intet er der som skal elskes utenom ditt velbehag.

Sannelig, du er den ypperste hersker, den høyeste sannhet, ² hjelperen i fare, den selvbestående.

7:44

Du vet meget vel, o min Gud, at trengsler har haglet ned ¹ over meg fra alle kanter, og at ingen kan bortvende eller forvandle dem unntatt du. Jeg vet for visst, i kraft av min kjærlighet til deg, at du aldri vil sende trengsler over noen sjel med mindre du ønsker å opphøye vedkommendes stade i ditt himmelske Paradis og å befeste hans hjerte i dette jordiske liv med din altbetvingende styrkes bolverk, så det ikke skal helle

til denne verdens tant. Du vet sannelig meget vel at under alle forhold ville jeg skatte ihukommelsen av deg langt høyere enn å eie alt som er i himlene og på jorden.

2 Styrk mitt hjerte, o min Gud, i lydighet mot deg og i din kjærlighet, og gi at jeg kan bli skilt fra dine motstanderes samlede flokk. Sannelig, jeg sverger ved din herlighet at jeg ikke lenges etter noe annet enn deg, heller ikke attrår jeg noe unntatt din barmhjertighet, ei heller frykter jeg noe utenom din rettfærdighet. Jeg tigger deg om å tilgi meg så vel som dem du elsker, hvordan du enn behager. Sannelig, du er den allmektige, den gavmilde.

3 Umåtelig opphøyet er du, o himlenes og jordens Herre, over alle menneskers lovprisning; og måtte fred være over dine trofaste tjenere, og ære være Gud, Herren over alle verdener.

7:45

1 **L**ovet være du, o Herre, min høystelskede! Gjør meg standhaftig i din Sak og gi at jeg kan bli talt blant dem som ikke har brutt din Pakt eller fulgt sin tomme innbilningsguder. Gjør det så mulig for meg å erholde et sannhetens sete i ditt nærvær, skjenk meg et tegn på din barmhjertighet og la meg slutte meg til dem av dine tjenere som skal være uten frykt, og som det heller ikke skal gå ille. Overlat meg ikke til meg selv, o min Herre, og berøv meg heller ikke anerkjennelsen av ham som er manifestasjonen av ditt eget Selv, og regn meg heller ikke blant dem som har vendt seg bort fra ditt hellige nærvær. Tell meg, o min Gud, blant dem som er blitt forunt å feste blikket på din Skjønnhet, og som fryder seg slik over det at de ikke ville gi et eneste øyeblikk av dette

i bytte for herreveldet over himmelens og jordens riker eller for hele skapningens verden. Ha barmhjertighet med meg, o Herre, i disse dager da din jords folkeslag har fart såre vill. Forlen meg derfor, o min Gud, med det som tykkes deg godt og tilbørlig. Du er sannelig den allmektige, den nådige, den gavmilde, den evig tilgivende.

Gi, o min Gud, at jeg ikke må bli regnet blant dem som ² har døve ører, blinde øyne, umælende tunger og hjerter som ikke har forstått. Frels meg, o min Herre, fra uvitenhetens og det selviske begjærs ild, forunn meg adgang til din altoverkyggende barmhjertighets enemerker og send ned over meg det du har forordnet for dine utvalgte. Mektig er du til å gjøre hva du enn vil. Sannelig, du er hjelperen i fare, den selvbestående.

7:46

O min Gud, o min Herre, o min Mester! Jeg tigger deg ¹ om å tilgi meg at jeg har søkt noe behag unntatt din kjærlighet, eller noen trøst bortsett fra din nærhet, eller noen glede foruten ditt velbehag, eller noen tilværelse med unntak av samfunn med deg.

7:47

Du ser, o min Herre, mitt bosted i hjertet av dette fjell, og ¹ du ser min overbærenhet. Sannelig, jeg har ikke ønsket annet enn din kjærlighet og deres kjærlighet som elsker deg. Hvordan kan jeg prise ditt herreveldes strålende skjønnhet når jeg overfor din herlighets bolig er oppmerksom på min

intetthet? Likevel tilskyndes jeg av sorgen over ensomhet og aleneliv til å påkalle deg ved denne bønn, kanskje kan dine betrodde tjenere bli kjent med mine klagerop, kan be til deg på mine vegne, og du ville nådigst besvare deres bønner som et tegn på din nåde og din gunst. Jeg vitner om at der ingen Gud er utenom deg, for du er ikledd herredømme, storhet, herlighet og makt som ingen blant dine tjenere kan forestille seg eller forstå. I kraft av det som er iboende i din essens, vil du alltid forbli uutgrunnelig for alle utenom deg selv.

7:48

¹ **F**innes det noen som fjerner vanskeligheter uten Gud? Si: Lovet være Gud! Han er Gud! Alle er hans tjenere, og alle holder fast ved hans bud!

ISBN 978-82-90224-17-7



9

7 8 8 2 9 0 2 2 4 1 7 7